Somaţia europeană de plată

Somația europeană de plată reprezintă o procedură simplificată pentru creanțele pecuniare transfrontaliere necontestate de pârât, pe baza unor formulare tip.

Procedura europeană de somație de plată se derulează folosind anumite formulare-tip, acestea fiind disponibile aici în toate limbile. Accesând linkul puteți obține și informații cu privire la instanțele care pot emite o somație europeană de plată și la care ar trebui depus formularul de cerere.

Pentru inițierea procedurii, trebuie completat formularul A cu toate detaliile legate de părți, precum și de natura și valoarea creanței. Instanța examinează cererea și, în cazul în care formularul este corect completat, emite somația europeană de plată în termen de 30 de zile.

Somația europeană de plată este apoi notificată sau comunicată pârâtului de către instanță. Acesta poate fie să plătească suma cerută, fie să conteste creanța, având la dispoziție 30 de zile pentru a formula o opoziție la somația europeană de plată. Dacă se formulează o astfel de opoziție, reclamantul poate alege una dintre următoarele opțiuni: soluționarea cauzei de către instanțele civile de drept comun în conformitate cu legislația națională, utilizarea procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă sau retragerea cererii.

Dacă pârâtul nu formulează o opoziție, somația europeană de plată devine automat executorie. O copie a somației europene de plată și, dacă este necesară, o traducere a acesteia trebuie transmise autorităților de executare din statul membru în care aceasta trebuie executată. Executarea este efectuată conform normelor și procedurilor naționale ale statului membru în care are loc executarea. Pentru detalii privind executarea, vă rugăm să consultați secțiunea relevantă.

Vă atragem atenția asupra faptului că ghidul nu reflectă **două modificări** care au intrat în vigoare la 14 iulie 2017. **Prima modificare** adaugă o opțiune de continuare a procedurii în cazul formulării unei opoziții în conformitate cu normele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 861/2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă. **A doua modificare extinde aplicarea procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă la cererile cu o valoare de până la 5 000 EUR.**

Pentru informații suplimentare în acest sens, vă rugăm să consultați noul text al articolului 17 din regulament, **precum și articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 861/2007, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2421**.

Link conex

Somaţia europeană de plată – notificările statelor membre și instrument de căutare a instanței/autorității competente

Ghid practic de aplicare a Regulamentului privind procedura europeană de somație de plată PDF (4384 Kb) ro

Vă rugăm să aveți în vedere faptul că există și proceduri naționale de somație de plată. Pentru detalii, selectați drapelul țării respective.

Ultima actualizare: 16/01/2023

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Somaţia europeană de plată - Belgia

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

În Belgia există o procedură sumară de somație de plată (*procédure sommaire d'injonction de payer*/*summiere rechtspleging om betaling te bevelen*). Scopul acestei proceduri simplificate, care este prevăzută în secțiunile 1338-1344 din Codul judiciar (*Code judiciaire*/*Gerechtelijk Wetboek*), este de a obține plata unor sume mici în anumite cazuri.

Legislația privind procedura sumară de somație de plată este disponibilă pe site-ul web al Serviciului Public Federal pentru Justiție:

Faceți clic pe *Législation belge – Législation consolidée et index législatif/Belgische wetgeving – Geconsolideerde wetgeving en wetgevingsindex* (Legislația belgiană – Legislație consolidată și index legislativ) în partea din stânga jos a paginii.

Faceți clic pe *Législation belge*/*Belgische wetgeving* (Legislația belgiană).

La rubrica *Nature juridique/Juridische aard* (Natura juridică), selectați *CODE JUDICIAIRE/GERECHTELIJK WETBOEK* (Codul judiciar).

În câmpul *Mot(s)/Woord(en)* [Cuvânt (cuvinte)], introduceți „664”.

Faceți clic pe *Recherche/Opzoeking* (Căutare) și apoi pe *Liste/Lijst* (Listă).

Faceți clic pe *Détail/Detail* (Detalii).

Căutați *Chapitre XV/Hoofdstuk XV* (Capitolul XV).

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Sunt eligibile numai creanțele pecuniare.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Articolul 1338 din Codul judiciar prevede că sunt eligibile numai creanțele pentru plata unei datorii lichide de maximum 1 860 EUR.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Utilizarea procedurii sumare de somație de plată este pur facultativă.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Nu. Articolul 1344 din Codul judiciar prevede că normele privind procedura sumară de somație de plată se aplică numai în cazul în care debitorul are domiciliul (*domicile*/*woonplaats*) sau reședința (*résidence*/*verblijfplaats*) în Belgia.

1.2 Instanţa competentă

Această procedură poate fi utilizată în fața judecătorului de pace (*juge de paix*/*vrederechter*), cu condiția ca în competența acestuia să intre creanța respectivă (pentru informații privind competența judecătorului de pace, consultați fișa informativă „Competențele instanțelor – Belgia”). În litigiile menționate la articolul 1338 din Codul judiciar, această procedură poate fi de asemenea folosită în cazul oricăror cereri care intră în competența instanței comerciale (*tribunal de commerce*/*rechtbank van koophandel*) sau a instanței de poliție (*tribunal de police*/*politierechtbank*).

1.3 Condiţii de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Nu este necesară utilizarea unor formulare standardizate. Cu toate acestea, legea prevede o serie de condiții referitoare la informațiile care trebuie incluse în cererea de plată și în cererea prin care acțiunea este prezentată în instanță.

Înainte de a depune cererea la instanța judecătorească, creditorul trebuie să trimită debitorului o cerere de plată (*sommation de payer*/*aanmaning tot betaling*). Această cerință este prevăzută la articolul 1339 din Codul judiciar. Cererea de plată poate fi notificată sau comunicată debitorului de către un executor judecătoresc (*huissier de justice*/*gerechtsdeurwaarder*) sau poate fi trimisă prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire. Articolul 1339 precizează de asemenea informațiile pe care trebuie să le conțină cererea de plată, sub sancțiunea nulității, și anume:
o copie a articolelor cuprinse în capitolul din Codul judiciar referitor la procedura sumară de somație de plată;
punerea în întârziere, prin care i se solicită debitorului să își îndeplinească obligația de plată în termen de 15 zile de la data trimiterii ori a notificării sau comunicării cererii de plată;
suma solicitată;
instanța în fața căreia se va formula acțiunea în cazul în care debitorul nu își respectă obligația de plată.
În termen de 15 zile de la expirarea termenului de 15 zile stabilit în cerere, acțiunea se introduce în instanță printr-o cerere introductivă *(requête*/*verzoekschrift*) prezentată în două exemplare. Articolul 1340 din Codul judiciar precizează elementele pe care trebuie să le conțină această cerere:
ziua, luna și anul;
numele, prenumele, profesia și domiciliul sau reședința reclamantului și, dacă este cazul, numele, prenumele, domiciliul sau reședința și calitatea reprezentanților săi legali;
măsura solicitată și informații precise referitoare la suma care se solicită, inclusiv o defalcare a diferitelor elemente care alcătuiesc creanța și motivele pe care se întemeiază cererea;
informații privind instanța care urmează să judece acțiunea;
semnătura avocatului părții.
De asemenea, reclamantul are posibilitatea să formuleze obiecții cu privire la acordarea oricărei perioade de grație.
Cererea introductivă trebuie să fie însoțită de următoarele documente:
o fotocopie a înscrisului pe care se întemeiază acțiunea;
procesul-verbal al executorului judecătoresc cu privire la notificarea sau comunicarea cererii de plată sau o copie a scrisorii recomandate însoțite de confirmarea de primire ori originalul acestei scrisori însoțit de dovada că destinatarul a refuzat să accepte sau nu a ridicat scrisoarea de la oficiul poștal, precum și un certificat care să ateste că debitorul este înregistrat în registrul de evidență a populației la adresa indicată.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Unul dintre elementele solicitate în cererea introductivă este semnătura unui avocat. Articolul 1342 din Codul judiciar prevede, de asemenea, că o copie a somației trebuie să fie trimisă avocatului reclamantului printr-o scrisoare simplă. Acestea sunt singurele dispoziții legale prin care se solicită implicarea unui avocat.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Cererea introductivă trebuie să conțină un nivel rezonabil de detaliere. Articolul 1340 primul paragraf punctul 3 din Codul judiciar prevede că în cererea introductivă trebuie să se precizeze măsura solicitată și să se furnizeze informații precise cu privire la suma solicitată, inclusiv o defalcare a diferitelor elemente care alcătuiesc creanța și motivele pe care se întemeiază cererea.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Da. În conformitate cu articolul 1338, creanța trebuie să fie dovedită printr-un înscris eliberat de debitor. Cu toate acestea, nu este necesar ca documentul în cauză să conțină o recunoaștere a datoriei.

1.4 Respingerea cererii

În termen de 15 zile de la data depunerii cererii introductive, instanța acceptă sau respinge cererea printr-o decizie pronunțată în camera de consiliu (*en chambre du conseil*/*in raadkamer*). Instanța poate acorda perioade de grație și poate admite cererea introductivă numai în parte (articolul 1342 din Codul judiciar). Instanța deține informații cu privire la diferitele componente ale datoriei și poată să respingă unele dintre acestea. Instanța poate ține seama de plățile care au fost efectuate între timp. Instanța poate respinge cererea în totalitate dacă nu au fost îndeplinite condițiile necesare (a se vedea articolele 1338-1344 din Codul judiciar).
În cazul în care instanța admite cererea introductivă în totalitate sau în parte, decizia sa are efectul unei hotărâri pronunțate în lipsă.
În acest caz, creditorul are obligația să notifice sau să comunice debitorului decizia instanței.
Articolul 1343 alineatul (2) din Codul judiciar prevede că, sub sancțiunea nulității, procesul-verbal privind notificarea sau comunicarea deciziei trebuie să conțină următoarele:
o copie a cererii introductive;
precizarea termenului până la care debitorul poate să conteste decizia;
precizarea instanței în fața căreia trebuie prezentată această contestație și formalitățile care trebuie îndeplinite în acest sens.
Pentru a fi valid, procesul-verbal privind notificarea sau comunicarea deciziei trebuie să conțină un avertisment adresat debitorului că, în cazul în care acesta nu contestă decizia în termenul stabilit, se poate recurge la toate căile legale pentru a-l obliga să plătească sumele solicitate.
În cazul în care debitorul nu formulează o contestație sau o cale de atac în termenele acordate, decizia rămâne definitivă.

1.5 Căi de atac

Calea de atac de care dispune creditorul

Posibilitățile de formulare a unei căi de atac de care dispune creditorul sunt prevăzute la articolul 1343 alineatul (4) din Codul judiciar. Creditorii nu pot ataca o decizie de respingere sau de admitere doar în parte a cererii lor introductive, însă pot introduce acțiunea din nou prin intermediul procedurii ordinare (iar nu prin intermediul procedurii sumare). În cazul în care acțiunea este admisă în parte, creditorul nu mai are posibilitatea de a o reintroduce prin intermediul procedurii ordinare după ce a notificat sau comunicat debitorului decizia.

Contestația sau calea de atac de care dispune debitorul

Debitorul poate contesta decizia în unul dintre următoarele două moduri: fie prin introducerea unei căi de atac la o instanță superioară (*appel*/*hoger beroep*), fie prin introducerea unei contestații (*opposition*/*verzet*) în fața aceleiași instanțe care a pronunțat decizia [întrucât decizia judecătorească este considerată o hotărâre judecătorească pronunțată în lipsă dacă admite cererea introductivă a creditorului în totalitate sau în parte – a se vedea articolul 1343 alineatul (4) din Codul judiciar]. În ambele cazuri, termenul este de o lună de la data la care hotărârea este notificată sau comunicată (a se vedea articolele 1048 și 1051 din Codul judiciar). Acest termen se prelungește dacă una dintre părți nu își are domiciliul, reședința sau domiciliul ales (*domicile élu*/*gekozen woonplaats*) în Belgia.
Se aplică normele de drept comun cu privire la contestații și căi de atac, cu o singură excepție, care este prevăzută la articolul 1343 alineatul (3) al doilea paragraf din Codul judiciar: prin derogare de la articolul 1047 (care impune notificarea sau comunicarea de către un executor judecătoresc), contestația poate fi introdusă prin depunerea unei cereri introductive la grefa instanței (*greffe*/*griffie*), în atâtea exemplare câte părți și avocați sunt, care este apoi notificată sau comunicată creditorului și avocatului acestuia de către grefier (*greffier*/*griffier*) prin scrisoare judiciară recomandată (*pli judiciaire*/*gerechtsbrief*).

Sub sancțiunea nulității, contestația trebuie să conțină:
ziua, luna și anul;
numele, prenumele, profesia și domiciliul sau reședința părții care a formulat contestația;
numele, prenumele și domiciliul sau reședința creditorului și numele avocatului acestuia;
indicarea deciziei atacate;
motivele invocate de persoana care formulează contestația.
Părțile sunt convocate de grefier pentru a se prezenta la o ședință programată de instanță.

1.6 Declaraţia de opoziţie

În cadrul procedurii sumare, dreptul belgian nu prevede în mod expres o declarație de opoziție la creanță.
Debitorul poate trimite o informare judecătorului de pace, dar acest lucru nu va împiedica să se considere că decizia este o hotărâre judecătorească pronunțată în lipsă.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

După cum s-a menționat mai sus, nu se poate formula nicio declarație de opoziție. Procedura sumară își urmează cursul indiferent dacă debitorul intenționează sau nu intenționează să se apere.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

A se vedea răspunsul la întrebarea 1.7.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Ultima actualizare: 24/10/2019

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Bulgaria

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Capitolul 38 – „Proceduri de executare silită” – din Codul de procedură civilă (Monitorul Oficial nr. 59 din 20 iulie 2007, în vigoare de la 1 martie 2008, modificat ultima dată în Monitorul Oficial nr. 86/2017) prevede o procedură simplificată prin care reclamanții pot recupera creanțe în cazul în care este puțin probabil ca cererea lor să fie contestată de pârât.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Se pot emite titluri executorii în temeiul articolului 410 din Codul de procedură civilă, la cererea creditorilor, pentru următoarele creanțe:
creanțe pecuniare sau creanțe referitoare la bunuri substituibile, atunci când instanța competentă să soluționeze cererea este tribunalul de raion;
predarea unui bun mobil, pe care debitorul l-a primit cu obligația de a-l returna, care face obiectul unui gaj sau care i-a fost predat debitorului cu obligația de transfer de posesie, atunci când instanța competentă să soluționeze cererea este tribunalul de raion.
Cererea trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 127 alineatele (1) și (3) și la articolul 128 alineatele (1) și (2) din Codul de procedură civilă și să indice un cont bancar sau o altă metodă de plată.
În plus, articolul 417 din Codul de procedură civilă prevede în mod expres că reclamantul poate solicita emiterea unui titlu executoriu și în cazul în care creanța, indiferent de valoare, se referă la:
un act al unei autorități administrative conform căruia instanțele civile sunt competente să dispună executarea;
un document sau un extras din registrele contabile care stabilește creanțe ale instituțiilor guvernamentale, municipalităților și băncilor;
un act notarial, o tranzacție sau un alt contract pentru care un notar public a legalizat semnăturile în ceea ce privește obligațiile cuprinse în acesta de a plăti sume de bani sau alte bunuri substituibile, precum și obligațiile de a transfera anumite bunuri;
un extras din Registrul garanțiilor speciale privind o garanție înregistrată și începerea executării în cazul transferului de bunuri care fac obiectul unui gaj;
un extras din Registrul garanțiilor speciale privind un contract de vânzare-cumpărare înregistrat care conține o clauză de rezervă a dreptului de proprietate sau un contract de leasing în cazul returnării bunurilor vândute sau luate în leasing;
un contract de gaj sau un contract de ipotecă, în temeiul articolului 160 și al articolului 173 alineatul (3) din Legea privind obligațiile și contractele;
un act valabil pentru constituirea unei creanțe private, de stat sau municipale, atunci când executarea acesteia se face în conformitate cu procedura prevăzută în Codul de procedură civilă;
o dispoziție de rambursare;
un bilet la ordin, o cambie sau un titlu de valoare echivalent, precum și o obligațiune sau cupoanele aferente acesteia.
În cazul în care, în temeiul articolului 417 din Codul de procedură civilă, cererea este însoțită de un document pe care se întemeiază creanța, creditorul poate solicita instanței să dispună executarea imediată și să emită un mandat de executare.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

În cazul în care creanța provine din anumite acte în temeiul articolului 417 din Codul de procedură civilă, nu există o limită superioară în ceea ce privește valoarea acesteia.
În conformitate cu restul dispozițiilor privind creanțele pecuniare, creanțele pentru bunuri substituibile sau transferul de bunuri mobiliare, se poate emite un titlu executoriu numai în cazul în care creanța este de competența instanței districtuale. Instanța districtuală este competentă pentru creanțele în materie civilă și comercială în valoare de până la 25 000 BGN și pentru toate creanțele de întreținere, conflictele de muncă și creanțele rezultate din avizul de deficiență.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Utilizarea procedurilor nu este obligatorie. Chiar dacă există condiții prealabile pentru emiterea unui titlu executoriu, reclamantul nu este obligat să aleagă această procedură de apărare, ci poate să introducă o acțiune în cadrul procedurii generale referitoare la cereri.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Nu se emite un titlu executoriu în cazul în care debitorul nu dispune nici de o adresă permanentă, nici de o reședință obișnuită sau de un sediu ori un loc de desfășurare a activității pe teritoriul Republicii Bulgaria.

1.2 Instanţa competentă

Cererea se depune la instanța districtuală în a cărei rază de competență se află adresa permanentă sau sediul debitorului, iar instanța dispune de trei zile pentru a efectua o verificare oficială a competenței teritoriale. În cazul în care instanța își declină competența, aceasta transmite cauza instanței competente.

1.3 Condiţii de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Utilizarea formularelor de cerere aprobate de Ministrul Justiției este obligatorie. Cererile constituie o anexă la Regulamentul nr. 6 din 20 februarie 2008 privind aprobarea formularelor pentru titlurile executorii, cererile pentru emiterea unui titlu executoriu și alte documente legate de procedura de emitere a „somației de plată", emis de Ministrul Justiției (articolul 425 din Codul de procedură penală).

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu este obligatoriu.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Cererea trebuie să precizeze circumstanțele pe care se întemeiază creanța și în ce constă esența acesteia.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

În conformitate cu articolul 410 din Codul de procedură penală, nu este necesar să se anexeze la cerere dovezi pentru stabilirea creanței. Solicitantul poate anexa astfel de dovezi, dar nu are nicio obligație în acest sens, deoarece procedura are drept scop numai să verifice dacă respectiva creanță este contestabilă. Este suficient ca reclamantul să susțină existența creanței sale. În cazul în care debitorul contestă titlul executoriu, verificarea existenței creanței se efectuează în cadrul procedurii privind cererile. Cererea trebuie să fie însoțită de o procură dacă este depusă de către un mandatar, precum și de o dovadă a plății taxelor de timbru și a cheltuielilor judiciare, după caz.

1.4 Respingerea cererii

Cererea de emitere a unui titlu executoriu în temeiul articolului 410 din Codul de procedură civilă este respinsă în următoarele cazuri:

dacă cererea nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 410 din Codul de procedură civilă, adică nu se referă la plata unei sume de bani sau a unor bunuri substituibile cu un preț de până la 25 000 BGN, respectiv la bunuri mobile din categoria menționată la articolul 410 alineatul (1) punctul 2 din Codul de procedură civilă; de asemenea, dacă cererea nu îndeplinește cerințele de regularitate, caz în care, în loc să fie suspendată fără efect, aceasta este respinsă în mod direct. Numai în cazuri excepționale, atunci când solicitantul nu a utilizat formularul de cerere aprobat sau a utilizat un formular necorespunzător, instanța îi oferă instrucțiuni în vederea remedierii acestei nereguli, anexând la aviz formularul corespunzător [articolul 425 alineatul (2) din Codul de procedură civilă];

în cazul în care creanța este în conflict cu legea sau cu bunele moravuri;

în cazul în care debitorul nu are o adresă permanentă sau sediul pe teritoriul Republicii Bulgaria sau în cazul în care acesta nu are reședința obișnuită sau locul de desfășurare a activității pe teritoriul Republicii Bulgaria.

1.5 Căi de atac

Părțile nu pot introduce căi de atac împotriva titlului executoriu, mai puțin în ceea ce privește partea de cheltuieli. Un ordin prin care cererea este respinsă, integral sau parțial, poate fi atacat de către reclamant la instanța regională relevantă printr-o cale de atac individuală pentru care nu se depune nicio copie a notificării sau comunicării. Ordinul de executare imediată pe care instanța îl emite în cazul unui document prezentat în conformitate cu articolul 417 din Codul de procedură civilă poate, de asemenea, să facă obiectul unei căi de atac. O acțiune de atac individuală împotriva ordinului de executare imediată trebuie formulată împreună cu declarația de opoziție împotriva titlului executoriu emis și se poate întemeia numai pe considerente derivate din actele care intră sub incidența articolului 417 din Codul de procedură civilă.

1.6 Declaraţia de opoziţie

După ce a primit titlul executoriu, debitorul poate formula opoziție scrisă la aceasta sau la o parte a acestuia în termen de două săptămâni fără să fie necesară nicio justificare, cu excepția cazurilor menționate la articolul 414a din Codul de procedură civilă:

- dacă și-a îndeplinit obligația;
- dacă nu a suportat cheltuieli, întrucât comportamentul lor nu a condus la declararea creanței. În aceste cazuri, opoziția trebuie să îi fie comunicată solicitantului, care dispune de un termen de 3 zile pentru a formula observații. În cazul în care reclamantul nu prezintă observații, instanța anulează somația de plată, în întregime sau parțial, inclusiv partea referitoare la cheltuieli. În cazul emiterii unui mandat de executare în temeiul titlului executoriu, și acesta va fi anulat în conformitate cu articolul 208 din Codul de procedură civilă.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

Dacă debitorul formulează opoziție în termenul prevăzut, iar titlul executoriu îi este notificat sau comunicat în condițiile prevăzute la articolul 47 alineatul (5) din Codul de procedură civilă (prin afișarea unei notificări la adresa sa) și în cazul în care instanța a refuzat să emită un titlu executoriu, aceasta îl informează pe reclamant că poate introduce o acțiune în constatarea creanței în termen de o lună, achitând taxa de stat datorată, și dispune suspendarea executării dacă a emis un mandat de executare în temeiul articolului 418 din Codul de procedură civilă. În cazul în care solicitantul nu prezintă dovezi că a introdus acțiunea declaratorie în termenul prevăzut, instanța anulează somația de plată, integral sau numai partea pentru care nu s-a formulat nicio cerere.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

În temeiul articolului 416 din Codul de procedură civilă, în cazul în care nu se depune nicio declarație de opoziție în timp util sau aceasta este retrasă, titlul executoriu își produce efectele și pe baza acestuia instanța emite un mandat de executare, care va fi menționat în mod corespunzător în titlu.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

În termen de o lună de la luarea la cunoștință a titlului executoriu, debitorul căruia nu i s-a oferit posibilitatea de a contesta creanța poate formula opoziție la instanța de apel, în cazul în care:

titlul executoriu nu i-a fost notificat sau comunicat în mod corespunzător;

titlul executoriu nu i-a fost notificat sau comunicat personal și, la data notificării sau comunicării acestuia, debitorul nu își avea reședința obișnuită în Bulgaria;

debitorul nu a putut lua cunoștință în timp util de notificarea sau comunicarea titlului executoriu din cauza unor circumstanțe specifice neprevăzute;

debitorul nu a fost în măsură să formuleze opoziție din cauza unor circumstanțe neprevăzute specifice care s-au dovedit a fi insurmontabile.

Prezentarea acestei declarații de opoziție nu suspendă executarea titlului, însă, la cererea debitorului și în urma prezentării unor garanții adecvate de către acesta, instanța poate să suspende executarea [articolul 423 alineatul (2) din Codul de procedură civilă].

Instanța admite declarația de opoziție în cazul în care se constată existența condițiilor preliminare menționate mai sus. În cazul în care instanța de apel admite declarația de opoziție pe motiv că debitorul nu are o adresă permanentă sau un sediu pe teritoriul Republicii Bulgaria sau nu are reședința obișnuită sau locul de desfășurare a activității pe teritoriul Republicii Bulgaria, atunci aceasta anulează în mod oficial titlul executoriu și mandatul de executare emis în acest sens. În caz contrar, dacă instanța de apel admite declarația de opoziție, aceasta suspendă executarea titlului emis și retrimite cauza la instanța districtuală, oferindu-i instrucțiuni reclamantului cu privire la faptul că acesta poate introduce o acțiune în legătură cu creanța sa, în termen de o lună, prin achitarea soldului aferent taxei de timbru [articolul 423 alineatul (3) din Codul de procedură civilă].

În plus, debitorul poate contesta, în cadrul unei proceduri privind cererile, creanța pentru care a fost emis un titlu executoriu în cazul în care sunt constatate noi fapte sau noi probe scrise de o importanță esențială pentru cauză, de care acesta nu putea avea cunoștință în cursul perioadei de depunere a declarației de opoziție sau pe care acesta nu le-ar fi putut obține în cursul aceleiași perioade. Acțiunea poate fi introdusă în termen de trei luni de la data la care noua situație a ajuns la cunoștința debitorului sau de la data la care acesta a fost în măsură să obțină noile probe scrise, însă nu mai târziu de un an de la încheierea recuperării obligatorii a creanței (articolul 424 din Codul de procedură civilă).

Ultima actualizare: 18/08/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Cehia

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Pe lângă procedura privind o somație europeană de plată reglementată prin Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată, există alte trei tipuri de astfel de proceduri în Republica Cehă - procedura ordinului de plată, procedura ordinului de plată electronic și procedura ordinului de plată a unei cambii sau a unui cec [dispozițiile articolelor 172-175 din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă (*občanský soudní řád*)].

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Un ordin de plată poate fi emis chiar și fără o cerere explicită din partea reclamantului, pe baza unei acțiuni de solicitare a achitării unei creanțe financiare, în cazul în care acest drept rezultă din faptele declarate și documentate de reclamant. Întotdeauna decizia privind soluționarea unei cauze prin emiterea unui ordin de plată este la latitudinea instanței; în cazul în care o instanță nu emite un ordin de plată, aceasta dispune o audiere. Un ordin de plată nu poate fi emis în cazul în care acesta urmează să fie transmis unui pârât în străinătate sau în cazul în care locul unde se află pârâtul este necunoscut [dispozițiile articolului 172 alineatul (2) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă].

Un ordin de plată electronic poate fi emis numai la cererea reclamantului, formulată într-un formular electronic stabilit și semnată cu o semnătură electronică certificată, cu condiția ca respectiva creanță solicitată să nu depășească 1 000 000 CZK; sumele accesorii nu sunt incluse în cuantumul creanței. Un ordin de plată electronic nu poate fi emis în cazul în care acesta urmează să fie transmis unui pârât în străinătate sau în cazul în care locul unde se află pârâtul este necunoscut [dispozițiile articolului 174a alineatul (3) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă].

Un ordin de plată a unei cambii sau a unui cec poate acorda drepturi care decurg dintr-o cambie sau dintr-un cec. Cu condiția ca cerințele de formă să fie îndeplinite, instanța are obligația să se pronunțe în procedurile sumare prin emiterea unui ordin de plată a unei cambii (a unui cec). Un ordin de plată a unei cambii sau a unui cec poate fi emis numai la inițiativa reclamantului și poate fi emis chiar dacă acesta urmează să fie transmis în străinătate. Un ordin de plată a unei cambii sau a unui cec poate fi notificat sau comunicat pârâtului doar personal; mijloacele alternative de notificare sau comunicare sunt excluse.

Scopul inițierii unei proceduri europene de somație de plată este de a colecta creanțe financiare necontestate de o anumită valoare. Creanțele financiare necontestate trebuie să fie scadente la momentul depunerii solicitării de emitere a unei somații europene de plată. Pentru depunerea solicitării, trebuie completat formularul A, în care sunt oferite toate informațiile cu privire la părți, precum și la natura și valoarea creanței. Instanța va examina cererea și, în cazul în care formularul este completat corect, aceasta ar trebui să emită o somație europeană de plată în termen de 30 de zile.

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Deciziile sub forma unui ordin de plată, a unui ordin de plată electronic sau a somației europene de plată pot fi pronunțate numai în ceea ce privește creanțele financiare.

Un ordin de plată a unei cambii sau a unui cec poate fi emis numai în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor financiare care decurg dintr-o cambie sau un cec.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

În cazul unui ordin de plată electronic, se aplică o limită maximă de 1 000 000 CZK (plus sume accesorii); nu există o limită maximă pentru o somație europeană de plată sau pentru un ordin de plată a unei cambii (cec).

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Procedura pentru emiterea unui ordin de plată nu este obligatorie; un reclamant își poate solicita creanța financiară prin intermediul procedurii civile obișnuite. Cu toate acestea, în cazul în care un reclamant introduce o acțiune „ordinară”, iar creanța solicitată în cadrul acesteia îndeplinește cerințele pentru emiterea unui ordin de plată, instanța poate emite un ordin de plată chiar dacă reclamantul nu a solicitat în mod explicit acest lucru. Un ordin de plată electronic, o somație europeană de plată și un ordin de plată a unei cambii (a unui cec) pot fi emise numai la cererea reclamantului.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Un ordin de plată sau un ordin de plată electronic nu poate fi emis dacă acesta urmează să fie transmis unui pârât în străinătate. Într-un astfel de caz, instanța își continuă procedura în conformitate cu normele obișnuite de procedură civilă.

În cazul în care o somație europeană de plată emisă de o instanță cehă sau de o instanță dintr-un alt stat membru trebuie să fie transmisă în Republica Cehă, aceasta trebuie să fie notificată sau comunicată personal pârâtului; modalitățile alternative de notificare sau comunicare nu sunt permise [dispozițiile articolului 174b alineatul (1) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă].

1.2 Instanţa competentă

Instanța districtuală (*okresní soud*) care are competență teritorială este cea care pronunță decizii cu privire la un ordin de plată sau un ordin de plată electronic. Deciziile privind ordinul de plată a unei cambii (a unui cec) sunt întotdeauna pronunțate de o instanță regională (*krajský soud*) (dispozițiile articolului 9 din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă). În ceea ce privește competența pentru introducerea unei acțiuni în vederea emiterii unei somații europene de plată, a se vedea articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată.

1.3 Condiţii de formă

Nu există un formular standardizat pentru o acțiune în vederea emiterii unui ordin de plată sau a unui ordin de plată a unei cambii (a unui cec).

O instanță poate emite un ordin de plată fără o solicitare explicită în acest sens depusă de reclamant; acest lucru nu se aplică în cazul ordinelor de plată electronice și al ordinelor de plată a unei cambii sau a unui cec.

O acțiune sau o cerere de emitere a unui ordin de plată sau a unui ordin de plată a unei cambii sau a unui cec trebuie, prin urmare, să îndeplinească cerințele generale pentru depunerea în instanță - în cazul în care legea nu prevede alte informații specifice pentru un anumit tip de depunere, cel puțin următoarele elemente trebuie să reiasă din cererea depusă: instanța căreia îi este adresată, persoana care o depune, materia de care aparține și ce se urmărește, iar aceasta trebuie să fie semnată și datată. Obligația semnării și datării nu se aplică cererilor în formă electronică transmise într-un format care

respectă dispoziții specifice. O cerere trebuie formulată în scris și poate fi depusă fie pe suport de hârtie, fie în format electronic prin intermediul unei rețele publice de date sau prin fax [dispozițiile articolului 42 alineatele (1) și (4) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă]. O cerere adresată în format electronic sau prin fax trebuie să fie completată de original în termen de trei zile sau de o cerere scrisă cu aceeași formulare. Acest lucru nu se aplică în cazul cererilor electronice cu semnătură electronică certificată în baza unui certificat eliberat de un furnizor acreditat [dispozițiile articolului 42 alineatul (3) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă].
O cerere de emitere a unui ordin de plată electronic poate fi depusă numai prin intermediul unui formular stabilit în format electronic (formularul este disponibil la adresa https://www.justice.cz/). Pe lângă cerințele generale [dispozițiile articolului 42 alineatul (4) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă], cererea trebuie să menționeze, de asemenea, numele, prenumele și adresele părților, precum și numere personale de identificare sau numerele de identificare (după caz) ale părților (numele societății sau denumirea și sediul social al unei entități juridice, numărul de identificare, desemnarea unui stat și a unității organizaționale relevante din statul respectiv care reprezintă statul în instanță) și, dacă este cazul, de asemenea, numele reprezentanților acestora, o prezentare a faptelor esențiale și desemnarea dovezii propuse de către reclamant, precum și să menționeze în mod clar ce urmărește reclamantul [dispozițiile articolului 79 alineatul (1) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă]. Cererea trebuie, de asemenea, să indice data nașterii unei persoane fizice, numărul de identificare al unei entități juridice sau identificarea unei persoane angajate în activități economice [dispozițiile articolului 174a alineatul (2) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă]. Cererea trebuie să fie semnată cu o semnătură electronică certificată a reclamantului pe baza unui certificat eliberat de un furnizor certificat.
Pentru depunerea unei cereri de emitere a unei somații europene de plată, trebuie completat formularul A prevăzut în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1896 /2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006. Toate informațiile despre părți, precum și natura și valoarea creanței trebuie furnizate în formular.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Numai în cazul unui ordin de plată electronic. Formularul este disponibil la adresa https://www.justice.cz/. Cererea trebuie să fie semnată cu o semnătură electronică certificată a reclamantului pe baza unui certificat eliberat de un furnizor certificat. (dispozițiile articolului 174a din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă). În ceea ce privește cerințele formale pentru depunerea unei cereri de emitere a unei somații europene de plată, a se vedea mai sus secțiunea 1.3.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Un ordin de plată sau un ordin de plată electronic poate fi emis numai dacă dreptul invocat rezultă din faptele declarate și documentate de reclamant (a se vedea secțiunea 1.3.4). Concluzia referitoare la faptul că dreptul invocat decurge din faptele declarate de reclamant presupune o prezentare a faptelor esențiale suficient de justificată cu dovezi incluse în anexă care să permită instanței să supună unei examinări juridice situația de fapt din cauza invocată de reclamant. Circumstanțele cauzei trebuie să fie menționate complet pentru a face posibilă evaluarea dreptului juridic invocat (care este reglementarea juridică care trebuie aplicată); în plus, reclamantul trebuie să invoce toate faptele care fac legătura între reglementare, crearea, modificarea sau încetarea drepturilor și a obligațiilor, care trebuie să fie susținute în mod corespunzător cu dovezi.
În cadrul procedurii referitoare la emiterea unui ordin de plată a unei cambii sau a unui cec, este necesar ca reclamantul să prezinte în original cambia sau cecul, a căror autenticitate nu este, în mod rezonabil, pusă sub semnul întrebării, precum și alte documente necesare pentru exercitarea dreptului.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Da. Astfel cum sugerează natura procedurilor, trebuie prezentate documente justificative care demonstrează dreptul invocat de reclamant. În cazul unei cereri de emitere a unui ordin de plată electronic, documentele justificative trebuie anexate în format electronic. În cazul unei cereri de emitere a unui ordin de plată a unei cambii (a unui cec), trebuie anexate cambia sau cecul în original. Dreptul reclamantului de a prezenta diferite mijloace de probă nu este în niciun caz limitat în ceea ce privește domeniul de aplicare.

1.4 Respingerea cererii

În cazul în care nu poate fi emis un ordin de plată, instanța nu va invalida cererea de emitere a acestuia ci va continua procedurile în conformitate cu normele de procedură civilă ordinare (în special, aceasta va dispune o audiere). Nu poate fi emis un ordin de plată în cazul în care reclamantul nu solicită o creanță financiară, în cazul în care locul unde se află pârâtul nu este cunoscut sau dacă ordinul de plată trebuie să fie transmis unui pârât în străinătate. Instanța va respinge o cerere de emitere a unui ordin de plată electronic dacă aceasta nu conține toate informațiile prevăzute de lege sau dacă acestea sunt de neînțeles sau ambigue, iar aceste defecte fac imposibilă continuarea procedurii. În acest caz, instanța nu invită reclamantul să corecteze sau să completeze documentele depuse.
În cazul în care o cerere de emitere a unui ordin de plată a unei cambii sau a unui cec nu poate fi admisă, instanța va dispune o audiere.

1.5 Căi de atac

O instanță nu va emite o decizie de anulare a unui ordin de plată, a unui ordin de plată electronic sau a unui ordin de plată a unei cambii sau a unui cec; prin urmare, chestiunea referitoare la o cale de atac împotriva unui ordin de plată anulat este irelevantă.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Poate fi depusă o declarație de opoziție pentru a contesta un ordin de plată sau un ordin de plată electronic. Pârâtul poate depune o declarație de opoziție în termen de 15 zile de la notificarea sau comunicarea unui ordin de plată sau a unui ordin de plată electronic. O declarație de opoziție împotriva unui ordin de plată electronic poate fi depusă, de asemenea, utilizând un formular electronic semnat cu o semnătură electronică certificată. Nu este necesară motivarea unei declarații de opoziție, însă aceasta ar trebui să îndeplinească cerințele generale pentru prezentarea în instanță, și anume, în special, aceasta trebuie să fie semnată și datată, iar din documentul depus ar trebui să reiasă în mod clar instanța căreia îi este adresată aceasta, cine formulează declarația de opoziție, materia căreia îi aparține și ce se urmărește.
Pot fi formulate obiecții împotriva unui ordin de plată a unei cambii sau a unui cec în termen de 15 zile de la notificarea sau comunicarea acestuia. În obiecțiile sale, pârâtul trebuie să indice toate elementele împotriva cărora formulează obiecții în ceea ce privește ordinul de plată a unei cambii (a unui cec).
În cadrul procedurii somației europene de plată, pârâtul poate fie să plătească suma cerută, fie să conteste creanța în termen de 30 de zile, prin depunerea unei declarații de opoziție la instanța care a emis somația europeană de plată; pentru a depune o declarație de opoziție, acesta trebuie să utilizeze formularul F prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006. Cauza este trimisă ulterior instanțelor civile ordinare și este soluționată în conformitate cu legislația națională.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

În cazul în care chiar și un singur pârât depune o declarație de opoziție în termenul prevăzut, ordinul de plată sau ordinul de plată electronic este anulat în totalitate, instanța va dispune o audiere, iar procedura va continua în conformitate cu normele de procedură civilă ordinare.
În cazul în care un pârât formulează obiecții împotriva unui ordin de plată a unei cambii (a unui cec) în termenul prevăzut, instanța va dispune, de asemenea, audieri pentru a delibera cu privire la acestea. În funcție de rezultatul procedurii referitoare la obiecții, instanța va pronunța o hotărâre, fie menținând ordinul

de plată a unei cambii (a unui cec) (dacă obiecțiile se dovedesc a fi nefondate), fie anulând ordinul în parte sau în totalitate prin hotărârea sa (dacă obiecțiile sunt fondate în parte sau în totalitate). Această hotărâre poate face obiectul unei căi de atac. Spre deosebire de o declarație de opoziție formulată împotriva unui ordin de plată sau a unui ordin de plată electronic, un ordin de plată a unei cambii (cec) nu este anulat prin formularea de obiecții.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

Un ordin de plată, un ordin de plată electronic și somația europeană de plată care nu au fost contestate printr-o declarație de opoziție au efectul unei hotărâri executorii. Dacă pârâtul nu depune obiecții sau își retrage obiecțiile împotriva unui ordin de plată a unei cambii (a unui cec), atunci și acesta are efectul unei hotărâri executorii.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

La cerere, instanța va atașa o clauză cu efect juridic și va conferi forță executorie unui ordin de plată, unui ordin de plată electronic sau unui ordin de plată a unei cambii (a unui cec). Un ordin de plată cu astfel de clauze constituie un titlu executoriu.

În cadrul unei proceduri referitoare la o somație europeană de plată, în cazul în care pârâtul nu depune o declarație de opoziție în termenul prevăzut, somația europeană de plată devine automat executorie. Executarea are loc în conformitate cu normele și procedurile naționale ale statului membru în care somația europeană de plată urmează să fie executată.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Nu sunt disponibile căi de atac ordinare pentru a contesta un ordin de plată, un ordin de plată electronic sau un ordin de plată a unei cambii (a unui cec) împotriva căruia nu a fost depusă o declarație de opoziție sau nu au fost formulate obiecții și care are efectul unei hotărâri executorii. În cazurile prevăzute de lege, pârâtul poate utiliza doar căi de atac extraordinare, o acțiune pentru confuzie și, în cazul unui ordin de plată executoriu, de asemenea o acțiune de reînnoire a procedurilor [dispozițiile articolului 228 alineatul (2) și ale articolului 229 alineatul (2) din Legea nr. 99/1963, Codul de procedură civilă].

După expirarea perioadei de 30 de zile prevăzută pentru depunerea unei declarații de opoziție la o somație europeană de plată fără depunerea unei astfel de declarații, pârâtul poate să solicite o reexaminare a somației europene de plată în condițiile prevăzute la articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 . Competența în procedurile referitoare la o cerere de reexaminare a unei somații europene de plată aparține instanței care a emis respectiva somație. Cererea de reexaminare a somației europene de plată este singura cale de atac pe care o are pârâtul împotriva unei somații europene de plată executorii în statul în care a fost emisă somația europeană de plată. Decizia (hotărârea) privind cererea de reexaminare a somației europene de plată este transmisă atât reclamantului, cât și pârâtului [dispozițiile articolului 174b alineatele (2) și (3) din Legea nr. 99 /1963, Codul de procedură civilă].

Linkuri conexe

https://www.justice.cz/

Ultima actualizare: 15/06/2020

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Germania

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Da. Normele de procedură civilă prevăd o procedură de somație de plată (*Mahnverfahren*) prin care se vizează recuperarea unor creanțe care nu sunt neapărat contestate de către reclamat. Procedura de somație de plată este reglementată de articolul 688 și următoarele din Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung*).

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Procedura poate fi utilizată, în principiu, atunci când cererea vizează recuperarea unei sume fixe de bani în euro.

Totuși, aceasta nu poate fi utilizată în următoarele cazuri:

în cazul creanțelor care decurg dintr-un contract de credit de consum cu o rată a dobânzii mai mare cu 12 puncte procentuale decât rata de bază;

în cazul creanțelor a căror recuperare depinde de îndeplinirea unor obligații neîndeplinite încă;

în cazul în care somația de plată a fost adusă la cunoștință printr-un anunț publicat întrucât adresa reclamatului este necunoscută.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Nu există un plafon în ceea ce privește valoarea creanței.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Utilizarea procedurii de somație de plată de către creditor este opțională. Creditorul poate alege între această procedură și procedurile de drept comun.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

În principiu, procedura germană de somație de plată poate fi utilizată, de asemenea, în cazul în care reclamatul își are reședința într-un alt stat membru sau într-o țară terță. Cu toate acestea, trebuie avut în vedere faptul că articolul 688 alineatul (3) din Codul german de procedură civilă prevede că, în cazul în care somația de plată trebuie predată în străinătate, procedura de somație de plată poate fi utilizată numai dacă acest lucru este prevăzut în Legea privind recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești (*Anerkennungs- und Vollstreckungsausführungsgesetz*). În prezent, aceasta include toate statele membre ale Uniunii Europene, Islanda, Norvegia, Elveția și Israelul.

1.2 Instanţa competentă

Indiferent de valoare creanței, procedurile de somație de plată se introduc exclusiv la instanța locală (*Amtsgericht*) în jurisdicția căreia se află reclamantul. Jurisdicția se stabilește, în principiu, în funcție de domiciliul persoanei în cauză sau, în cazul unei persoane juridice, în funcție de sediul social al acesteia. Multe landuri germane au înființat însă instanțe centrale pentru procedurile de somație de plată (*Mahngerichte*) (cum ar fi instanța locală Wedding din Berlin). Astfel, competența în procedurile de somație de plată a fost concentrată în mai multe instanțe locale sau chiar într-o singură instanță locală din respectivul land. În astfel de cazuri, instanța competentă pentru reclamant este instanța centrală pentru procedurile de somație de plată în jurisdicția căreia se află domiciliul acestuia.

Dacă reclamantul nu intră în jurisdicția generală a niciunei instanțe din Germania, competența exclusivă îi revine instanței locale Wedding din Berlin. Dacă reclamatul nu intră în jurisdicția generală a niciunei instanțe din Germania, instanța competentă este instanța locală în competența căreia ar intra procedura indiferent de o eventuală competență materială (în general, instanțele locale au competență numai în procedurile care implică sume de maximum 5 000 de euro). Și în acest caz, în anumite landuri pot exista instanțe centrale pentru procedurile de somație de plată.

1.3 Condiţii de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Utilizarea unui formular tipizat este obligatorie, dacă pentru declarația sau cererea în cauză există astfel de formulare. Există, de exemplu, formulare tipizate pentru cererile de emitere și renotificare a somațiilor de plată și a ordinelor de executare.
Procedurile de somație de plată sunt electronice în toate landurile. Cererile pot fi introduse pe formulare din hârtie tipizate sau prin schimb electronic de date. Anumiți producători de software oferă programe pentru depunerea electronică a cererilor în cadrul procedurilor electronice de somație de plată. În cazul anumitor instanțe locale, este posibil, de asemenea, ca cererile să fie introduse online.
Formularele tipizate pentru procedurile de somație de plată pot fi achiziționate în papetării.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu, nu este necesară reprezentarea prin avocat.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Motivele care stau la baza creanței nu trebuie să fie descrise în detaliu. Este necesară doar o declarație succintă privind creanța și suma de bani specifică solicitată. În acest sens, se completează rubricile din formularul tipizat conceput pentru procedura de somație de plată. Creanțele principale și accesorii se indică separat.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Nu trebuie prezentate documente justificative pentru cererile formulate.

1.4 Respingerea cererii

Cererea de emitere a unei somații de plată este respinsă dacă procedura de somație de plată nu este admisibilă, dacă instanța la care este depusă cererea nu are competență sau dacă cererea de plată nu respectă cerințele legate de formă. Cererea este respinsă, de asemenea, dacă somația de plată poate fi emisă numai pentru o parte din creanță. Reclamantul trebuie audiat înainte de respingerea cererii sale.
Înainte de emiterea somației de plată, instanța nu examinează dacă cererea este întemeiată.

1.5 Căi de atac

În general, nu se poate contesta respingerea cererii de emitere a unei somații de plată. Calea de atac constând în opoziție imediată (*sofortige Beschwerde*) este posibilă numai dacă cererea a fost transmisă doar într-o formă care poate fi citită automat și a fost respinsă pe motiv că instanța nu o consideră adecvată pentru sistemul său de procesare electronică; în practică, această normă nu are însă un rol important.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Dacă somația de plată este emisă și adusă la cunoștința reclamatului, acesta o poate contesta în termen de două săptămâni. Dreptul la opoziție este însă valabil chiar și după scurgerea acestui termen, atât timp cât nu a fost emis un ordin de executare.
Odată cu somația de plată, reclamatul primește un formular tipizat pentru cazul în care dorește să se opună somației. Utilizarea formularului tipizat este însă opțională. Acest lucru înseamnă că opoziția poate fi introdusă într-o altă formă; singura cerință legată de formă este aceea ca opoziția să fie formulată în scris.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

Dacă reclamatul contestă creanța în termenul stabilit, nu mai este posibilă emiterea unui ordin de executare care să permită reclamantului executarea silită a creanței care face obiectul somației de plată. În acest caz, litigiul nu este însă tratat automat în cadrul unei proceduri ordinare, adică al așa-numitei proceduri contencioase. Pentru ca litigiul să fie tratat într-o astfel de procedură este necesară o cerere expresă de procedură contencioasă, care poate fi depusă atât de reclamant, cât și de reclamat. Reclamantul poate să depună o astfel de cerere de îndată ce are cunoștință de opoziție sau chiar să o formuleze, ca măsură de precauție, în momentul introducerii cererii sale de emitere a unei somații de plată.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

În urma unei cereri, instanța emite un ordin de executare. Cererea nu poate fi depusă înainte de expirarea termenului de introducere a unei opoziții; în cerere se indică eventualele plăți efectuate ca urmare a somației de plată, precum și valoarea acestora. În cazul efectuării unor plăți parțiale, reclamantul trebuie să reducă în consecință suma solicitată.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Ordinul de executare este echivalent cu o hotărâre executorie provizorie pronunțată în lipsă. Termenul de opoziție este de două săptămâni de la notificare.

Ultima actualizare: 28/06/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Estonia

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Da. Articolul 49 din Codul de procedură civilă (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*, TsMS) reglementează procedura accelerată a somației de plată.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Această procedură se aplică cererilor care derivă din relațiile de drept privat și este destinată să acopere plata unor sume bănești.
Procedura accelerată în cazul ordinelor de plată nu se aplică cererilor extracontractuale, cu excepția:
cererilor specifice care derivă din Legea privind asigurarea de răspundere civilă auto (*liikluskindlustuse seadus*);
cererilor în cazul cărora debitorul a emis o confirmare a obligației sau în cazul cărora s-a încheiat un alt acord care impune executarea.
Procedura accelerată a somației de plată nu se aplică dacă:
cererea nu a fost încă exigibilă în momentul depunerii petiției, cu excepția cererilor de penalități de întârziere a plății depuse ca cereri conexe sau dacă depunerea cererii depinde de îndeplinirea unei obligații reciproce, iar această obligație nu a fost încă îndeplinită;
obiectul cererii constă în compensarea daunelor care nu fac obiectul unui drept de proprietate;
cererea este înaintată împotriva unui debitor care se află în faliment;
cererea este depusă împotriva mai multor debitori și nu decurge din același temei sau aceeași obligație.
Procedura accelerată a somației de plată nu se aplică creanțelor conexe, dacă acestea depășesc creanța principală.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Da. Da. Procedura accelerată a somației de plată nu se aplică cererilor care depășesc 8 000 EUR. Această sumă vizează atât creanțele principale, cât și creanțele conexe.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Aplicarea procedurii accelerate a somației de plată este voluntară. Creditorul poate decide dacă dorește să solicite aplicarea procedurii accelerate în acest caz sau să inițieze o procedură ordinară.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Da. Legislația națională nu conține nicio limitare în ceea ce privește aplicabilitatea procedurii accelerate a somației de plată în cazul pârâților care au reședința într-o altă țară. În UE, competența judiciară în legătură cu pârâtul se stabilește în temeiul Regulamentului (UE) nr.1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului.

1.2 Instanţa competentă

Cererile privind procedura de urgență a somației de plată sunt examinate de secția pentru somații de plată a tribunalului Haapsalu din cadrul instanței regionale Pärnu (*Pärnu Maakohtu Haapsalu kohtumaja*).

1.3 Condiţii de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Procedura accelerată a somației de plată este disponibilă numai electronic și, în consecință, cererile pot fi depuse la o instanță numai prin intermediul portalului *Avalik E-toimik* sau al nivelului „X-tee" care permite schimbul de date între sistemele informatice.

Cererile pot fi depuse prin *E-toimik* pe pagina web: https://www.e-toimik.ee/

În temeiul articolului 485 alineatul (2) din TsMS, o obiecție poate fi formulată prin utilizarea formularului anexat la propunerea de plată sau poate fi prezentată într-o altă formă. Formularul este disponibil în Riigi Teataja (Monitorul Oficial).

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu, nu este necesară numirea unui reprezentant.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Cererea privind procedura accelerată a somației de plată ar trebui să conțină o scurtă descriere a circumstanțelor care constituie baza cererii și a probelor pe care solicitantul ar putea să le prezinte în susținerea cererii. Cererea trebuie să se bazeze pe fapte și trebuie să fie susținută de documente justificative. O cerere este vădit nefondată dacă, având în vedere circumstanțele prezentate în cerere ca fiind la originea somației de plată, cererea nu poate fi soluționată pe cale legală.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Nu este necesar să se includă documente justificative care să confirme că cererea a fost depusă. Totuși, cererea trebuie să conțină o scurtă descriere a probelor pe care solicitantul ar putea să le prezinte în sprijinul cererii sale.

1.4 Respingerea cererii

Instanța respinge o cerere de procedură accelerată a somației de plată dacă:

în temeiul Codului de procedură civilă, nu este permisă aplicarea procedurii accelerate a somației de plată;

cererea nu îndeplinește cerințele prevăzute în Codul de procedură civilă;

propunerea de plată nu i-a fost comunicată debitorului într-un interval de timp rezonabil și nu poate fi comunicată printr-un anunț public, iar solicitantul a cerut în mod explicit ca procedura judiciară să se încheie în cazul în care s-a formulat o obiecție;

solicitantul nu informează instanța, în termenul stabilit, cu privire la rezultatele comunicării către partea la procedură;

există temeiuri pentru suspendarea procedurii.

1.5 Căi de atac

O hotărâre de respingere a unei cereri de aplicare a procedurii accelerate a somației de plată nu poate fi atacată. Respingerea unei cereri nu limitează dreptul solicitantului de a depune o cerere de soluționare a revendicării în instanță sau de a solicita o procedură accelerată a somației de plată.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Debitorul are dreptul să depună o obiecție cu privire la o cerere sau la o parte a cererii la instanța care a formulat propunerea de plată în termen de 15 zile sau în termen de 30 de zile, în cazul notificării în străinătate a propunerii de plată.

O obiecție poate fi formulată prin utilizarea formularului anexat la propunerea de plată sau poate fi prezentată într-o altă formă. Nu este necesar să se precizeze temeiurile obiecției.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

Dacă debitorul formulează o obiecție la somația de plată până la termenul specificat, instanța care a elaborat propunerea de plată va continua să judece cauza sau o va trimite instanței indicate în cererea de procedură accelerată a somației de plată sau instanței indicate în cererea comună depusă de părți. În problemele legate de titlul de proprietate asupra unui apartament sau a unei proprietății comune, instanța va continua să examineze cererea, cu excepția cazului în care reclamantul a solicitat instanței să dispună anumite măsuri sau să încheie procedura judiciară. În scopul măsurilor, se consideră că o acțiune a fost inițiată de îndată ce a fost depusă o cerere de aplicare a procedurii accelerate a somației de plată.

Dacă reclamantul a solicitat în mod explicit ca procedura judiciară să se încheie în cazul în care s-a formulat o obiecție, procedura judiciară se va încheia.

Dacă debitorul acceptă parțial cererea reclamantului din obiecția împotriva propunerii de plată, instanța care examinează cauza emite o somație de plată prin intermediul unei hotărâri, în scopul recuperării sumei acceptate de debitor și continuă să judece cauza în ceea ce privește suma restantă a cererii în cadrul procedurii contencioase sau al cererii.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Dacă debitorul nu achită suma indicată în propunerea de plată și nu formulează în timp util nicio obiecție la propunerea de plată, instanța emite, prin intermediul unei hotărâri, o somație de plată a sumei care trebuie recuperată.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Somația de plată ar trebui să includă o explicație adresată debitorului, cu privire la dreptul acestuia de a ataca hotărârea în termen de 15 zile sau de 30 de zile, în cazul notificării în străinătate a propunerii de plată. Trebuie furnizată debitorului și explicații privind faptul că se poate introduce o cale de atac împotriva hotărârii numai pe baza uneia dintre următoarele circumstanțe:

propunerea de plată i-a fost notificată debitorului în alt mod decât prin predare personală, pe baza semnăturii de primire sau electronic și nu i-a fost notificată la timp, fără ca acest lucru să fie din vina debitorului, drept pentru care debitorul nu a putut să formuleze o obiecție în timp util;

debitorul nu a putut să formuleze o obiecție la propunerea de plată din motive întemeiate, independente de voința sa;

condițiile prealabile ale procedurii accelerate a somației de plată nu au fost îndeplinite sau condițiile procedurii accelerate au fost grav încălcate, într-un alt mod, sau cererea la care se referă procedura accelerată este vădit nefondată.

Un reprezentant legal sau un succesor universal al debitorului poate să introducă o cale de atac împotriva unei somații de plată în termen de două luni de la data la care ia cunoștință de aceasta dacă la data la care s-a pronunțat hotărârea judecătorească existau temeiuri de suspendare, însă acestea nu au fost sau nu ar fi putut fi aduse la cunoștința instanței. Căile de atac împotriva hotărârii ar trebui să fie introduse în baza uneia dintre circumstanțele sus-menționate.

Ultima actualizare: 05/02/2024

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Irlanda

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

În Irlanda, nu există o procedură specifică de emitere a unui ordin de plată, însă se poate pronunța o hotărâre în lipsă cu privire la un reclamant căruia îi este datorată o sumă specifică de bani sau a cărui creanță este ușor cuantificabilă.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

În cazul în care pârâtul nu se înfățișează sau nu prezintă un memoriu cu privire la cererea reclamantului, acesta din urmă poate obține o hotărâre în lipsă. În cazul în care cererea inițială se referă la o sumă fixă sau determinată, hotărârea definitivă poate fi înscrisă la Oficiul central al Înaltei Curții (Central Office of the High Court) sau la Oficiul instanței de circuit (Circuit Court Office), în funcție de valoarea creanței (cu excepția unui număr restrâns de situații, de exemplu în materie de împrumuturi ale unor sume de bani, caz în care reclamantul trebuie să depună o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri în lipsă sau să obțină o autorizație din partea instanței pentru a înscrie hotărârea în favoarea sa). Cu alte cuvinte, în multe cazuri clare de colectare a datoriilor, reclamantul /solicitantul poate obține o hotărâre în lipsă fără a fi necesar să introducă o acțiune în instanță și poate să obțină hotărârea de la grefa relevantă prin intermediul unei proceduri administrative.

În cazul în care cererea nu se referă la o anumită sumă de bani, reclamantul trebuie să introducă o acțiune în instanță pentru obținerea unei hotărâri, iar hotărârea nu poate fi obținută decât prin prezentarea în instanță.

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Hotărârea poate fi obținută în lipsă în aproape orice tip de cauze. Această procedură nu se limitează la creanțele contractuale sau pecuniare, deși sistemul este chiar mai clar în astfel de cazuri. Principalele excepții includ aspecte legate de împrumuturile unor sume de bani.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Nu.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Utilizarea procedurii este opțională, întrucât reclamantul trebuie să parcurgă anumite etape înainte să obțină o hotărâre în lipsă: de exemplu, depunerea documentelor necesare la grefa relevantă sau emiterea și notificarea sau comunicarea unui aviz de moțiune și a unei declarații sub jurământ către pârât. În cazul în care pârâtul nu a răspuns sau a refuzat să răspundă cererii reclamantului și dacă reclamantul nu continuă procedura hotărârii în lipsă, singura alternativă pentru reclamant este aceea de a nu mai solicita creanța.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Sub rezerva existenței unor acorduri între țări privind recunoașterea și executarea hotărârilor între Irlanda și alte state membre [Regulamentul (CE) nr. 44 /2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, înlocuit în prezent de Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Consiliului] sau a altor acorduri similare cu țări terțe, procedura este disponibilă dacă pârâtul locuiește în altă jurisdicție. În cazul în care pârâtul își are reședința în afara jurisdicției, reclamantul trebuie să se asigure că pârâtul este notificat în mod corespunzător în conformitate cu normele judiciare relevante care se aplică în cazul notificării sau comunicării în afara jurisdicției. În cazul în care pârâtul care își are reședința în altă jurisdicție nu se înfățișează sau nu prezintă un memoriu cu privire la cerere, reclamantul poate introduce o acțiune în instanță pentru obținerea unei hotărâri în lipsă în modul obișnuit.

1.2 Instanţa competentă

Instanța competentă depinde de natura sau valoarea creanței în cauză. Reclamantul trebuie să se adreseze instanței unde a instituit procedurile, iar instanța respectivă este în măsură să stabilească dacă pârâtul s-a înfățișat sau nu sau dacă acesta a depus vreun memoriu și dacă termenul stabilit pentru aceasta a expirat. În cazul în care valoarea creanței este mai mică de 75 000 EUR (60 000 EUR pentru acțiunile legate de vătămări corporale), reclamantul poate introduce cererea la instanța de circuit. În cazul în care valoarea creanței depășește această sumă, cererea trebuie introdusă la Înalta Curte. În cazul în care valoarea creanței este mai mică de 15 000 EUR, cererea trebuie introdusă în fața instanței districtuale. În cazul în care creanța este mai mică de 2 000 EUR, cererea poate fi formulată în cadrul procedurii cu privire la cererile cu valoare redusă.

1.3 Condiţii de formă

Reclamantul trebuie să se asigure că respectă procedurile corecte, astfel cum sunt prevăzute în normele de procedură ale instanței. Aceasta trebuie să notifice procedurile pârâtului. În cazul în care pârâtul nu se înfățișează sau nu prezintă un memoriu, reclamantul poate solicita o hotărâre în lipsă. În cazul în care cererea se referă la o sumă fixă, reclamantul nu trebuie decât să depună cererea sau solicitarea de plată, iar ulterior reclamantul are, în general, dreptul să primească o hotărâre de la grefa instanței relevante fără a fi necesar un ordin judecătoresc sau o cerere adresată judecătorului. Personalul relevant al grefei implicat verifică dacă pârâtul a luat la cunoştinţă cererea, dacă termenele în acest sens au expirat și dacă reclamantul a furnizat grefei elementele de probă necesare cum ar fi o declarație sub jurământ privind notificarea și o declarație sub jurământ privind datoria menționând suma datorată efectiv.

În cazul în care cererea se referă la o sumă nedeterminată sau în cazul în care creanța nu este ușor cuantificabilă, reclamantul trebuie să depună o cerere în fața instanței pentru o hotărâre în lipsă.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Da. La Înalta Curte, norma de procedură relevantă pentru hotărârea în lipsă este Ordinul 13 din Normele de procedură ale instanțelor superioare 1986 astfel cum a fost modificat, iar pentru hotărârea în lipsa apărării, Ordinul 27. La instanța de circuit, o cerere de pronunțare a unei hotărâri în lipsă trebuie să fie susținută de anumite documente, inclusiv actul de sesizare a instanței în original și o declarație de notificare a cererii. În plus, cererea de pronunțare a unei hotărâri trebuie să fie în conformitate cu formularele 9 și 10 din lista formularelor anexată la Regulamentul de procedură al instanței de circuit 2001. Formularele pot fi obținute dintr-o listă anexată la Regulamentul de procedură.

În mod similar, în cazul instanței districtuale formularele sunt disponibile ca anexă la Regulamentul de procedură al instanței districtuale.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu. Cu toate acestea, în cazul în care creanța este în valoare de peste 75 000 EUR (60 000 EUR pentru acțiuni legate de vătămări corporale), aceasta ține de competența instanței de circuit și, dacă cererea implică aspecte complicate, atunci este recomandabil, dar nu obligatoriu, să se beneficieze de consultanță și reprezentare juridică.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Cererea inițială trebuie să precizeze numele părților, adresele și, dacă este cazul, profesia acestora. De asemenea, aceasta trebuie să stabilească valoarea creanței, să prezinte o descriere a modului în care a apărut creanța/cauza acțiunii și detalii cu privire la eventualele cereri care au fost formulate în vederea obținerii plății.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

În cererea inițială, reclamantul/solicitantul prezintă toate detaliile relevante referitoare la creanță, cum ar fi suma datorată/solicitată, detalii privind modul în care a apărut creanța, cererile de plată și o descriere, după caz și în funcție de natura cererii, a oricăror alte fapte relevante precum detalii privind eventualele vătămări corporale sau pierderi suferite, tratamentul primit sau oricare alte consecințe negative generate de cauza acțiunii.

1.4 Respingerea cererii

Instanța va respinge o cerere sau o solicitare de hotărâre în lipsă în cazul în care solicitantul nu a respectat cerințele prevăzute în normele de procedură ale instanței. De exemplu, în cazul în care normele privind notificarea sau comunicarea actelor nu au fost respectate în mod corespunzător, cererea pentru pronunțarea unei hotărâri în lipsă va fi respinsă.

1.5 Căi de atac

În cazul în care instanța a refuzat să pronunțe o hotărâre în lipsă, aceasta se datorează, de regulă, nerespectării de către reclamant a normelor de procedură ale instanței și, prin urmare, ar putea fi necesar ca acesta să reia procedura notificând o nouă creanță împotriva pârâtului în conformitate cu normele de procedură aplicabile ale instanței.

Pârâtul poate solicita anularea unei hotărâri pronunțate în lipsă. Pentru a introduce cu succes o acțiune împotriva unei hotărâri pronunțate în lipsă, pârâtul ar trebui să convingă instanța prin motivul invocat pentru absența înfățișării sau a apărării, iar instanța ar trebui să fie convinsă de faptul că motivele invocate explică sau justifică absența în cauză. În cazul în care pârâtul introduce cu succes o acțiune împotriva hotărârii, aceasta va fi anulată, iar pârâtul va avea posibilitatea să se apere în cadrul procedurii.

1.6 Declaraţia de opoziţie

În cazul în care instanța consideră că hotărârea ar trebui să fie anulată, pârâtul poate răspunde în cadrul procedurii și poate decide să se apere, iar cauza își va urma cursul obișnuit.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

În cazul în care pârâtul decide să se apere în termenul prevăzut în normele de procedură sau de instanță, după caz, cauza își va urma cursul obișnuit. Judecătorul va stabili modul în care se va proceda în cauza respectivă dacă ar fi necesare eventuale instrucțiuni în acest sens.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

Nedepunerea unui memoriu poate avea drept rezultat obținerea de către reclamant a unei hotărâri în lipsa apărării.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Hotărârea pronunțată în lipsă este o hotărâre executorie. A se vedea răspunsurile la punctul 1.3.d) de mai sus.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Pârâtul poate solicita instanței modificarea sau anularea hotărârii. Această cerere este soluționată de aceeași instanță. Instanța poate să anuleze hotărârea în cazul în care consideră că ar fi corect să facă acest lucru și dacă a existat vreo încălcare implicată în obținerea hotărârii sau în cazul în care aceasta este convinsă că pârâtul are o perspectivă reală de a se apăra împotriva cererii. Oricare dintre părți poate introduce o cale de atac împotriva unui ordin de anulare a unei hotărâri sau de respingere a anulării unei hotărâri.

Ultima actualizare: 12/04/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Grecia

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Există posibilitatea emiterii unui ordin de plată. Sunt aplicabile dispozițiile articolelor 623-634 din Codul de procedură civilă, și anume Decretul prezidențial 503/1985, astfel cum a fost modificat și se află în vigoare.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

În materie civilă și comercială: litigii de drept privat în cazul în care legea nu le supune competenței altor instanțe (articolul 1 din Codul de procedură civilă)

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Creanțele pecuniare sau creanțele pentru titluri de valoare, și anume creanțele rezultate din cecuri, cambii, bilete la ordin, în cazul în care creanța și suma datorată sunt certificate de un document public sau privat și dacă aceste creanțe sunt exprimate în euro sau într-o altă valută (articolul 623 din Codul de procedură civilă).

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Nu, nu există o limită superioară cu privire la valoarea creanței.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Procedura de somație plată este opțională, întrucât creditorul poate în orice moment să introducă o acțiune ordinară în urma căreia începe un proces declarativ cu privire la cererea acestuia, după care se pronunță o hotărâre, spre deosebire de procedura ordinului de plată, prin care se emite ordinul de plată, care nu este o hotărâre ci un instrument executoriu (articolul 631 din CPC).

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Nu, un ordin de plată nu poate fi emis (dacă a fost emis, este nul și neavenit) dacă aceasta urmează să fie notificat sau comunicat unei persoane care locuiește în străinătate sau al cărei domiciliu este necunoscut, cu excepția cazului în care persoana respectivă și-a desemnat în mod legal un reprezentant *ad litem* în Grecia (articolul 624 din Codul de procedură civilă). Locul este locul unde debitorul este stabilit fizic (*corpore*) la momentul notificării sau comunicării.

1.2 Instanţa competentă

Magistratul este responsabil pentru creanțele pecuniare de până la douăzeci de mii de euro (20 000 EUR), iar judecătorul instanței de prim grad de jurisdicție, pentru toate celelalte creanțe pecuniare. Competența teritorială, și anume instanța competentă *ratione loci*, este determinată pe baza dispozițiilor

generale privind competența la nivel local, și anume pe baza dispozițiilor articolelor 22-41 din Codul de procedură civilă. De exemplu, pe baza acestor dispoziții, instanța (instanța civilă districtuală sau instanța de prim grad de jurisdicție) de la locul în care debitorul își are domiciliul sau de la locul emiterii instrumentului de creanță (de exemplu, un cec) sau de la locul de acceptare sau plată a unei cambii poate avea competență *ratione loci*.

1.3 Condiţii de formă

Cererea se face:

(A) oral în fața magistratului, prin pregătirea unui raport relevant [articolul 626 alineatul (1) coroborat cu articolul 215 alineatul (2) din Codul de procedură civilă], fără a exclude opțiunea de a depune o cerere scrisă sau

(B) în mod obligatoriu în scris către judecătorul instanței de prim grad de jurisdicție, în baza unei cereri scrise depuse la grefa instanței care trebuie să conțină:

instanța la care este depusă cererea (instanța civilă districtuală sau instanța de prim grad de jurisdicție);

tipul de instrument juridic, și anume „Cerere de emitere a unui ordin de plată”;

numele, prenumele, prenumele tatălui și locul de domiciliu ale tuturor părților: creditorul și debitorul - și/sau reprezentanții legali ai acestora, precum și, în cazul în care aceștia sunt persoane juridice, denumirea comercială și sediul social;

obiectul instrumentului juridic, într-un mod clar, definit, concis și lizibil, în limba greacă, și în cazul în care conține documente într-o limbă străină, de exemplu, facturi într-o limbă străină, trebuie furnizată o traducere legală a acestora;

data și semnătura părții sau a reprezentantului legal sau a reprezentantului autorizat al acesteia și, în cazul în care este obligatorie prezența unui avocat, semnătura avocatului;

adresa, în special strada și numărul locuinței sau al biroului ori magazinului părții care a introdus acțiunea, ale reprezentantului legal al acesteia și ale reprezentantului autorizat al acesteia;

o cerere de emitere a unui ordin de plată;

creanța și suma exactă de bani sau valoarea exactă a titlurilor de valoare, împreună cu eventualele dobânzi datorate aferente plății solicitate [articolul 626 alineatele (1) și (2), coroborat cu articolul 118 și articolul 119 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Nu, utilizarea unui formular standard nu este obligatorie.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Da, dacă cererea este depusă la instanța de prim grad de jurisdicție și vizează creanțe în valoare de peste douăzeci de mii de euro (20 000 EUR) sau la instanța civilă districtuală pentru creanțe în valoare de la douăsprezece mii de euro (12 000 EUR) până la douăzeci de mii de euro (20 000 EUR).

În cazul în care cererea este depusă la instanța civilă districtuală și se referă la o creanță de până la douăsprezece mii de euro (12 000 EUR), partea poate să introducă o acțiune sau se poate apăra în cadrul procedurii fără să fie reprezentată de un avocat autorizat (articolul 94 din Codul de procedură civilă).

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Cererea de emitere a unui ordin de plată trebuie să precizeze cel puțin foarte pe scurt tipul de act juridic din care a rezultat creanța datorată (= datoria), de exemplu creanțe în temeiul contractelor de credit sau al contractelor de vânzare, creanțe care decurg din contracte de leasing sau cecuri restante. Tipul de contract sau de act juridic în general constituie temeiul pentru efectuarea plății, iar momentul în care a apărut creanța, de exemplu momentul în care debitorul ar fi trebuit să plătească suma solicitată și nu a făcut acest lucru, trebuie să fie indicat în mod precis. Cererea trebuie să indice în continuare documentele furnizate din care rezultă tipul și valoarea creanței potrivit cererii respective.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Existența creanței în vederea emiterii unui ordin de plată poate fi dovedită numai prin documente, întrucât în cadrul acestei proceduri nu pot fi audiați martori. Documentele respective sunt prezentate împreună cu cererea și sunt păstrate la grefa instanței până în momentul expirării termenul pentru depunerea unei declarații de opoziție, astfel încât partea împotriva căreia este îndreptat ordinul de plată, debitorul creanței, să fie notificată cu privire la aceasta. Toate documentele (private și publice) care au valoare probatorie în temeiul articolelor 432-465 din Codul de procedură civilă, inclusiv titlurile de valoare (de exemplu, cecuri, cambii), sunt acceptate ca dovezi. Aceste documente trebuie să indice clar capacitatea și detaliile (numele complet) creditorului-beneficiar, capacitatea și detaliile debitorului, precum și motivele și valoarea creanței.

În special, orice document care nu este public și care, în temeiul articolului 443 din Codul de procedură civilă, trebuie să poarte semnătura olografă a emitentului pentru a avea valoare probatorie este considerat document privat și orice persoană care își asumă obligații care decurg din documentul respectiv este considerată drept emitent.

Orice document care a fost redactat în forma adecvată de către un funcționar public sau o persoană care prestează servicii publice este considerat un document public (de exemplu, actele notariale).

1.4 Respingerea cererii

Cererea este respinsă:

(A) în cazul în care nu sunt îndeplinite cerințele legale pentru emiterea ordinului de plată și, prin urmare, dacă creanța sau valoarea acesteia sau debitorul sau beneficiarul nu rezultă imediat și fără echivoc din documentele care însoțesc cererea sau

(B) în cazul în care solicitantul nu furnizează explicațiile solicitate de judecător sau refuză să se conformeze recomandărilor privind completarea sau rectificarea cererii sale sau privind certificarea autenticității semnăturilor pe oricare dintre documentele private furnizate (articolele 628 și 627 din Codul de procedură civilă). Întrucât judecătorul competent poate solicita informații suplimentare, documente și rectificări din partea solicitantului, în cazul în care acesta din urmă nu se conformează, cererea este respinsă pentru acest motiv.

Respingerea este indicată la sfârșitul cererii, iar motivul respingerii se menționează pe scurt. Aceasta înseamnă că judecătorul competent nu pronunță o hotărâre și, prin urmare, o astfel de notă privind respingerea nu poate fi contestată prin introducerea unei căi de atac. Desigur, solicitantul, în calitate de creditor, poate în continuare să introducă o acțiune ordinară referitoare la creanța sa (a se vedea punctul 1.1.3) sau să depună o nouă cerere de emitere a unui ordin de plată [articolul 628 alineatul (3) din Codul de procedură civilă].

1.5 Căi de atac

Nu poate fi introdusă nicio cale de atac în cazul în care cererea de emitere a unui ordin de plată este respinsă.

1.6 Declaraţia de opoziţie

În cazul în care cererea de emitere a unui ordin de plată este acceptată și este emis un ordin de plată, debitorul împotriva căruia este îndreptat acesta poate să depună o declarație de opoziție la ordinul de plată în termen de cincisprezece (15) zile lucrătoare de la data notificării sau comunicării ordinului de plată [articolul 632 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Declarația de opoziție poate fi depusă, de asemenea, înainte de notificarea sau comunicarea ordinului de plată.

Instanța competentă *ratione loci* și *ratione materiae* este instanța, instanța civilă districtuală sau instanța de prim grad de jurisdicție care a emis ordinul de plată.

Declarația de opoziție este examinată [articolul 632 alineatul (2) din Codul de procedură civilă] în conformitate cu dispozițiile combinate ale articolelor 643, 649 și 650 din Codul de procedură civilă, care intră sub incidența procedurilor speciale pentru titlurile de creanță și litigiile în materie de închiriere, coroborate cu dispozițiile privind procedurile ordinare care nu sunt în contradicție cu dispozițiile privind procedurile speciale menționate anterior [articolul 591 alineatul (1) litera (a) din Codul de procedură civilă].

Declarația de opoziție, a cărei notificare sau comunicare trebuie să fie efectuată în termenul menționat anterior de cincisprezece (15) zile lucrătoare și care, în caz contrar, este inadmisibilă, trebuie să fie notificată sau comunicată avocatului care a semnat cererea de emitere a ordinului de plată sau la adresa persoanei împotriva căreia se solicită ordinul de plată, indicată în ordinul de plată, cu excepția cazului în care orice schimbare de adresă a fost notificată prin intermediul unui instrument juridic [articolul 632 alineatul (1) litera (b) din Codul de procedură civilă].

1.7 Efectul declarației de opoziție

Depunerea unei declarații de opoziție nu suspendă executarea ordinului de plată, care este un titlu executoriu în mod direct (articolul 631 din Codul de procedură civilă). Cu toate acestea, instanța care a emis ordinul de plată poate, utilizând procedura de adoptare de măsuri provizorii prevăzută la articolul 686 din Codul de procedură civilă și în urma depunerii unei cereri de către partea împotriva căreia este îndreptat ordinul, să dispună suspendarea, cu sau fără garanții sau condiționalități, până la pronunțarea hotărârii definitive cu privire la declarația de opoziție depusă.

Condițiile pentru acceptarea cererii de suspendare a executării ordinului de plată sunt următoarele: (a) depunerea declarației de opoziție în timp util și (b) speculații privind succesul a cel puțin un motiv de opoziție.

Hotărârea prin care se dispune suspendarea privează ordinul de caracterul său executoriu și îi diminuează forța executorie ca instrument.

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

În cazul în care nu se depune o declarație de opoziție în timp util (în termen de cincisprezece zile de la notificarea sau comunicarea ordinului de plată), partea în favoarea căreia a fost emis ordinul de plată poate să notifice din nou ordinul debitorului, care dispune de o a doua posibilitate de a depune o declarație de opoziție. Mai exact, acesta din urmă poate să depună o declarație de opoziție în termen de zece zile lucrătoare de la data noii notificări sau comunicări. În acest caz, nu se dispune suspendarea menționată mai sus (a se vedea nota 1.7).

În cazul în care și acest termen de zece zile este depășit, ordinul de plată dobândește autoritate de lucru judecat, ceea ce înseamnă că nu doar ordinul de plată, ci și creanța sunt pe deplin valide, pe baza istoricului și a temeiului legal indicat în ordinul de plată.

Autoritatea de lucru judecat a ordinului de plată împotriva căruia nu a fost depusă o declarație de opoziție în timp util poate fi inversată numai prin calea extraordinară de atac a redeschiderii dosarului. Aceasta poate fi introdusă numai pentru un număr foarte limitat de motive, în principal motive de natură formală [articolul 633 alineatul (2) și articolul 544 din Codul de procedură civilă] și în termenul stabilit la articolul 544 alineatele (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în fața instanței care a emis ordinul de plată.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Ordinul de plată este un instrument care este executoriu de la data emiterii sale (articolul 631 din Codul de procedură civilă). Astfel, nu sunt necesare alte acțiuni pentru ca acesta să devină executoriu și, prin urmare, dacă nu se dispune suspendarea executării, se inițiază procedura de executare, pe scurt, după cum urmează:

Ordinul de executare se adaugă la ordinul de plată inițial, și anume expresia „în numele poporului grec” se adaugă la începutul textului ordinului de plată, iar fraza „Fiecare executor judecătoresc este obligat să pună în aplicare prezenta decizie etc.” se adaugă la sfârșit, este emisă o copie oficială (titlul executoriu) a acestuia, iar ulterior un ordin (apel) de plată cu aceeași valoare ca cea a ordinului de plată este notificat sau comunicat debitorului.

Cu toate acestea, în cazul în care ordinul de plată nu este notificat sau comunicat în termen de două (2) luni de la emitere, acesta încetează să mai fie în vigoare (articolul 630a din Codul de procedură civilă)

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Hotărârea cu privire la declarația de opoziție nu este definitivă, ci este supusă tuturor căilor de atac.

Ultima actualizare: 27/07/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somația europeană de plată - Spania

1 Existența unei proceduri de somație de plată

Da, există o procedură de somație de plată. Principalul obiectiv al acesteia este protejarea creditelor. Aceasta funcționează prin crearea unui instrument executoriu pentru creanțele care îndeplinesc o serie de cerințe prevăzute de lege.

Consilierii juridici sunt autorizați să se ocupe de procedurile de emitere a unui ordin de plată și să decidă cu privire la acestea în conformitate cu procedurile prevăzute în legislația procedurală.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Aceasta se aplică în cazul creanțelor pecuniare care sunt certe, scadente și exigibile pentru o anumită sumă. Începând cu data de 31 octombrie 2011, nu există nicio limită în ceea ce privește suma implicată. Datoria trebuie să fie evidențiată în unul dintre următoarele moduri:

a) Prin intermediul documentelor, indiferent de formă, tip sau suport fizic, semnate de debitor sau purtând ștampila, marca sau marca înregistrată sau oricare alt semn, fizic sau electronic, al debitorului.

b) Prin intermediul facturilor, bonurilor de livrare, certificatelor, telegramelor, faxurilor sau al oricăror alte documente care, chiar dacă au fost create în mod unilateral de creditor, sunt utilizate în mod obișnuit pentru a documenta credite și datorii în cadrul raporturilor de tipul celui care există între creditor și debitor.

(c) În cazul în care, împreună cu documentul care înregistrează datoria, sunt produse documente comerciale care dovedesc existența unei relații anterioare de durată;

d) În cazurile referitoare la bunurile aflate în proprietate comună (*propiedad horizontal*), atunci când dovada datoriei este furnizată sub forma unor certificate de neplată a sumelor datorate în ceea ce privește cheltuielile comune care trebuie plătite de către proprietarii de bunuri imobile în blocuri de apartamente din zonele urbane.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu, începând cu 31 octombrie 2011, nu există o limită superioară.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Opțional.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?
Nu, cu excepția datoriilor pentru neplata cheltuielilor comune care trebuie plătite de proprietarii de bunuri imobile din blocuri de apartamente urbane sau coproprietăți, întrucât, în acest caz, instanța de la locul unde este situat bunul imobil respectiv are, de asemenea, competență, la alegerea solicitantului.
1.2 Instanţa competentă
Instanța de prim grad de jurisdicție de la domiciliul sau reședința debitorului sau din locul în care se află bunul imobil urban care intră sub incidența reglementărilor privind proprietățile urbane aflate în proprietate comună.
1.3 Condiţii de formă
Solicitantul trebuie să depună o cerere scrisă în care să se identifice creditorul și debitorul, cu indicații succinte privind originea datoriei și valoarea acesteia.
1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)
Acest lucru nu este obligatoriu, însă sunt disponibile formulare standard la oficiul grefei sau la Serviciile procedurale comune. Formularul poate fi descărcat făcând clic pe următorul link: formular.
1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?
În momentul prezentării cererii inițiale pentru inițierea procedurii de somație de plată, nu este necesară reprezentarea de către un reprezentant judiciar sau un reprezentant legal. Cu toate acestea, în cazul în care solicitantul dorește să fie apărat de un avocat, cealaltă parte trebuie să fie informată, astfel încât să poată lua toate măsurile pe care le consideră necesare în apărarea sa.
În cazul în care debitorul depune o declarație de opoziție sau în cazul unor proceduri de executare, reprezentarea juridică de către un avocat și un reprezentant legal este obligatorie în cazul în care valoarea creanței este mai mare de 2 000 EUR.
1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?
Trebuie oferită o explicație succintă a modului în care a apărut datoria.
1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?
A se vedea secțiunea 1.1.1 de mai sus.
1.4 Respingerea cererii
Neîndeplinirea cerințelor de mai sus în ceea ce privește competența teritorială și furnizarea unor dovezi *prima facie* sau nerepararea unui viciu de procedură va determina respingerea cererii de către instanță. O decizie de respingere a cererii poate fi supusă unei căi de atac la instanța provincială (*Audiencia Provincial*).
În cazul contractelor încheiate între comercianți și consumatori, instanța trebuie să examineze din oficiu dacă există sau nu clauze abuzive. În cazul în care instanța apreciază, după audierea părților, că există clauze abuzive, ea va stabili ce consecințe are această constatare, care poate conduce la inadmisibilitatea cererii sau la continuarea procedurii fără aplicarea clauzelor abuzive. Această hotărâre poate fi atacată, de asemenea, la instanța provincială (*Audiencia Provincial*).
1.5 Căi de atac
O decizie de respingere a cererii pot fi supusă unei căi de atac la instanța provincială. Calea de atac trebuie introdusă în termen de 20 de zile, la instanța inițială.
1.6 Declaraţia de opoziţie
Debitorul dispune de un termen de 20 de zile de la data cererii de plată, iar apoi până la ora 15:00 în ziua următoare expirării termenului respectiv, pentru a face plata sau a depune o declarație de opoziție. Declarația de opoziție trebuie să fie făcută în scris. Aceasta nu poate fi formulată oral în fața instanței. Dacă valoarea creanței este mai mare de 2 000 EUR, declarația de opoziție trebuie să fie semnată de un avocat și de un reprezentant legal. Nu există motive specifice pentru introducerea unei căi de atac, iar debitorul poate invoca atât motive de fond, cât și motive pur formale sau procedurale.
1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie
În cazul în care valoarea creanței nu depășește 6 000 EUR, consilierul juridic va emite un ordin de încetare a procedurii de somație de plată și de stabilire a faptului că respectiva cauză trebuie să continue în cadrul procedurii accelerate. Un aviz privind declarația de opoziție este notificat sau comunicat solicitantului, care dispune de 10 zile pentru a depune o contestație scrisă. În cadrul declarației de opoziție, respectiv al contestației formulate, părțile pot solicita desfășurarea unei audieri.
În cazul în care valoarea creanței este mai mare de 6 000 EUR, iar solicitantul nu depune cererea relevantă în termen de o lună de la momentul în care i-a fost notificată declarația de opoziție, procedura va fi respinsă și solicitantul va fi obligat la plata cheltuielilor de judecată.
În cazul în care solicitantul depune o cerere, un aviz cu privire la aceasta este notificat sau comunicat pârâtului, care dispune de 20 de zile pentru a o contesta, iar cauza se derulează conform procedurii ordinare.
În cazul în care valoarea creanței depășește 6 000 EUR, instanța va acorda creditorului o perioadă de o lună în care să depună o cerere în cadrul procedurii ordinare.
În cazul în care, având în vedere argumentele invocate în declarația de opoziție, creditorul nu dorește să continue procedura ordinară, acesta trebuie să retragă cererea în mod expres.
1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie
În cazul în care debitorul nu răspunde la cererea de plată sau nu se înfățișează în instanță, consilierul juridic va emite un ordin de încetare a procedurii de somație de plată și va notifica ordinul respectiv creditorului pentru a-i permite acestuia să înceapă acțiunea de executare, pe care creditorul o poate realiza prin intermediul unei simple cereri.
1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?
Creditorul trebuie să depună o cerere de executare. În cazul în care valoarea este mai mare de 2 000 EUR, cererea trebuie să fie semnată de un avocat și de un reprezentant legal.
1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?
Nu există posibilitatea unei căi de atac. Singura opțiune este de a depune o contestație la acțiunea de executare din motive precise.
Ultima actualizare: 28/09/2023
Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Franţa

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată
Articolele 1405-1425 din Codul de procedură civilă prevăd o procedură simplificată denumită procedură de somație de plată.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Această procedură se aplică pentru recuperarea creanțelor care decurg din obligații contractuale sau legale și care au o valoare determinată.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Această procedură se aplică pentru recuperarea creanțelor care decurg din obligații contractuale sau legale și care au o valoare determinată.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Această procedură este facultativă.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Această procedură se introduce numai la instanța competentă de la domiciliul debitorului sau al unuia dintre debitori, prin urmare recurgerea la această procedură este exclusă în cazul în care unicul debitor este situat în străinătate.

1.2 Instanţa competentă

Cererea se depune la instanța districtuală (*tribunal d'instance*), la instanța locală (*juridiction de proximité*), la președintele Tribunalului Comercial și, începând cu 1 ianuarie 2013, la președinte instanței regionale (*tribunal de grande instance*), în limitele competențelor acestor instanțe.

Este competentă numai instanța de la domiciliul debitorului sau al unuia dintre debitorii împotriva cărora se începe procedura. Această normă este imperativă, iar instanța trebuie să invoce din oficiu necompetența.

1.3 Condiţii de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Condițiile de formă vizează dispozițiile și informațiile care trebuie furnizate în cerere:

numele, prenumele, profesia și domiciliul debitorului și creditorului, sau, în cazul persoanelor juridice, denumirea și sediul social

indicarea precisă a sumei pretinse, cu o defalcare a diferitelor elemente ale creanței și cu justificarea acesteia.

Chiar dacă formularul nu este obligatoriu, se recomandă insistent folosirea acestuia. Formularul CERFA este disponibil pe site-ul administrației franceze (a se vedea site-ul Ministerului Justiției) și la toate grefele instanțelor competente.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Cererea se depune de creditor sau de un reprezentant al acestuia.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Justificarea creanței nu trebuie să fie făcută în detaliu, ci sumar (a se vedea răspunsul la punctul 1.3.1 de mai sus).

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Cererea trebuie să fie însoțită de documente care să justifice temeinicia creanței (facturi, contracte de închiriere, de vânzare, de credit, facturi de regularizare, etc.). Se aplică normele de procedură civilă de drept comun.

1.4 Respingerea cererii

Judecătorul trebuie să examineze temeinicia cererii înainte de a emite o somație de plată, putând să respingă cererea, în întregime sau în parte, în cazul în care aceasta nu este întemeiată.

1.5 Căi de atac

În cazul în care cererea este respinsă, creditorul nu are la dispoziție nicio cale de atac, însă poate apela la dreptul comun, și anume, poate sesiza instanța competentă în cadrul unei proceduri ordinare.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Debitorul dispune de un termen de o lună pentru a formula o opoziție printr-o declarație la grefa instanței care a emis somația în cauză, sau printr-o scrisoare recomandată la aceeași grefă. Opoziția nu face obiectul niciunei alte cerințe de formă.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

Instanța este sesizată prin formularea opoziției. Grefa instanței sesizate citează părțile implicate (chiar și cele care nu au făcut opoziție) pentru a se prezenta la un anumit termen de judecată. Instanța se pronunță, în limitele competenței sale, în legătură cu cererea inițială și cu eventualele cereri accesorii, precum și în ceea ce privește mijloacele de apărare pe fond.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Creditorul, după expirarea termenului de o lună de la notificare, solicită grefei instanței care a emis somația să o învestească cu formulă executorie. Pentru această solicitare nu există condiții speciale de formă, ea se poate face printr-o declarație sau scrisoare simplă. Învestirea cu formulă executorie conferă somației de plată efectele unei hotărâri pronunțate în cadrul unei proceduri contradictorii.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Această decizie nu se poate ataca cu apel sau recurs. Se pot contesta, prin recurs, condițiile de învestire cu formulă executorie de către grefă.

Linkuri conexe

Site du Ministère de la Justice

Site Legifrance

Ultima actualizare: 26/07/2018

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini hr a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Somaţia europeană de plată - Croaţia

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Republica Croația aplică somația europeană de plată, iar procedura de emitere a acestui tip de somație este reglementată de dispozițiile Codului de procedură civilă (*Zakon o parničnom postupku*) [*Narodne Novine* (NN; Monitorul Oficial al Republicii Croația), nr. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 și 70/19] și de Regulamentul privind modalitatea de depunere a cererii de somație europeană de plată și a declarației de opoziție la somația europeană de plată (*Pravilnik o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje europskog platnog naloga i prigovora protiv europskog platnog naloga*) (NN nr. 124/13).

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Procedura europeană de somație de plată este aplicată în vederea recuperării creanțelor pecuniare al căror cuantum este stabilit și care sunt exigibile la momentul introducerii cererii de somație europeană de plată. Procedura europeană de somație de plată a fost instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1896 /2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată. Regulamentul menționat se aplică în materie civilă și comercială transfrontalieră, indiferent de tipul de instanță, cu derogările prevăzute de acesta.

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Cererile care privesc creanțe în bani (creanțe pecuniare). Nu pot face obiectul unei cereri decât creanțele care constituie obligații contractuale sau necontractuale și al căror cuantum este stabilit.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Nu există o limită superioară în ceea ce privește cuantumul creanței.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Utilizarea procedurii nu este obligatorie, întrucât reclamantul este liber să decidă cu privire la modul în care va depune cererea, atât timp cât aceasta nu contravine normelor obligatorii și normelor privind moralitatea publică. Instanța va emite somația de plată, chiar dacă reclamantul nu a sugerat în cuprinsul cererii sale emiterea unei somații de plată, dacă au fost îndeplinite toate cerințele în acest sens. Prin urmare, emiterea somației de plată este obligatorie pentru instanță în cazul în care au fost îndeplinite toate condițiile pentru emiterea acesteia.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Da.

1.2 Instanţa competentă

Decizia cu privire la cererile de emitere și de reexaminare – și de eliberare a unui certificat de constatare a forței executorii – a somației europene de plată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1896/2006 aparține exclusiv tribunalului municipal (*općinski sud*) sau tribunalului comercial (*trgovački sud*) în cauzele care țin de competența instanțelor comerciale, în funcție de domiciliul sau de locul de reședință obișnuit ori de sediul social al pârâtului.

1.3 Condiţii de formă

Cererea de somație europeană de plată și declarația de opoziție la somație trebuie să fie transmise numai într-un format care poate fi citit în mod automat, în cazul în care instanța consideră că aceste acte sunt adecvate pentru prelucrarea automată. Formularul de cerere poate fi depus pe suport de hârtie sau prin orice alt mijloc de comunicare acceptat de instanță.

Modul de depunere a cererilor pentru somația europeană de plată și a declarației de opoziție la această somație sunt reglementate de Regulamentul privind modalitatea de depunere a cererii de somație europeană de plată și a opoziției la somația europeană de plată, care a intrat în vigoare la 17 octombrie 2013.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Cererea de emitere a unei somații europene de plată și declarația de opoziție la această somație trebuie să fie prezentate instanței competente prin intermediul formularelor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1896/2006. Acest lucru înseamnă că utilizarea unui formular-tip în procedura de emitere a unei somații europene de plată este obligatorie, iar formularele pot fi descărcate de pe portalul european e-justiție.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Orice parte – persoană fizică sau juridică – este autorizată să aleagă în mod liber dacă se va reprezenta singură în cadrul procedurii sau dacă va angaja un intermediar, care este, de obicei, un avocat. Acest lucru înseamnă că reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie în cadrul procedurii de emitere a unei somații europene de plată.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Partea trebuie să completeze formularul A (cerere de somație europeană de plată) într-un format poate fi citit în mod automat. În cadrul acestui formular, partea are posibilitatea de a face noi declarații și de a furniza informații suplimentare pentru a-și motiva mai în detaliu cererea, dacă este necesar.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Punctul 10 din formularul A prevede ca partea să anexeze elementele de probă pe care le are la dispoziție și să descrie la ce se referă elementul de probă concret. Elementele de probă și obținerea acestora sunt reglementate de articolelor 219-271 din Codul de procedură civilă, iar instanța hotărăște care dintre elementele de probă prezentate trebuie să fie luate în considerare pentru a stabili faptele cauzei. În plus, instanța decide, în funcție de propriile sale convingeri, care sunt faptele considerate a fi fost dovedite, pe baza unei evaluări aprofundate și atente a fiecărui element de probă în mod separat și a tuturor elementelor de probă luate împreună, precum și pe baza rezultatului procedurii în ansamblul său.

1.4 Respingerea cererii

În caz de respingere a cererilor, se aplică regula generală prevăzută la articolul 109 din Codul de procedură civilă. Acest articol prevede că, în cazul în care cererea nu este ușor de înțeles sau nu conține toate elementele necesare pentru a lua măsuri cu privire la aceasta, instanța va obliga partea solicitantă să corecteze cererea depusă, adică să o modifice în conformitate cu instrucțiunile furnizate, și îi va înapoia cererea în scopul corectării sau al modificării. Cererea se consideră retrasă dacă nu este transmisă din nou instanței și corectată în conformitate cu instrucțiunile primite din partea instanței în termenul prevăzut. În cazul în care cererea este transmisă din nou instanței fără corecții sau modificări, respectiva cerere va fi respinsă.

1.5 Căi de atac

Declarația de opoziție constituie calea de atac la care poate recurge pârâtul în cazul depunerii unei cereri de somație europeană de plată. În plus, părțile au posibilitatea de a solicita reexaminarea somației europene de plată în cazuri excepționale în temeiul articolului 20 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006, sub rezerva condițiilor prevăzute de acesta.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Pârâtul poate să depună o declarație de opoziție la somația europeană de plată la instanța de origine utilizând formularul-tip F care îi este furnizat odată cu somația europeană de plată. Declarația de opoziție se trimite în termen de 30 de zile de la data comunicării sau notificării somației către pârât, iar pârâtul indică în declarația de opoziție că el (ea) contestă creanța fără a fi obligat(ă) să precizeze motivele acestei contestații.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

În cazul în care pârâtul depune o declarație de opoziție la somația europeană de plată în sensul articolului 16 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006, procedura ulterioară se va desfășura în conformitate cu dispozițiile procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 861/2007, dacă aceste dispoziții sunt aplicabile și, în cazul în care aceste dispoziții nu sunt aplicabile, în conformitate cu dispozițiile Codului de procedura civilă referitoare la declarațiile de opoziție la somațiile de plată (articolul 445a și articolele 451-456), ținând seama de dispozițiile articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

În cazul în care, în termen de 30 de zile de la data comunicării sau notificării somației de plată către pârât, ținând seama de termenul corespunzător pentru primirea declarației de opoziție, nu s-a depus la instanță o declarație de opoziție, instanța este obligată să declare forța executorie a somației europene de plată utilizând formularul-tip G.

O somație europeană de plată executorie [articolele 18 și 19 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006] emisă de o instanță de pe teritoriul Uniunii Europene este un titlu executoriu pe baza căruia se poate solicita executarea în Republica Croația în același mod în care se procedează în temeiul unei decizii executorii pronunțate de o instanță croată.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Ca regulă generală, reclamantul trebuie să solicite instanței o clauză executorie, iar instanța declară forța executorie a somației europene de plată utilizând formularul-tip G.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Pârâtul poate solicita o reexaminare a somației europene de plată emise în Croația în temeiul dispozițiilor articolului 507n din Codul de procedură civilă, ținând seama de dispozițiile articolului 20 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006. Instanța care se pronunță cu privire la cerere poate să amâne executarea prin aplicarea dispozițiilor corespunzătoare ale procedurii privind executarea silită referitoare la amânarea executării silite la cererea debitorului. Împotriva titlului executoriu se poate formula o cale de atac pentru motivele referitoare la creanță stabilite în somația europeană de plată numai dacă aceste motive au apărut după comunicarea sau notificarea somației și dacă acestea nu mai puteau fi prezentate în cadrul declarației de opoziție, în temeiul articolului 16 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006.

Ultima actualizare: 12/02/2024

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Italia

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Printre alte acțiuni sumare, Codul de procedură civilă italian (*Codice di procedura civile*) enumeră o procedură de somație de plată (*procedimento di ingiunzione*) (articolele 633 și următoarele). Aceasta este o procedură *ex parte*, întrucât instanța se pronunță în privința cererii creditorului fără a audia debitorul sau a-i permite acestuia să prezinte un răspuns sau observații.

Debitorul este audiat numai ulterior, dacă acesta contestă somația de plată.

Somația de plată poate fi obținută numai în legătură cu anumite pretenții (pretenția de a se plăti o sumă de bani sau de a se livra o cantitate determinată de bunuri fungibile etc.) și cu satisfacerea anumitor condiții prevăzute în Codul de procedură civilă, de exemplu, creditorii trebuie să furnizeze proba scrisă a pretenției lor.

În cazul în care instanța care audiază pretenția constată că aceasta este fondată, ea va soma debitorul să plătească suma într-un anumit termen-limită, de obicei 40 de zile, dar totodată va informa debitorul că poate să conteste somația în același termen și că, dacă nu ridică nicio obiecție, somația de plată va deveni definitivă și va putea fi pusă în executare.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Procedura se aplică pretențiilor formulate de creditori cu privire la sumele bănești sau la o cantitate determinată de bunuri fungibile datorate lor sau de către oricine are dreptul de a primi un bun mobil determinat.

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

În cazul în care procedura se referă la o pretenție bănească, suma trebuie să fie determinată cu exactitate. Acest lucru exclude, de fapt, posibilitatea solicitării unei somații de plată în legătură cu pretențiile necontractuale, de exemplu cererea unei compensații pentru prejudiciul suferit ca urmare a unui act ilegal.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Nu, nu există o limită superioară. O somație de plată poate fi solicitată pentru pretenții care au orice valoare.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Utilizarea procedurii de somație de plată este opțională. Un creditor poate întotdeauna să inițieze o acțiune ordinară.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Da.

1.2 Instanţa competentă

Somația de plată trebuie solicitată unui judecător de pace (*giudice di pace*) sau unui tribunal (*tribunale*) care are competență judiciară în acțiunile legale ordinare. Judecătorul de pace este competent să audieze numai pretențiile cu valoare redusă, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 7 din Codul de procedură civilă. Atunci când o cerere este înregistrată la tribunal, aceasta se judecă de către un singur judecător.

Pretențiile privind onorariile pentru serviciile juridice prestate, indiferent dacă în legătură cu litigiul sau de natură extrajudiciară, sau de rambursare a cheltuielilor plătibile avocaților, agenților publici de executare sau oricărei alte persoane care a prestat un serviciu pe parcursul acțiunii legale, sunt examinate de instanța care audiază cauza căreia i se trimite pretenția creditorului.

Avocații pot să solicite o somație de plată împotriva clienților lor în instanța în a cărei rază teritorială intră locul în care ei sunt înregistrați în cadrul baroului (*consiglio dell'ordine*). În mod similar, notarii pot prezenta pretenții în fața instanței în a cărei rază teritorială intră locul în care ei sunt înregistrați la asociația notarilor (*consiglio notarile*) (a se vedea și fișa informativă intitulată „Competența instanțelor").

1.3 Condiţii de formă

Cererea de plată trebuie să conțină informațiile prevăzute la articolul 638 din Codul de procedură civilă și trebuie să fie depusă la biroul grefierului împreună cu anexele sale. Potrivit articolului 16a din Decretul-lege nr. 179 din 18 octombrie 2012 (transformat în Legea nr. 221 din 17 decembrie 2012): „De la 30 iunie 2014, în acțiunile în instanță menționate în cartea IV titlul I capitolul I din Codul de procedură civilă, depunerea actelor, a memoriilor și a documentelor părților se efectuează exclusiv pe cale electronică (cu excepția obiecțiilor)". Prin urmare, pentru toate cererile de introducere a unei proceduri *ex parte* după 30 iunie 2014, se va considera inadmisibilă depunerea oricăror exemplare pe suport de hârtie. În ceea ce privește somațiile europene de plată, în temeiul Regulamentului CE 1896/2006, articolul 16a din Decretul-lege nr. 179/2012 nu se aplică; prin urmare, cererile de emitere a unei astfel de ordonanțe trebuie prezentate pe suport de hârtie, și nu prin mijloace electronice.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Nu, nu există un formular special.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

În principiu, da. Totuși, în anumite cazuri, reclamanții se pot reprezenta singuri în fața instanței. Un astfel de caz se soluționează în fața judecătorului de pace în cauze a căror valoare nu depășește 1 100 EUR; un alt caz se verifică atunci când reclamantul este calificat să acționeze în calitate de avocat în fața instanței sesizate.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Cererea trebuie să stabilească pretenția și motivele care o justifică. Motivele pretenției nu trebuie detaliate și pot fi prezentate sub forma unei descrieri sintetice a faptelor și documentelor pertinente.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Da. Proba scrisă referitoare la pretenția emisă include, în special, confirmarea de primire și promisiunile unilaterale în scris. În cazul în care pretenția se referă la aprovizionarea cu bunuri și servicii și respectiva aprovizionare s-a făcut de la o întreprindere către o altă întreprindere sau către o persoană care nu desfășoară activități profesionale sau comerciale, proba scrisă a pretenției poate să constea și în extrase de cont autentificate ale întreprinderii creditoare, cu condiția ca această contabilitate să fie ținută în mod corespunzător, în maniera impusă de lege. Facturile comerciale pot, de asemenea, să constituie o probă scrisă a pretenției, cu condiția ca acestea să fie însoțite de un exemplar ștampilat din registrul de facturi al reclamantului.

Normele specifice privind elementele de probă justificative se aplică pretențiilor privind onorariile și rambursările solicitate de către avocați, notari și membri ai altor profesii, precum și pretențiilor formulate de stat și de autoritățile publice.

1.4 Respingerea cererii

Dacă instanța constată că pretenția este fundamentată insuficient, va informa reclamantul în acest sens prin intermediul grefierului, solicitându-i reclamantului să prezinte probe suplimentare. Dacă reclamantul nu reușește să răspundă sau să își retragă cererea, sau dacă cererea nu poate fi admisă, instanța o va respinge prin pronunțarea unei hotărâri motivate.

În astfel de situații, pretenția poate fi prezentată din nou, printr-o procedură specială sau printr-o procedură ordinară.

1.5 Căi de atac

Respingerea nu poate fi contestată nici printr-o cale de atac ordinară și nici prin recurs în anulare.

1.6 Declaraţia de opoziţie

În cazul în care instanța acceptă o cerere și emite o somație de plată, această somație trebuie să i se comunice pârâtului. În Italia, acesta trebuie să fie comunicat în termen de 60 zile de la pronunțarea hotărârii, în comparație cu termenul de 90 de zile în cazul în care comunicarea este efectuată în afara Italiei.

La primirea somației de plată, debitorul are la dispoziție 40 de zile pentru a contesta pretenția.

În cazul în care există motive serioase pentru a proceda astfel, termenul-limită pentru prezentarea unei obiecții la pretenție poate fi redus la 10 zile sau majorat la 60 de zile. Dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru al UE, termenul-limită este de 50 de zile și poate fi redus la 20 de zile. Dacă pârâtul locuiește într-o țară care nu este membră a UE, termenul-limită este de 60 de zile și poate fi redus la 30 de zile sau majorat la 120 de zile.

Pârâții pot contesta pretenția chiar și după expirarea termenului-limită, dacă sunt în măsură să dovedească că nu au fost informați în timp util din cauza unei transmiteri neregulamentare a somației sau a oricărui alt eveniment neprevăzut sau a unui caz de forță majoră. Nicio contestație nu se mai poate iniția după trecerea a 10 zile de la prima măsură de executare.

O opoziție care contestă somația (*opposizione*) se prezintă în fața instanței care a emis somația, prin intermediul unei citații (*citazione*) care urmează să îi fie comunicată reclamantului la adresa indicată în cerere. În general, citația care se opune somației trebuie să conțină informațiile obișnuite care sunt prezentate în citații. În special, persoana care face opoziție trebuie să declare temeiurile opoziției la pretenție.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

O opoziție de acest tip declanșează procedura judiciară ordinară prin care instanța examinează valabilitatea pretenției de plată.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

Dacă nu se prezintă nicio obiecție în cadrul termenului prevăzut sau dacă pârâtul nu se înfățișează în instanță, instanța care a emis somația o va declara executorie în raport cu cererea reclamantului.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Există patru scenarii posibile.

Primul scenariu apare în cazul în care termenul-limită pentru a formula opoziția la pretenție nu a expirat încă. Solicitantul poate să ceară instanței să declare somația executorie în mod provizoriu cu efect imediat. Această cerere poate fi admisă numai dacă sunt îndeplinite condițiile speciale privind executarea provizorie prevăzute în Codul de procedură civilă: de exemplu, dacă pretenția se bazează pe o cambie sau un cec sau dacă întârzierea executării ar cauza un prejudiciu grav creditorului. Ca o condiție pentru executarea provizorie în această etapă incipientă, instanța poate cere creditorului să constituie o garanție în favoarea debitorului.

Al doilea scenariu apare în cazul în care un debitor căruia i-a fost comunicată o somație de plată nu reușește să prezinte o opoziție în termenul prevăzut. Când se întâmplă acest lucru, creditorul poate să introducă o cerere de executare a somației.

Cel de al treilea scenariu apare în cazul în care debitorul a prezentat într-adevăr o opoziție și cauza este încă pe rol. În această situație, creditorul poate să introducă o cerere de executare provizorie a somației. Această cerere poate fi admisă numai în cazul în care sunt satisfăcute condițiile prevăzute în Cod (de exemplu, atunci când opoziția nu este susținută prin nicio probă scrisă). De asemenea, instanța poate să dispună executarea provizorie numai a unei părți din somație, adică până la concurența sumei necontestate de debitor. Instanța poate să dispună și executarea provizorie a întregii somații, dacă creditorul prezintă o garanție care acoperă suma unei posibile rambursări, plus costurile și daunele aferente.

Cel de al patrulea scenariu apare în cazul în care opoziția este respinsă: ca o consecință a respingerii, somația de plată devine executorie, dacă aceasta nu a fost deja executată.

Somațiile de plată care au fost declarate executorii în cadrul oricăruia dintre scenariile de mai sus îi permite creditorului, de asemenea, să înregistreze o ipotecă prin hotărâre judecătorească asupra activelor debitorului.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

O somație care a devenit executorie din cauza nedepunerii, de către debitor, a unei opoziții poate să fie revocată în cazuri excepționale prevăzute de lege (de exemplu, dacă s-a constatat că hotărârea instanței a fost emisă pe baza unei probe care s-a constatat ulterior că este falsă). În cazul în care somația de plată afectează drepturile unui terț, respectivul terț poate, de asemenea, să introducă o opoziție.

O hotărâre judecătorească care se pronunță în procedura de opoziție poate fi atacată prin proceduri ordinare.

Linkuri utile

►*Constituția italiană* (EN)
https://www.senato.it/sites/default/files/media-documents/COST_INGLESE.pdf

►*Legile și codurile italiene*
https://www.normattiva.it/?language=en

►*Codul italian de procedură civilă*
http://www.altalex.com/documents/codici-altalex/2015/01/02/codice-di-procedura-civile

►*The Code of administrative trial* (EN)

https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/mzk3/~edisp/nsiga_4276977.pdf
► *Code de justice administrative* (FR)
https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/njiz/~edisp/nsiga_4506451.pdf
► *Italienische Verwaltungsprozessordnung* (DE)
https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/nda5/~edisp/nsiga_4289867.pdf
► *Sistemul judiciar italian*
https://www.csm.it/web/csm-internet/magistratura/il-sistema-giudiziario=
► *Codul de procedură fiscală*
http://def.finanze.it/DocTribFrontend/getAttoNormativoDetail.do?id=%7bECD81E71-D37B-4722-AA36-116B5BCB2232%7d
► *Ministerul Justiției*
https://www.giustizia.it/giustizia
Ultima actualizare: 21/12/2023
Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Cipru

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Nu există o procedură specifică națională de somație de plată diferită de aceea prevăzută în Regulamentul 1896/2006, care a fost transpus printr-un regulament de procedură.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Nu se aplică.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Nu se aplică.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Nu se aplică.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Nu se aplică.

1.2 Instanţa competentă

Nu se aplică.

1.3 Condiţii de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Nu se aplică.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu se aplică.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Nu se aplică.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Nu se aplică.

1.4 Respingerea cererii

Nu se aplică.

1.5 Căi de atac

Nu se aplică.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Nu se aplică.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

Nu se aplică.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Nu se aplică.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Nu se aplică.

Ultima actualizare: 07/12/2023
Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Letonia

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

În Letonia, sunt posibile atât executarea silită necontencioasă a obligațiilor [articolele 400-406, capitolul 50 din Codul de procedură civilă (*Civilprocesa likums*)], cât și executarea silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești (articolele 406.1-406.10 din capitolul 50.1 din același cod).

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Executarea silită necontencioasă a obligațiilor este permisă:
în temeiul unor contracte privind obligații garantate cu o ipotecă înregistrată public sau cu un gaj comercial;

în temeiul unor contracte la termen autentificate de un notar sau al unor contracte la termen cu efect juridic echivalent privind plățile unor sume de bani sau restituirea unor bunuri mobile;
în temeiul unor contracte de leasing sau de închiriere la termen, autentificate de un notar sau înscrise în cartea funciară, conform cărora locatarul sau chiriașul are obligația, ca urmare a expirării termenului sau a neplății ratelor de leasing sau a chiriei, de a elibera imobilul luat în leasing sau închiriat și are obligația de a efectua plățile aferente leasingului sau chiriei;
pentru biletele la ordin pentru care s-a formulat protest de neplată care nu iau forma unui act notarial.
Obligațiile menționate nu pot fi îndeplinite prin executare silită necontencioasă dacă:
executarea vizează proprietatea statului sau a autorității locale;
obligația s-a prescris extinctiv, în cazul în care expirarea termenului reiese în mod incontestabil din actul în sine.
Executarea silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești este permisă pentru obligațiile de plată care sunt dovedite printr-un document și pentru care termenul de executare este exigibil, precum și pentru obligațiile de plată privind plata unei astfel de compensații prevăzute într-un contract privind furnizarea de bunuri, cumpărarea de bunuri sau prestarea de servicii, în cazul în care aceste obligații sunt dovedite printr-un document și pentru care termenul de executare nu a fost specificat.
Executarea silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești nu este permisă:
pentru plățile legate de contraprestații neîndeplinite;
în cazul în care locul de reședință declarat sau locul de reședință al debitorului nu este cunoscut;
în cazul în care locul de reședință declarat, locul de reședință, domiciliul sau sediul social al debitorului nu se află în Letonia;
în cazul în care penalitățile solicitate depășesc creanța principală;
în cazul în care dobânda solicitată depășește creanța principală;
pentru obligațiile de plată în cazul cărora valoarea datoriei depășește 15 000 EUR;
pentru obligațiile de plată comune.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Executarea silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești nu este permisă pentru obligațiile de plată în cazul în care valoarea datoriei depășește 15 000 EUR.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Nu este obligatoriu să se utilizeze aceste proceduri.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Executarea silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești nu este permisă în cazul în care locul de reședință declarat, locul de reședință, domiciliul sau sediul social al debitorului nu se află în Letonia.

1.2 Instanţa competentă

Cererile de executare silită necontencioasă a obligațiilor se depun la oficiul de cadastru al instanței districtuale sau municipale în care se află:
locul de reședință declarat al debitorului sau, în lipsa acestuia, de la locul de reședință *de facto* al debitorului, în cazul în care cererea se referă la plata unor sume de bani, la restituirea unor bunuri mobile sau la obligații care decurg din contracte garantate prin gaj comercial;
bunul imobil, în cazul în care cererea de executare silită necontencioasă a obligațiilor se referă la documentele de constituire a unui bun imobil sau la o obligație de a elibera sau de a restitui un bun imobil luat în leasing sau închiriat. În cazul în care o obligație este garantată cu mai multe bunuri imobile, iar cererile ar intra în competența oficiilor de cadastru ale mai multor instanțe districtuale sau municipale diferite, cererea trebuie să fie soluționată de oficiul de cadastru al instanței districtuale sau municipale în a cărei rază teritorială se află unul dintre bunurile imobile, la alegerea reclamantului;
locul de înregistrare a ipotecii asupra navei, în cazul în care cererea se întemeiază pe o obligație garantată cu ipoteca pentru navă.
Cererile de executare silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești trebuie depuse la oficiul de cadastru al instanței districtuale sau municipale de la locul de reședință declarat al debitorului sau, dacă acesta nu este cunoscut, de la locul de reședință *de facto* sau de la sediul social al debitorului.

1.3 Condiţii de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Cererile de executare silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești pot fi depuse numai prin mijloace electronice, utilizând formularul online disponibil în sistemul judiciar online [portalul e-cauze (*e-lietas portāls*)].
Debitorul poate răspunde utilizând formularul online disponibil în sistemul online sau își poate redacta răspunsul în conformitate cu anexa 3 la Regulamentul nr. 792 al Cabinetului din 21 iulie 2009 privind formularele care trebuie utilizate pentru executarea silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești.
Formularul de cerere este disponibil aici.
Nu a fost întocmit niciun formular pentru cererile de executare silită necontencioasă a obligațiilor, care trebuie formulate în temeiul articolului 404 din Codul de procedură civilă.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu, nu este obligatoriu. Normele generale privind reprezentarea sunt prevăzute în capitolul 12 din Codul de procedură civilă intitulat „Reprezentanți”.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Cererile nu trebuie să fie motivate în detaliu.
Cererea de executare silită necontencioasă a obligațiilor trebuie să menționeze obligația și actul juridic din care decurge aceasta, a cărui executare silită se solicită de către creditor prin procedura necontencioasă, precizând creanța principală, penalitățile contractuale și dobânzile, precum și, pentru biletele la ordin, cheltuielile legate de protestul de neplată și despăgubirile prevăzute de lege. Cererile de executare silită necontencioasă trebuie să cuprindă actul executoriu și o copie a acestuia, iar pentru biletele la ordin, și protestul de neplată notarial, precum și dovada notificării comunicate debitorului, cu excepția cazului în care legea prevede că nu este necesară o astfel de notificare.
Cererile de executare silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești se depun prin completarea formularului online disponibil în sistemul judiciar online (portalul e-cauze), unde sunt furnizate informații privind reclamantul și debitorul, obligația de plată, informații prin care sunt identificate documentele ce justifică obligația și termenele de executare a obligației, suma solicitată și modul în care aceasta este calculată, precum și o declarație a reclamantului conform căreia creanța nu depinde de îndeplinirea obligațiilor de către nicio contraparte în prezent sau în trecut.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Cererea de executare silită necontencioasă a obligațiilor trebuie să fie însoțită de documentul care trebuie executat și o copie autentificată a acestuia sau, în cazul unui bilet la ordin, de înscrisul în care se consemnează protestul de neplată și dovada notificării prealabile a debitorului, cu excepția cazului în care legea prevede că o astfel de notificare nu este necesară (dovada comunicării notificării poate consta într-o declarație întocmită de un executor judecătoresc autorizat sau de asistentul acestuia conform căreia destinatarul a refuzat să primească notificarea).

Pentru executarea silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești, nu este necesară depunerea niciunei dovezi scrise privind creanța, însă cererea trebuie să menționeze documentele care justifică obligația și termenul pentru îndeplinirea obligației. În cazul în care debitorul contestă valabilitatea obligației de plată în termen de 14 zile de la primirea somației trimise de instanța de judecată, procedura judiciară de executare silită în temeiul unei somații judecătorești încetează. Decizia de încetare a procedurii de executare silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești ca urmare a contestării de către debitor nu împiedică creditorul să intenteze în instanță o acțiune de drept comun.

1.4 Respingerea cererii

Pentru cererea de executare silită necontencioasă a obligațiilor, completul de judecată format dintr-un judecător unic pronunță o hotărâre în termen de șapte zile de la data depunerii cererii, pe baza cererii și a documentelor anexate, fără citarea reclamantului și a debitorului. Judecătorul respinge cererea dacă aceasta este nefondată, dacă penalitățile solicitate în cerere sunt disproporționate față de datoria principală sau dacă documentul care trebuie executat conține clauze contractuale abuzive care încalcă drepturile consumatorului.

În cazul executării silite a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești, dacă instanța admite cererea, însă, în termen de 14 zile de la primirea somației trimise de către instanța de judecată, debitorul depune o declarație de opoziție prin care contestă valabilitatea obligației de plată, judecătorul încetează procedura de executare silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești.

1.5 Căi de atac

Hotărârea judecătorească pronunțată cu privire la o cerere de executare silită necontencioasă a obligațiilor sau de executare silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești nu poate face obiectul unei căi de atac.

În cazul în care debitorul consideră că, pe fond, cerea reclamantului nu este întemeiată, acesta poate depune o cerere împotriva creditorului pentru a contesta creanța în termen de trei luni de la data trimiterii hotărârii. Atunci când debitorul introduce o astfel de acțiune în justiție, acesta poate solicita suspendarea executării silite a obligațiilor; în cazul în care creditorului i s-a admis deja cererea prin procesul de executare silită, debitorul poate solicita să i se garanteze creanța prin măsuri asigurătorii.

1.6 Declaraţia de opoziţie

În ceea ce privește cererea de executare silită necontencioasă a obligațiilor, hotărârea este pronunțată de un complet de judecată format dintr-un judecător unic, fără ascultarea debitorului.

În ceea ce privește cererea de executare silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești, judecătorul citează debitorul, oferindu-i posibilitatea să plătească suma menționată în cerere sau să prezinte instanței o declarație de opoziție în termen de 14 zile de la punerea în întârziere.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

Executarea silită în temeiul unei somații judecătorești - în cazul în care debitorul contestă valabilitatea obligației de plată în termen de 14 zile de la trimiterea somației, procedura judiciară pentru executarea silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești încetează. În cazul în care debitorul acceptă o parte a cererii, reclamantul va fi înștiințat cu privire la răspunsul debitorului și la termenul în care reclamantul trebuie să comunice instanței de judecată dacă a fost îndeplinită partea din obligație a cărei executare a fost acceptată. În cazul în care debitorul acceptă o parte a cererii, judecătorul pronunță o hotărâre cu privire la executarea silită a părții acceptate, dar procedura judiciară pentru restul cererii va înceta.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

În cazul unei cereri de executare silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești, dacă debitorul nu depune o declarație de opoziție în termenul specificat în somație, instanța va pronunța o hotărâre în termen de șapte zile de expirarea termenului acordat pentru depunerea declarației de opoziție, dispunând executarea silită a obligației de plată menționate în cerere și plata cheltuielilor de judecată.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Executarea silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești: hotărârea instanței privind executarea silită a obligației de plată menționate în cerere produce efecte imediat; acesta este un document executoriu care poate fi executat în conformitate cu normele privind executarea hotărârilor judecătorești.

Executarea silită necontencioasă a obligațiilor: după ce analizează valabilitatea cererii și o admite, instanța pronunță o hotărâre prin care stabilește ce obligație trebuie să fie executată și în ce măsură. Hotărârea instanței produce efecte imediat; acesta este un document executoriu care poate fi executat în conformitate cu normele privind executarea hotărârilor judecătorești. Hotărârea este depusă spre executare, împreună cu o copie autentificată a documentului care trebuie executat.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Hotărârea judecătorească pronunțată cu privire la o cerere de executare silită necontencioasă a obligațiilor sau de executare silită a obligațiilor în temeiul unei somații judecătorești nu poate face obiectul unei căi de atac; cu toate acestea, în cazul în care debitorul consideră că, pe fond, cererea reclamantului nu este întemeiată, acesta poate introduce o acțiune în justiție împotriva creditorului pentru a contesta cererea (în cazul executării silite necontencioase a obligațiilor, în termen de șase luni de la data trimiterii copiei certificate a hotărârii judecătorești, iar în cazul executării silite în temeiul unei somații judecătorești, în termen de trei luni de la data trimiterii copiei certificate a hotărârii judecătorești). Atunci când debitorul introduce o astfel de acțiune în justiție, acesta poate solicita suspendarea executării silite a obligațiilor; în cazul în care creditorului i s-a admis deja cererea, debitorul poate solicita să i se garanteze creanța prin măsuri asigurătorii.

Ultima actualizare: 08/02/2024

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Lituania

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Emiterea unei somații europene de plată este reglementată în capitolul XXIII din Codul de procedură civilă al Republicii Lituania (*Lietuvos Respubklikos civilinio proceso kodeksas*), sub rezerva unor excepții prevăzute în același cod.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Procedura prevăzută în capitolul XXIII din Codul de procedură civilă al Republicii Lituania se aplică cererilor formulate de creditori în legătură cu creanțe pecuniare (care decurg din contracte, fapte delictuale, relații de muncă, hotărâri prin care se instituie obligația la plata unei sume cu titlu de întreținere etc.).

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Nu.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Cauzele examinate în conformitate cu capitolul XXIII din Codul de procedură civilă pot fi soluționate, de asemenea, în cadrul unor proceduri contencioase sau bazate pe înscrisuri, în funcție de alegerea creditorului.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

În conformitate cu capitolul XXIII din Codul de procedură civilă, nu se admit cererile în care debitorul locuiește sau își are sediul social în străinătate.

În cazul în care o cauză a fost inițiată pe baza unei cereri a creditorului și se dovedește, după emiterea somației, că locul de reședință sau locul de muncă al debitorului nu este cunoscut, instanța va revoca somația, iar cererea creditorului va rămâne nesoluționată. O astfel de hotărâre judecătorească nu poate fi atacată prin introducerea unei căi de atac distincte. În aceste situații, instanța poate să revoce somația și să lase cererea creditorului nesoluționată doar dacă instanța a stabilit anterior un termen în care creditorul să clarifice locul de reședință sau locul de muncă al debitorului sau să ia măsuri care să permită instanței să notifice sau să comunice actele procedurale prin alte mijloace.

1.2 Instanţa competentă

Cauzele bazate pe cereri privind emiterea unei somații sunt soluționate de instanțele districtuale (*apylinkės teismas*), în funcție de domiciliu.

1.3 Condiţii de formă

Pe lângă cerințele generale stabilite pentru conținutul și forma actelor procedurale, în cererea de emitere a unei somații trebuie să fie menționate următoarele:

numele, prenumele, codul numeric personal și adresa creditorului sau, în cazul în care creditorul este o persoană juridică, denumirea completă, sediul social, codul de identificare și numărul de cont curent al creditorului, detalii ale instituției de credit relevante și, în cazul în care cererea este depusă de un reprezentant, numele și adresa reprezentantului creditorului;

numele, prenumele, numărul de identificare personală (dacă este cunoscut), adresa și locul de muncă (dacă sunt cunoscute) al debitorului și, în cazul în care debitorul este o persoană juridică, denumirea completă, sediul social, codul de identificare și numărul de cont curent (dacă sunt cunoscute) al debitorului, precum și detalii despre instituția de credit relevantă (dacă sunt cunoscute);

valoarea creanței;

atunci când o cerere vizează aplicarea unei dobânzi sau a unor penalități de întârziere, rata, valoarea și perioada de calculare a acestora;

cererea si elementele de fapt și de drept pe care se întemeiază;

o cerere motivată pentru aplicarea unor măsuri provizorii vizând debitorul, în cazul în care există motive temeinice în acest sens și sunt disponibile informații cu privire la activele debitorului;

lipsa motivelor prevăzute la articolul 431 alineatul (2) din Codul de procedură civilă al Republicii Lituania [atunci când este emisă somația, obligația (sau o parte din obligația) care incumbă creditorului, pentru care se solicită plata, nu a fost îndeplinită, iar debitorul solicită îndeplinirea acesteia; o parte din obligație nu poate fi îndeplinită, iar creditorul solicită ca o parte din aceasta să fie îndeplinită; debitorul locuiește sau are sediul social în străinătate; reședința și locul de muncă al debitorului nu sunt cunoscute).

o listă a documentelor anexate la cerere.

O cerere pentru asigurarea întreținerii trebuie să conțină, de asemenea, data și locul nașterii debitorului, data nașterii și reședința beneficiarului (dacă cererea este depusă de o altă persoană decât beneficiarul însuși), suma solicitată pentru întreținerea lunară și perioada pentru care este solicitată plata.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Se recomandă să fie utilizat formularul-tio aprobat de ministrul justiției.

Formularul-tip de cerere de emitere a unei somații este disponibil pe portalul dedicat serviciilor electronice al instanțelor lituaniene https://e.teismas.lt/lt/public/documentstemplates/

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Acest aspect nu este reglementat.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Cererea de emitere a unei somații nu trebuie să fie însoțită de documente justificative.

1.4 Respingerea cererii

Instanța va respinge o cerere de emitere a unei somații în următoarele cazuri:

- în condițiile prevăzute la articolul 137 alineatul (2) din Codul de procedură civilă al Republicii Lituania (litigiul nu trebuie să se afle pe rolul unei instanțe; cererea nu este de competența instanței speciale; persoana care a depus cererea în instanță nu a respectat procedura prealabilă de soluționare extrajudiciară obligatorie; a fost pronunțată o hotărâre judecătorească sau de arbitraj definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, având același obiect și întemeiat pe aceleași motive sau există o hotărâre judecătorească definitivă care admite renunțarea la creanță din partea reclamantului sau aprobarea acordului de reconciliere al părților; există o cauză pe rolul instanței în legătură cu un litigiu între aceleași părți având același obiect și întemeiat pe aceleași motive; părțile au încheiat un acord pentru transmiterea litigiului spre soluționare unei instanțe de arbitraj; cererea a fost depusă în numele unei persoane fără capacitate juridică; cererea a fost depusă în numele părții interesate de către o persoană care nu este autorizată în acest sens);
- cererea nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 431 alineatele (1) și (2) din Codul de procedură civilă al Republicii Lituania sau nu este întemeiată.

1.5 Căi de atac

O hotărâre prin care se respinge o astfel de cerere poate fi atacată prin introducerea unei căi de atac distincte.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Debitorul poate face opoziție la cererea creditorului sau la o parte din aceasta, adresându-se instanței care a emis somația. În cazul în care debitorul a satisfăcut parțial creanța creditorului sau recunoaște o parte a cererii, dar totuși nu o satisface, acesta poate introduce o opoziție față de partea rămasă din creanța creditorului.

Opoziția debitorului față de cererea creditorului trebuie introdusă în scris în termen de douăzeci de zile de la data la care somația a fost notificată sau comunicată debitorului. Opozițiile trebuie să îndeplinească cerințele generale prevăzute pentru conținutul și forma actelor procedurale, cu excepția cerinței de a indica motivele opoziției. Dacă debitorul a introdus o opoziție după expirarea termenului specificat, dar poate justifica această întârziere, instanța poate, la cererea debitorului, să îl repună în termen. O hotărâre prin care se refuză o astfel de cerere a debitorului poate fi atacată prin introducerea unei căi de atac distincte.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

Atunci când instanța primește o opoziție din partea debitorului, aceasta trebuie să notifice creditorul în cel mult trei zile lucrătoare pentru a oferi creditorului posibilitatea de a depune o cerere în conformitate cu normele generale care reglementează procedurile contencioase (inclusiv norme privind competența) și de a plăti taxa judiciară suplimentară până cel târziu în termen de paisprezece zile de la primirea notificării în instanță. Orice măsuri provizorii aplicate de către instanță nu pot fi retrase înainte de expirarea termenului pentru depunerea cererii.

În cazul în care debitorul satisface o parte din creanța creditorului, astfel cum a dispus instanța, sau recunoaște o parte a creanței, dar totuși nu o satisface și se opune doar părții rămase din creanța creditorului, instanța va emite o nouă somație prin care aprobă cererea în măsura în care debitorul nu s-a opus acesteia, în conformitate cu normele din capitolul relevant. În cazul în care debitorul se opune somației numai în ceea ce privește obligarea la plata cheltuielilor procedurale, instanța se va pronunța cu privire la acest aspect prin hotărâre judecătorească. Creditorul poate introduce o acțiune cu privire la partea din creanță nesatisfăcută în conformitate cu procedura prevăzută la articolul relevant.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

În cazul în care creditorul nu reușește să introducă o cerere redactată corespunzător în fața instanței în termen de paisprezece zile, se va considera că cererea creditorului nu a fost depusă și va fi returnată acestuia prin intermediul unei hotărâri judecătorești, iar somația și orice măsuri provizorii care au fost aplicate vor fi revocate. Această hotărâre poate fi atacată prin introducerea unei căi de atac distincte, deși acest lucru nu împiedică creditorul să depună o cerere folosind procedura ordinară.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Somația intră produce efecte dacă debitorul nu introduce nicio opoziție față de cererea creditorului în termen de douăzeci de zile. Somația nu poate fi pusă în aplicare în regim de urgență.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Somația nu poate fi atacată prin introducerea unui apel sau a unui recurs.

Ultima actualizare: 21/10/2019

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini fr a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Somaţia europeană de plată - Luxemburg

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Pe lângă procedura europeană de somație de plată reglementată de Regulamentul (CE) nr.1896/2006 din 12 decembrie 2006, dreptul luxemburghez permite recuperarea rapidă a creanțelor prin procedura măsurilor provizorii fără dezbatere contradictorie (*ordonnance sur requête*) în fața tribunalului districtual (pentru creanțele mai mari de 15 000 EUR). Procedura în fața judecătorului de pace (pentru creanțele mai mici de 15 000 EUR) este analizată printre procedurile cu privire la cererile cu valoare redusă: a se vedea tema „Cereri cu valoare redusă – Luxemburg”.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Persoana în cauză decide fie să introducă o cerere de ordonanță președințială, fie să inițieze o procedură în materie de ordonanță de plată.

Procedura ordonanței președințiale, care implică o procedură sumară, trebuie urmată de o procedură pe fond, astfel încât întreaga procedură nu poate fi considerată puțin costisitoare.

Procedura măsurilor provizorii fără dezbatere contradictorie și, prin urmare, ordonanța de plată sunt astfel procedurile de recuperare cele mai rapide și economice.

Procedura variază în funcție de cuantumul sumei ce trebuie recuperată.

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Procedura măsurilor provizorii fără dezbatere contradictorie se aplică în cazul creanțelor bănești a căror valoare a principalului este mai mare de 15 000 EUR (fără dobânzi și cheltuieli).

Procedura măsurilor provizorii fără dezbatere contradictorie se aplică doar împotriva debitorilor cu domiciliul în Luxemburg.

Se poate recurge la procedura măsurilor provizorii fără dezbatere contradictorie doar în cazul creanțelor bănești justificate prin înscrisuri. Prin urmare, procedura măsurilor provizorii fără dezbatere contradictorie nu poate fi utilizată, de exemplu, pentru obținerea unei condamnări rapide la plata daunelor și intereselor.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Nu.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Utilizarea este facultativă.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Procedura europeană de somație de plată.

1.2 Instanţa competentă

Creditorul care dorește să recurgă la procedura măsurilor provizorii fără dezbatere contradictorie pentru o valoare mai mare de 15 000 EUR trebuie să se adreseze președintelui tribunalului districtual în a cărui rază teritorială se află domiciliul debitorului, cu excepția cazului în care poate invoca o clauză atributivă de competență valabilă. Există două tribunale districtuale pe teritoriul Marelui Ducat al Luxemburgului, la Luxemburg și la Diekirch.

Se aplică normele generale în materie de competență.

1.3 Condiţii de formă

Cererea de măsuri provizorii fără dezbatere contradictorie se depune la grefa tribunalului districtual. Aceasta trebuie să conțină – sub sancțiunea nulității – numele, prenumele, profesia, domiciliul sau locul de reședință, atât pentru reclamant, cât și pentru pârât, obiectul cererii, temeiul creanței și documentele justificative ale cererii.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Nu există un formular prestabilit.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Pentru prezentarea unei cereri de o obținere a unei ordonanțe de plată, nu este necesar să se recurgă la un avocat.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Creditorul trebuie să precizeze obiectul cererii sale (adică suma pretinsă) și să precizeze temeiul creanței (adică cum s-a născut datoria respectivă). Expunerea poate fi sumară, însă trebuie prezentat un temei. Amploarea explicațiilor variază în practică în funcție de complexitatea dosarului: în cazul în care documentele justificative constituie o explicație în sine, aceasta poate fi sumară.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Creditorul este obligat să-și completeze cererea cu documente justificative. Atunci când va analiza admisibilitatea cererii, instanța se va baza în special pe aceste documente.
Se pot prezenta doar documente. În această etapă, creditorul nu poate propune dovedirea temeiniciei creanței sale prin alte mijloace, ca, de exemplu, cu ajutorul martorilor.

1.4 Respingerea cererii

Instanța va respinge cererea în cazul în care consideră că explicațiile oferite nu dovedesc în mod suficient existența creanței.
Ca orice hotărâre judecătorească, încheierea de respingere trebuie motivată.

1.5 Căi de atac

Încheierea de respingere nu poate face obiectul unei căi de atac. Cu toate acestea, trebuie remarcat că aceasta nu înseamnă că un creditor nu poate introduce alte proceduri în fața instanței de fond sau a instanței care se pronunță asupra cererilor de ordonanță președințială.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Debitorul căruia i s-a notificat ordonanța de plata are la dispoziție un termen de 15 zile pentru a formula obiecțiuni.
Obiecțiunile pot fi formulate printr-o declarație scrisă depusă la grefă de către debitor sau de către reprezentantul legal al acestuia. Declarația trebuie să cuprindă o expunere cel puțin sumară a motivelor pe care întemeiază obiecțiunile și trebuie anexate orice documente care pot justifica obiecțiunile.
Grefierul înregistrează declarația la grefă, îi eliberează celui care formulează obiecțiunile o recipisă și îi comunică reclamantului obiecțiunile.
Trebuie remarcat faptul că, deși termenul de formulare a obiecțiunilor este de 15 zile, obiecțiunile pot fi formulate atâta vreme cât creditorul nu a solicitat eliberarea titlului executoriu. Prin urmare, dat fiind că rareori se întâmplă ca titlul executoriu să fie solicitat de creditor imediat după încheierea perioadei de 15 zile, debitorul are la dispoziție adesea un termen mult mai îndelungat decât termenul prevăzut de lege, fără a beneficia însă de certitudinea din perioada inițială de 15 zile.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

Formularea de obiecțiuni de către debitor suspendă procedura, ceea ce înseamnă că eliberarea imediată a unui titlu executoriu nu mai este posibilă. În schimb, se mențin unele efecte ale notificării, și anume dobânzile se aplică în continuare începând cu data la care ordonanța i-a fost notificată debitorului.
Instanța examinează obiecțiunile. În cazul în care admite că obiecțiunile sunt întemeiate, instanța constată acest lucru printr-o ordonanță motivată și consideră ordonanța eliberată inițial drept nulă și neavenită. În cazul în care obiecțiunile sunt parțial întemeiate, instanța pronunță condamnarea la plată doar pentru partea creanței a cărei temeinicie a fost admisă. În caz de respingere a obiecțiunilor, instanța va pronunța prin ordonanță condamnarea debitorului.
Trebuie remarcat faptul că, în cadrul acestei proceduri, instanța poate proceda fără citarea părților. Instanța poate solicita părților să se înfățișeze în ședința de judecată, însă nu este obligatorie dezbaterea în ședință publică.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

În cazul în care debitorul nu formulează obiecțiuni în termen de 15 zile de la data notificării, creditorul poate solicita instanței eliberarea unui titlu executoriu.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Creditorul sau reprezentantul legal al acestuia pot depune o cerere la grefă, sub forma unei declarații în scris, aceasta fiind înregistrată în registrul acesteia.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

În cazul în care ordonanța este notificată personal debitorului, titlul executoriu are efectele unei ordonanțe contradictorii și nu se poate ataca decât prin introducerea unui apel în termen de cincisprezece zile de la data notificării. În schimb, în cazul în care ordonanța condițională nu i s-a putut înmâna personal debitorului, titlul executoriu are efectele unei ordonanțe în lipsă și se pot formula obiecțiuni în termen de opt zile de la data notificării, termen care curge în paralel cu cel de apel.

Linkuri relevante

http://www.legilux.lu/; https://justice.public.lu/fr.html

Ultima actualizare: 22/10/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Ungaria

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

În Ungaria, există o procedură de somație de plată, reglementată prin Legea L din 2009 privind procedurile de somație de plată. Procedurile de somație de plată sunt proceduri de drept civil simplificate, extrajudiciare, care vizează recuperarea creanțelor și țin de competența notarilor de drept civil. Procedura de somație de plată presupune prelucrarea automată a datelor, în vederea căreia notarul de drept civil recurge la sistemul informatic uniform online al Camerei Notarilor de Drept Civil din Ungaria (MOKK), care este disponibil la nivel național pentru notarii de drept civil, pentru părțile la procedură și pentru alte persoane implicate în procedură. Ca proceduri extrajudiciare de drept civil, procedurile notariale au același efect ca procedurile judiciare.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Cu excepția anumitor cazuri, se poate invoca o creanță pecuniară cu scadența depășită prin inițierea unei proceduri de somație de plată.
Dacă suma în litigiu, calculată în conformitate cu normele relevante prevăzute în Legea CXXX din 2016 privind Codul de procedură civilă, nu depășește 3 000 000 HUF, o creanță cu scadența depășită care se limitează exclusiv la plata banilor poate fi invocată numai printr-o procedură de somație de plată sau prin obținerea unui acord înainte de proces. Această dispoziție se aplică numai dacă:
(a) fiecare parte are un loc de reședință cunoscut sau, în lipsa acestuia, un loc de ședere, un sediu sau o sucursală („domiciliu”) în Ungaria și
(b) cererea de plată nu a provenit dintr-un raport juridic stabilit în temeiul Legii I din 2012 privind Codul muncii, din angajarea în sectorul public, relații de serviciu, participarea la sisteme publice de angajare, contracte de muncă încheiate în temeiul Legii privind sportul, contracte de ucenicie încheiate în cadrul formării profesionale, contracte de stagiu pentru studenți în temeiul Legii privind învățământul superior național, relații de muncă stabilite cu cooperativele sociale sau cu cooperativele de angajare de către membrii acestor cooperative sau dintr-un raport din cadrul serviciului public ori dintr-un contract administrativ, în sensul Legii I din 2017 privind Codul de procedură al instanțelor administrative. Creanțele pecuniare care decurg din aceste raporturi juridice pot fi invocate printr-o procedură de somație de plată numai în cazul în care cauza nu este legată de începerea, modificarea sau încetarea raportului juridic sau de o consecință juridică a încălcării din culpă, de către angajat, a obligațiilor care decurg din raportul juridic sau ca o consecință juridică a conduitei necorespunzătoare din partea angajatului.
Dacă suma în litigiu, calculată în conformitate cu normele relevante prevăzute în Codul de procedură civilă, depășește 30 000 000 HUF, o creanță pecuniară nu poate fi invocată printr-o procedură de somație de plată.
Invocarea unei creanțe pecuniare ar trebui înțeleasă ca neincluzând invocarea unor creanțe ipotecare împotriva unor creditori ipotecari.

Nu se poate emite nicio somație de plată dacă o parte nu are un domiciliu cunoscut în Ungaria.

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

A se vedea răspunsul de la secțiunea 1.1.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Da, 30 000 000 HUF.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Sub 3 000 000 HUF este obligatorie, astfel cum se indică în secțiunea 1.1; în toate celelalte cazuri, este opțională.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Nu se poate emite nicio somație de plată dacă debitorul nu are un domiciliu cunoscut în Ungaria.

1.2 Instanţa competentă

În cadrul procedurilor de somație de plată, notarii de drept civil au competență pe întreg teritoriul țării. În cadrul procedurilor de somație de plată, nu pot fi formulate dispoziții în ceea ce privește competența.

Cererile depuse oral sau pe suport de hârtie sunt soluționate de notarul de drept civil la care a fost depusă cererea, în timp ce cererile electronice sunt alocate în mod automat, printr-un program informatic, unui notar de drept civil.

1.3 Condiţii de formă

Cererile pentru emiterea unei somații de plată trebuie să fie prezentate în scris, utilizându-se formularul corespunzător, sau oral.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Este obligatoriu să se folosească un formular tipizat, atât pentru documentele electronice, cât și pentru cele pe suport de hârtie. Formularul poate fi descărcat de pe site-ul MOKK sau poate fi obținut de la notari.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Cererea trebuie să cuprindă:

raportul juridic pe care se bazează cererea, dreptul revendicat și valoarea creanței principale și a taxelor aferente;

data de începere a raportului juridic subiacent și data scadenței creanței;

datele pe baza cărora poate fi identificată creanța.

Cererea poate conține o scurtă prezentare a faptelor care stau la baza dreptului revendicat și menționarea elementelor de probă care susțin aceste fapte.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Nu se procedează la obținerea de probe în cazul procedurilor de plată. Cu toate acestea, cererea poate conține o scurtă prezentare a faptelor care stau la baza dreptului revendicat și menționarea elementelor de probă care susțin aceste fapte. Această dispoziție nu împiedică notarul de drept civil să examineze dacă o cerere privind scutirea parțială de la achitarea costurilor, plata în rate sau amânarea plății este întemeiată.

1.4 Respingerea cererii

Notarul de drept civil va respinge cererea în cazul în care se poate stabili că:

competența notarilor de drept civil din Ungaria sau, în cazul transferării cauzei către procedurile ordinare, competența instanțelor din Ungaria este exclusă prin lege, printr-un act juridic cu caracter obligatoriu al Uniunii Europene sau printr-o convenție internațională ori o instanță străină are competență exclusivă;

executarea creanței reclamantului intră în competența exclusivă a instanțelor sau a unei alte autorități;

legea prevede că nu poate fi emisă nicio somație de plată;

este deja în curs de desfășurare o procedură de somație de plată între părți pentru aceleași drepturi și în aceleași condiții de fapt sau consecințele juridice ale introducerii unei acțiuni în instanță s-au manifestat deja ori există o somație de plată efectivă sau o altă hotărâre definitivă deja pronunțată în cauza respectivă;

partea nu are capacitate juridică de a acționa în cauza respectivă;

la momentul depunerii cererii de emitere a unei somații de plată, reclamantul nu are domiciliul în Ungaria sau domiciliul din Ungaria al reclamantului încetează să existe după depunerea cererii sau notificarea către reclamant nu s-a putut efectua la domiciliul specificat de reclamant;

reclamantul solicită ca notificarea să fie realizată prin publicarea somației de plată;

transmiterea somației de plată la adresa din Ungaria a pârâtului a eșuat în mod repetat, cu excepția cazurilor în care se presupune că notificarea a avut loc;

cererea reclamantului este prematură sau, dintr-un alt motiv decât prescripția, nu poate fi executată de către o instanță;

reclamantul nu a respectat termenul stabilit de legislația separată pentru executarea creanței în cadrul unei proceduri în materie civilă;

o cerere depusă de un reprezentant legal nu respectă cerințele privind conținutul prevăzute de dreptul aplicabil sau de legislația delegată ori nu dispune de împuternicirea reprezentantului legal sau cheltuielile de judecată aferente procedurii nu au fost plătite;

o persoană juridică sau o altă persoană care are o obligație de administrare electronică prevăzută de lege nu a transmis cererea prin mijloace electronice, cu excepția cererilor de scutire parțială de cheltuieli prezentate de o persoană fizică care are un reprezentant legal;

în urma solicitării instanței de judecată cu privire la remedierea unor deficiențe de către reclamant, cererea (sau partea relevantă din aceasta) nu este prezentată în termenul specificat sau cererea depusă este în continuare incompletă, ceea ce împiedică examinarea acesteia, ori reclamantul nu a achitat în avans taxa de administrare; sau

reclamantul solicită cheltuieli de procedură într-o cerere în temeiul dreptului material.

Cu excepția cazurilor în care se presupune că notificarea a avut loc, dacă somația de plată nu a putut fi transmisă pârâtului, reclamantul trebuie informat cu privire la acest lucru și trebuie să i se solicite totodată să notifice noul domiciliu din Ungaria al pârâtului în termen de treizeci de zile. Dacă reclamantul furnizează datele solicitate, trebuie să se încerce din nou notificarea, iar dacă nu reușește nici această nouă încercare, cererea trebuie să fie respinsă din motivul prevăzut de la litera (h).

Dacă reclamantul nu furnizează datele solicitate sau dacă datele furnizate de reclamant sunt incomplete, cererea trebuie să fie respinsă din motivul prevăzut de la litera (m).

Ordonanța de respingere a cererii de somație de plată trebuie notificată reclamantului și transmisă pârâtului. Reclamantul poate să conteste ordonanța, fără a fi necesar să transmită contestația pârâtului pentru prezentarea de observații.

1.5 Căi de atac

Reclamantul poate să introducă o cale de atac împotriva ordonanței de respingere a cererii de somație de plată. În general, căile de atac sunt judecate în cadrul unor proceduri nelitigioase de către instanța regională (*törvényszék*) care are competență în regiunea în care se află sediul notarului de drept civil, în conformitate cu normele privind căile de atac împotriva ordonanțelor. O cale de atac poate fi depusă în termen de 15 zile de la notificarea deciziei. În cazul în care o cerere de somație de plată este respinsă, reclamantul poate alege să invoce creanța printr-o altă cerere de somație de plată, o acțiune în instanță sau

alte mijloace legale. În acest caz, efectele juridice ale depunerii unei cereri se mențin dacă noua cerere de somație de plată sau cerere de deschidere a procedurii în instanță este depusă sau trimisă prin scrisoare recomandată în termen de treizeci de zile de la data la care ordonanța de respingere devine definitivă sau dacă creanța este invocată prin alte mijloace legale în același termen. Nu se acceptă nicio cerere de prelungire dacă nu este respectat acest termen. O nouă cerere de somație de plată trebuie să menționeze numărul de referință al ordonanței prin care s-a respins cererea anterioară. Cererea de deschidere a procedurii în instanță trebuie să conțină, în anexă, ordonanța ca atare.
În alte cazuri, o decizie din cadrul unei proceduri de somație de plată poate face obiectul unei căi de atac dacă Legea privind procedurile de somație de plată sau Codul de procedură civilă permite o cale de atac.
Nu există posibilitatea de a introduce o cale de atac împotriva unei somații de plată, dar pârâtul poate depune o declarație de opoziție, astfel cum se descrie în secțiunea 1.6.
Întrucât o somație de plată definitivă are același efect ca și o hotărâre judecătorească, poate fi depusă o cerere de revizuire a acesteia în conformitate cu normele prevăzute de Codul de procedură civilă. Revizuirea se încadrează în competența instanței care ar fi avut competență ca instanță de prim rang dacă procedura ar fi fost transferată către procedurile civile ordinare ca urmare a unei declarații de opoziție. Dacă se depune o cerere de revizuire, instanța primește documentele cauzei pe suport de hârtie de la notarul de drept civil sau le obține în format electronic din sistemul MOKK.
Nu se poate depune cerere de revizuire a unei somații de plată definitive.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Pârâtul poate depune o declarație de opoziție împotriva somației de plată la notarul de drept civil în termen de 15 zile de la notificarea acesteia. Cererile depuse de către pârât referitoare doar la o amânare de plată sau la o plată în rate nu sunt considerate contestații împotriva somației de plată. Astfel de cereri pot fi depuse numai în termenul stabilit pentru declarațiile de opoziție. Dacă pârâtul susține în declarația de opoziție că creanța invocată a fost deja plătită înainte de notificarea somației de plată, notarul de drept civil invită reclamantul, la momentul notificării declarației de opoziție, să precizeze în termen de cincisprezece zile dacă creanța mai există. Dacă există un document care atestă plata sau tranzacția de plată are un identificator unic, pârâtul trebuie să indice în declarația de opoziție numărul și data documentului justificativ sau detaliile care identifică tranzacția (identificatorul tranzacției, plătitorul etc.) și data tranzacției. Dacă reclamantul acceptă declarația pârâtului sau nu răspunde, notarul de drept civil va încheia procedura. Dacă reclamantul contestă declarația pârâtului, procedura de somație de plată este transferată către procedurile civile ordinare. Dacă, pe baza declarației pârâtului, reclamantul reduce creanța invocată prin procedura de somație de plată, instanța va trata creanța redusă în cadrul procedurii civile. Trebuie remarcat faptul că somația de plată nu este considerată a fi contestată în cazul în care pârâtul declară că creanța invocată a fost plătită după ce s-a primit somația de plată. În acest caz, somația de plată dobândește caracter definitiv în ziua următoare ultimei zile a termenului stabilit pentru depunerea unei declarații de opoziție. În cazul în care pârâtul nu primește somația de plată (este returnată ca „nerevendicată”) și, din acest motiv, trebuie să se considere că aceasta i-a fost notificată, pârâtul poate depune o declarație de opoziție în termen de 15 zile de la notificarea documentului de punere în aplicare a deciziei. Pârâtul poate face acest lucru numai cu condiția ca, la momentul depunerii declarației de opoziție, să achite executorului judecătoresc costurile aferente executării care au fost achitate în avans de către reclamant și să furnizeze notarului de drept civil dovada efectuării acestei plăți.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

O declarație de opoziție depusă în termen conduce la transferarea către procedurile civile ordinare a acelei părți a procedurii de somație de plată vizată de declarația de opoziție.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

În cazul în care o somație de plată nu este contestată printr-o declarație de opoziție în termenul-limită, aceasta va avea același efect ca o hotărâre judecătorească definitivă.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

În cazul în care o somație de plată nu este contestată printr-o declarație de opoziție în termenul-limită, aceasta va avea același efect ca o hotărâre judecătorească definitivă. În consecință, notarul de drept civil furnizează o copie a somației de plată cu o clauză care îi conferă un efect juridic și o comunică reclamantului.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Decizia este definitivă; cu toate acestea, în cazul în care pârâtul nu a primit somația de plată, motiv pentru care se consideră că aceasta i-a fost notificată în conformitate cu prevederile legii, pârâtul poate depune o declarație de opoziție în termen de 15 zile de la notificarea documentului de punere în aplicare a deciziei.
Există posibilitatea de a solicita revizuirea unei somații de plată definitive în conformitate cu normele stabilite în Codul de procedură civilă, astfel cum se descrie mai sus, în secțiunea 1.5.

Ultima actualizare: 15/01/2024

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Malta

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Legislația malteză prevede proceduri speciale cu privire la creanțele necontestate conform secțiunii 166A de la capitolul 12 din Legislația Maltei (Codul de organizare și procedură civilă).

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Această procedură poate fi folosită în acțiunile în care creanța nu depășește suma de 25 000 EUR.

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Cererile eligibile sunt cele privind plata unor creanțe care sunt certe, lichide și exigibile și care nu implică executarea unei acțiuni și, atunci când, conform celor sus-menționate, suma nu depășește 25 000 EUR. Atunci când creanța nu este lichidă, creditorul poate acționa conform prezentei secțiuni dacă limitează creditul său la o sumă care nu depășește 25 000 EUR și renunță în mod expres la orice parte a cererii sale care poate depăși suma atunci când este lichidată.
Creditorul poate acționa conform acestei secțiuni numai dacă debitorul este prezent în Malta și nu este un minor sau o persoană lipsită de capacitate de exercițiu conform legii, iar creanța nu rezultă dintr-o succesiune vacantă.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Da, limita superioară este de 25 000 EUR.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Utilizarea acestei proceduri este facultativă.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Nu, această procedură poate folosită numai dacă debitorul este prezent în Malta.

1.2 Instanţa competentă

Instanța competentă pentru această procedură este Curtea Magistraților din Malta sau din Gozo (jurisdicția inferioară), după caz.

1.3 Condiţii de formă

Creditorul acționează prin depunerea unei scrisori judiciare, al cărei conținut trebuie confirmat sub jurământ de creditor, pentru a fi transmisă debitorului, și care specifică în mod clar cauza cererii, motivele pentru care cererea ar trebui admisă și o declarație privind faptele care vin în sprijinul cererii, fără de care este nulă și fără efecte. Pentru a fi valabilă, scrisoarea judiciară trebuie să includă, de asemenea, o notificare adresată debitorului conform căreia, dacă acesta nu răspunde în termen de 30 de zile de la transmiterea scrisorii judiciare menționate prin prezentarea unei note prin care respinge cererea, scrisoarea judiciară va constitui un titlu executoriu.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Nu există formulare standardizate. Cu toate acestea, este obligatoriu ca la începutul scrisorii judiciare să fie adăugate următoarele cuvinte:
„Prezenta scrisoare judiciară este trimisă în temeiul secțiunii 166A din capitolul 12 și, dacă nu răspundeți în termen de treizeci (30) de zile, aceasta va constitui un titlu executoriu. Prin urmare, este în interesul dumneavoastră să consultați fără întârziere un avocat sau un procurator juridic."

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Da, o scrisoare judiciară trebuie semnată de un avocat. Cu toate acestea, debitorul care dorește să răspundă la scrisoarea judiciară pentru a se opune cererii nu trebuie să fie reprezentat de un avocat sau un procurator juridic.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Motivul cererii trebuie prezentat în detaliu. În realitate, scrisoarea judiciară trebuie să includă motivul pe care se bazează cererea, motivele pentru care cererea ar trebui admisă și o declarație cu privire la motivele de fapt ale cererii, fără de care aceasta va fi nulă și neavenită.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Nu, legislația nu impune prezentarea de dovezi scrise privind cererea. Cu toate acestea, legislația stipulează că trebuie să existe o declarație sub jurământ a motivelor de fapt ale cererii.

1.4 Respingerea cererii

Această somație de plată procedurală nu este realizată printr-o cerere, ci prin intermediul unei scrisori judiciare. Prin urmare, instanța nu poate respinge cererea dacă debitorul nu se opune cererii. Dacă debitorul se opune cererii, creditorul nu poate să recupereze suma care îi este datorată în temeiul acestei somații de plată și prin urmare trebuie să intenteze un proces. Ar trebui reținut că, atunci când debitorul se opune cererii în mod corespunzător, somația de plată nu poate fi folosită din nou împotriva debitorului cu privire la aceeași cerere conținută în scrisoarea judiciară comunicată debitorului.

1.5 Căi de atac

Nu sunt posibile căi de atac în cadrul acestei proceduri. Dacă debitorul se opune cererii, creditorul trebuie să intenteze un proces. Cu toate acestea, dacă debitorul nu transmite o declarație de opoziție în termen de 30 de zile de la data primirii somației de plată (scrisoarea judiciară), somația constituie un titlu executoriu. Debitorul, în această etapă, poate formula o opoziție privind titlul executoriu în termen de 20 de zile de la prima transmitere a unui titlu executoriu sau a unui alt act judiciar. Acest titlu executoriu este anulat și declarat nul dacă instanța consideră că:
(i) debitorul nu a luat cunoștință de scrisoarea judiciară menționată, deoarece notificarea nu i-a fost transmisă în mod corespunzător sau
(ii) scrisoarea judiciară nu includea elementele necesare stabilite în legislație (menționate mai sus).

1.6 Declaraţia de opoziţie

Atunci când debitorul primește scrisoarea judiciară, acesta poate respinge cererea creditorului.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

Atunci când debitorul se opune cererii în mod corespunzător, creditorul nu poate continua această procedură. A se reține că, atunci când debitorul se opune în mod corespunzător cererii, procedura specială descrisă în această secțiune nu poate fi refolosită împotriva debitorului cu privire la cererea conținută în scrisoarea judiciară comunicată debitorului.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

În absența unei declarații de opoziție, creditorul poate continua procedura de obținere a unui titlu executoriu.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

O scrisoare judiciară depusă conform prezentei proceduri (și care nu a fost contestată) trebuie înregistrată. Solicitantul care cere înregistrarea scrisorii judiciare cu valoare de titlu executoriu trebuie să depună la grefa instanței o copie legalizată a scrisorii judiciare, incluzând dovada comunicării și copii ale tuturor răspunsurilor primite la aceasta, dacă există.
La primirea documentelor menționate la punctul (2), grefierul trebuie să examineze documentele prezentate și să verifice dacă debitorul a depus o notă de răspuns în termenul stipulat și dacă se poate considera că sunt îndeplinite condițiile pentru înregistrarea scrisorii cu titlu executoriu; acesta înregistrează documentele prezentate într-un registru, denumit Registrul scrisorilor judiciare cu titlu executoriu, care este ținut de grefier în sensul secțiunii 166A.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Nu există o cale de atac, însă un titlu executoriu obținut conform dispozițiilor din prezenta secțiune poate fi anulat și declarat nul și fără efect dacă se transmite o cerere la Curtea Magistraților (Malta) sau la Curtea Magistraților (Gozo), după caz, depusă de debitor în termen de 20 de zile de la prima comunicare a mandatului de executare sau a unui alt act judiciar emis în temeiul acestui titlu, iar instanța consideră că:
(a) debitorul nu a luat cunoștință de scrisoarea judiciară menționată, deoarece notificarea nu i-a fost transmisă în mod corespunzător sau
(b) scrisoarea judiciară nu conținea toate elementele necesare.

Ultima actualizare: 21/08/2020

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Ţările de Jos

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Se poate face distincție între procedura europeană de somație de plată și procedurile de recuperare a datoriilor și a altor creanțe în Țările de Jos. Pentru informații referitoare la acestea din urmă, vă rugăm să consultați rubrica „Cererile cu valoare redusă".

Procedura europeană de somație de plată [Regulamentul (CE) nr. 1896/2006, care a intrat în vigoare la 12 decembrie 2008], denumită în continuare „SEP”, permite recuperarea creanțelor necontestate în cadrul litigiilor transfrontaliere în materie civilă și comercială printr-o procedură uniformă bazată pe formulare-tip (http://www.overheid.nl/).
O cauză transfrontalieră este un litigiu în care cel puțin una dintre părți își are domiciliul sau reședința obișnuită într-un stat membru diferit de statul membru al instanței sesizate. Procedura europeană de somație de plată a fost instituită pentru recuperarea creanțelor pecuniare lichide și exigibile la data la care se introduce cererea de somație europeană de plată.
Regulamentul se aplică între toate statele membre ale Uniunii Europene, cu excepția Danemarcei. Țările de Jos au adoptat Legea de punere în aplicare a Regulamentului privind somația europeană de plată [*Uitvoeringswet (EBB-Vo*)] din 29 mai 2009 în vederea punerii în aplicare a procedurii europene de somație de plată în Țările de Jos.
Țările de Jos nu au o procedură uniformă de recuperare a creanțelor pecuniare necontestate care nu au caracter transfrontalier. Somația de plată a fost abrogată la sfârșitul anului 1991, odată cu introducerea procedurii în fața instanței cantonale. În astfel de cazuri, pentru ca o parte să invoce drepturi împotriva unui debitor necooperant, trebuie să se aplice procedura de citare. A se vedea, de asemenea, rubricile „Cererile cu valoare redusă” și „Cum să procedați?”
Procedura europeană de somație de plată a fost instituită pentru creanțe care depășesc 2 000 EUR.
Pe parcursul procedurii, cererea de somație europeană de plată se formulează în scris prin intermediul formularelor-tip. Aceste formulare sunt disponibile în toate limbile oficiale, sub titlul Formulare dinamice de pe portalul european e-justiție (https://e-justice.europa.eu).
În Țările de Jos, Tribunalul Districtual (*Rechtbank*) de la Haga a fost desemnat drept instanță competentă pentru soluționarea cererilor în cadrul procedurii europene de somație de plată. Țările de Jos au optat să accepte, în scopul acestei proceduri, doar formularele prezentate în limba neerlandeză. Instanța sesizată cu o cerere de emitere a unei somații europene de plată va percepe taxe judiciare. Pentru informații suplimentare privind rata aplicabilă, a se vedea http://www.rechtspraak.nl/.

Cererea de somație europeană de plată (SEP)

Cererea de somație europeană de plată este depusă la Tribunalul Districtual din Haga utilizând Formularul de cerere A (https://e-justice.europa.eu).
În cazul în care formularul de cerere A este incomplet, instanța va utiliza formularul B pentru a da reclamantului posibilitatea să completeze sau să rectifice cererea într-un anumit termen.
În cazul în care o cerere îndeplinește numai unele dintre condițiile stabilite, instanța va utiliza formularul C pentru a propune modificări la cererea inițială a reclamantului. Reclamantul trebuie să răspundă la această propunere în termenul stabilit de instanță. În cazul în care reclamantul acceptă propunerea, instanța va emite somația europeană de plată pentru partea din cerere care este acceptată. În cazul în care reclamantul dorește acest lucru, acesta poate încerca să recupereze porțiunea rămasă din creanță în temeiul legislației naționale. În cazul în care reclamantul nu răspunde în termenul stabilit de instanță sau refuză să accepte modificările propuse la cererea sa inițială, instanța va respinge cererea inițială în totalitate. Cu condiția ca formularul de cerere să îndeplinească toate cerințele, instanța va emite în mod normal o somație europeană de plată în termen de 30 de zile (utilizând formularul E).

Opoziția la somația europeană de plată (SEP)

Instanța va comunica pârâtului somația europeană de plată trimițându-i această somație prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau prin intermediul notificării unui executor judecătoresc. Pârâtul va fi informat că sunt disponibile următoarele opțiuni:
de a plăti reclamantului suma care este menționată în somația de plată sau
în termen de 30 de zile din momentul în care somația îi este comunicată sau notificată, de a formula opoziție utilizând formularul-tip F.
În cazul în care s-a făcut opoziție, procedura europeană de somație de plată este încheiată. Procedura continuă în conformitate cu normele de drept procesual național (a se vedea de asemenea secțiunea 1.7). În cazul în care pârâtul nu face de opoziție în termenul stabilit, instanța de origine declară somația europeană de plată executorie (utilizând formularul-tip G) și trimite această declarație către reclamant.
O somație de plată care a fost declarată executorie în statul membru de origine va fi recunoscută în orice stat membru și poate fi executată în toate statele membre fără a fi necesară o declarație de constatare a forței executorii.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Somația europeană de plată poate fi obținută pentru creanțe pecuniare în materie civilă sau comercială care au devenit exigibile și care au caracter de „creanțe transfrontaliere” (a se vedea de asemenea secțiunea 1.1.1). O creanță transfrontalieră există în cazul în care creditorul și debitorul au domiciliul în state membre ale UE diferite.

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Domeniul de aplicare material al somației europene de plată este limitat la materia civilă și comercială. Următoarele materii sunt excluse din domeniul de aplicare al somației europene de plată:
materia fiscală;
materia vamală;
materia administrativă;
materia privind răspunderea statului;
materiile de drept al insolvenței, de drept al regimurilor matrimoniale, de drept succesoral și de drept al securității sociale; și
materia obligațiilor necontractuale (în special pe baza actelor ilicite), cu excepția situațiilor în care în care acestea fac obiectul unui acord între părți sau există o recunoaștere a datoriei sau se referă la datorii lichide care decurg din proprietatea comună asupra unui bun.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Nu există o limită superioară pentru procedura europeană de somație de plată sau procedurile interne de recuperare a datoriei.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Procedura europeană de somație de plată este opțională.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

În cazul în care hotărârea urmează să fie executată într-o țară din afara Uniunii Europene, aspectul dacă procedura de somație de plată poate fi pusă în aplicare și, în caz afirmativ, aspectul dacă somația europeană de plată poate fi executată vor depinde de dispozițiile de drept internațional privat aplicabile în țara respectivă. În multe cazuri, va fi necesar un titlu executoriu (*exequatur*).

1.2 Instanţa competentă

În Țările de Jos, Tribunalul Districtual de la Haga a fost desemnat drept instanța competentă pentru soluționarea cererilor în cadrul procedurii europene de somație de plată. Țările de Jos au optat să accepte în scopul acestei proceduri doar formularele prezentate în limba neerlandeză. Reclamantul va fi obligat să plătească taxe judiciare în momentul în care depune cererea de somație europeană de plată. Pentru informații privind rata aplicabilă, vă rugăm să consultați http://www.rechtspraak.nl/.

1.3 Condiţii de formă

Somația europeană de plată trebuie să fie emisă cât mai repede posibil și, în orice caz, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii.
Cererea de somație europeană de plată se depune utilizând Formularul-tip A (https://e-justice.europa.eu). Țările de Jos au optat să accepte doar formularele prezentate în limba neerlandeză.
Formularul de cerere poate fi transmis pe suport de hârtie sau prin intermediul oricărui alt mijloc de comunicare acceptat de către instanță.
În temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul SEP, cererea trebuie să precizeze:
(a) datele de identificare ale părților și ale instanței sesizate;
(b) valoarea creanței;
(c) în cazul în care se cer dobânzi: rata dobânzii și perioada pentru care se cer dobânzi;
(d) cauza acțiunii, inclusiv o descriere a circumstanțelor invocate ca temei al creanței;
(e) o descriere a elementelor de probă;
(f) temeiul competenței; și
(g) caracterul transfrontalier al litigiului.
În cadrul unei proceduri europene de somație de plată, reclamantul trebuie să declare că a completat formularul A cu bună-credință și în conformitate cu realitatea. Somația europeană de plată este emisă exclusiv pe baza informațiilor furnizate de reclamant și nu este verificată de instanță.
Somația europeană de plată este notificată pârâtului prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau prin intermediul notificării unui executor judecătoresc. Returnarea confirmării de primire către grefa instanței permite instanței să stabilească dacă somația europeană de plată poate fi declarată executorie cu titlu provizoriu. În cazul în care somația este comunicată sau notificată printr-o notificare a executorului judecătoresc, instanța va face apel la un executor judecătoresc în acest scop.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Da, utilizarea formularelor-tip este obligatorie pentru procedura europeană de somație de plată. Acestea pot fi descărcate de la adresa https://e-justice.europa.eu.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu, pentru procedura europeană de somație de plată reprezentarea de către un avocat nu este necesară și nu este necesar ca părțile să se prezinte în fața instanței. În cazul unei proceduri de recuperare a datoriilor în Țările de Jos, aspectul privind necesitatea reprezentării de către un avocat depinde de natura procedurii și de valoarea creanței. A se vedea, de asemenea, rubricile „Cererile cu valoare redusă” și „Introducerea unei acțiuni în instanță”.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Temeiul creanței, inclusiv o descriere a elementelor de probă pe care se întemeiază creanța, trebuie să figureze în formularul-tip A din cadrul procedurii europene de somație de plată, dar nu este necesară o descriere mai detaliată.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

În principiu, nu este necesar să se furnizeze dovezi suplimentare cu privire la existența creanței în cadrul unei proceduri europene de somație de plată. Elementele de probă disponibile ar trebui să fie descrise în formularul A.

1.4 Respingerea cererii

Cererea va fi respinsă dacă nu îndeplinește cerințele stabilite. În cazul în care cererea de somație europeană de plată îndeplinește doar unele dintre condițiile stabilite, reclamantul va avea posibilitatea să completeze sau să rectifice cererea ori să accepte modificările propuse de către instanță. În cazul în care reclamantul nu trimite răspunsul său în termenul stabilit de instanță sau refuză propunerea instanței, cererea de somație europeană de plată va fi respinsă în totalitate. Nu există niciun drept de a formula o cale de atac împotriva respingerii cererii. Cu toate acestea, reclamantul mai poate să invoce creanța sa prin depunerea unei noi cereri pentru o somație europeană de plată sau prin utilizarea unei alte proceduri prevăzute de legislația unui stat membru.

1.5 Căi de atac

Nu există niciun drept la o cale de atac. Cu toate acestea, pârâtul are posibilitatea de a solicita o reexaminare. Pentru informații suplimentare, vă rugăm să consultați secțiunea 1.8. În cazul unei proceduri în Țările de Jos, va fi disponibil, în principiu, un drept la o cale de atac.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Pârâtul poate formula opoziție în termen de 30 de zile de la data comunicării sau notificării somației de plată. Pârâtul trebuie să depună această obiecție utilizând formularul-tip F (https://e-justice.europa.eu) și i se cere doar să conteste creanța. Nu este necesară nicio motivare suplimentară.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

În cazul în care pârâtul face opoziție în timp util (în termen de 30 de zile) utilizând formularul-tip F, procedura europeană de somație de plată este încheiată. Procedura continuă ulterior printr-o procedură de fond de drept comun, cu excepția cazului în care reclamantul se opune trecerii la procedura civilă de drept comun în apendicele la cererea de somație europeană de plată. Reclamantul poate proceda astfel și într-o etapă ulterioară, dar trebuie să facă acest lucru înainte de emiterea somației de plată [articolul 7 alineatul (4) din Regulamentul SEP].

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

În cazul în care pârâtul nu face opoziție în termen de 30 de zile, instanța va utiliza formularul-tip G pentru a declara din oficiu forța executorie a somației europene de plată și va trimite pârâtului somația europeană de plată executorie. Somația europeană de plată care a fost declarată executorie va fi executorie în orice stat membru, fără să fie necesară o declarație de constatare a forței executorii. Articolul 9 din Legea de punere în aplicare a Regulamentului SEP oferă pârâtului posibilitatea de a depune o cerere de reexaminare (a se vedea de asemenea secțiunea 1.8.2).

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Executarea somației europene de plată este reglementată de dreptul național al statului membru de executare, cu excepția cazului în care Regulamentul SEP prevede altfel. O copie a somației europene de plată, astfel cum este declarată executorie de către instanța de origine, trebuie să fie pusă la dispoziția instanței sau a autorității de executare. Acest document trebuie să îndeplinească condițiile necesare pentru stabilirea autenticității sale. De asemenea, trebuie pusă la dispoziție o traducere a somației europene de plată în limba neerlandeză.
Pe parcursul fazei de executare, executarea poate să fie refuzată numai la cererea pârâtului. Un astfel de refuz este posibil în cazul în care somația europeană de plată este incompatibilă cu o hotărâre pronunțată anterior sau cu o somație emisă anterior în orice stat membru sau într-o țară terță. Această hotărâre (sau somație) anterioară trebuie să privească același obiect și trebuie să îndeplinească condițiile necesare în statul membru de executare, iar incompatibilitatea nu trebuie să fi putut a fi invocată în cursul procedurii judiciare în statul membru de origine.
Executarea va fi refuzată în cazul în care pârâtul a plătit deja suma stabilită în somația europeană de plată. Somație europeană de plată nu va face în niciun caz obiectul unei reexaminări pe fond de către instanță.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Somația europeană de plată este definitivă, cu excepția situației în care pârâtul solicită o reexaminare.

Această posibilitate este prevăzută la articolul 9 din Legea privind punerea în aplicare a Regulamentului SEP. Aceasta înseamnă că, în anumite condiții, pârâtul poate să se adreseze instanței de origine pentru o reexaminare a somației europene de plată, chiar și după expirarea termenului de 30 de zile pentru formularea opoziției. Această cerere trebuie să fie formulată în termen de 4 săptămâni de la comunicarea somației de plată către pârât, de la încetarea circumstanțelor excepționale care au împiedicat formularea unei obiecții sau din momentul în care pârâtul a cunoscut faptul că somația europeană de plată a fost emisă în mod vădit eronat.

Ultima actualizare: 17/11/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Austria

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Codul austriac de procedură civilă include o procedură de somație de plată (*Mahnverfahren*) pe deplin verificată și testată pentru cereri de plată. Cea mai mare parte a cererilor de plată din Austria sunt prelucrate online în cadrul unei proceduri simplificate și accelerate de somație de plată.

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Procedura de somație de plată este limitată la cererile de plată, altele decât cele asupra cărora trebuie să se ia o hotărâre în cadrul unei proceduri speciale „necontencioase” (*Ausserstreitverfahren*). Procedura de somație de plată este incompatibilă cu principiul enunțat în cadrul procedurii necontencioase, care impune instanței să clarifice toate faptele relevante pentru decizia sa *ex officio*, adică fără o cerere depusă de o parte. Având în vedere faptul că cerințele procedurale speciale se aplică și pentru cauzele implicând dreptul securității sociale și pentru cererile bazate pe cecuri sau cambii, acestea nu pot fi executate în temeiul procedurii de somație de plată.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Procedura de somație de plată a fost limitată la sume în litigiu de până la 75 000 EUR începând cu 1 iulie 2009. Cererile privind sume care depășesc această limită trebuie depuse în cadrul procedurii civile „ordinare” sub formă de pledoarii preliminare.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Procedura de somație de plată este obligatorie în Austria pentru cereri până la limita menționată anterior.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Procedura austriacă de somație de plată nu poate fi utilizată dacă pârâtul își are domiciliul sau reședința obișnuită sau sediul în străinătate. Astfel de litigii trebuie soluționate în baza procedurii civile „ordinare”. În funcție de cerere, instanța care are competență va solicita pârâtului fie să depună un memoriu în apărare în termen de patru săptămâni, fie să stabilească o dată pentru audiere.

În mod alternativ, cererile de plată împotriva unor pârâți cu reședința în alt stat membru pot fi executate în conformitate cu procedura europeană de somație de plată.

1.2 Instanţa competentă

Cererile de plată pentru sume de până la 15 000 EUR (începând cu 1 ianuarie 2013) trebuie depuse la o instanță districtuală (*Bezirksgericht*). Cererile pentru sume care depășesc 15 000 EUR și trebuie să fie depuse la o instanță de prim grad de jurisdicție, cu excepția cazului în care acestea se încadrează în competența specială a instanțelor districtuale.

Competența judiciară în baza procedurii din Austria de somație de plată este reglementată de norme generale, adică nu există norme speciale în materie de competență. Pentru informații privind normele din Austria în materie de competență, a se vedea fișa informativă privind „Competența instanțelor”. Informații privind instanța care are competență pentru cauze speciale în materie civilă pot fi găsite pe site-ul Ministerului Federal al Justiției din Austria (http://www.justiz.gv.at/) la rubrica „e-Justice” (*Gerichtssuche* - Căutarea instanței).

Instanța districtuală vieneză în materie comercială (*Bezirksgericht für Handelssachen*) are competență exclusivă în Austria pentru procedurile derulate în baza procedurii europene de somație de plată.

1.3 Condiţii de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Cererile de plată trebuie depuse prin intermediul unui formular standard. Diferite formulare sunt utilizate pentru procedura de somație de plată din Austria în funcție de modul de executare a cererii de plată: în baza procedurii de somație de plată „ordinare”, printr-o procedură de somație de plată prin intermediul unei instanțe care soluționează conflictele de muncă sau în conformitate cu procedura europeană de somație de plată. Formularele sunt disponibile pentru descărcare pe site-ul Ministerului Federal al Justiției (http://www.justiz.gv.at/) la rubrica „*Bürgerservice*” sau pot fi completate online.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Reclamanții care solicită ordine de plată pentru sume în litigiu de peste 5 000 EUR trebuie să fie reprezentați legal. Acest lucru nu se aplică în cauzele care prin lege trebuie să fie audiate de instanța districtuală (și anume de către o instanță cu competență materială), indiferent de suma în litigiu. În astfel de cazuri, reprezentarea legală este o cerință „relativă”, adică părțile pot acționa în nume propriu, însă, dacă doresc să fie reprezentate, acestea trebuie să fie reprezentate de un avocat.

Nu există nicio cerință referitoare la reprezentare legală în cadrul procedurii europene de somație de plată.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Cerințele privind conținutul unei cereri pentru o somație de plată nu diferă în mod esențial de cerințele aplicabile cererilor depuse în cadrul procedurii „ordinare”. Cu toate acestea, reclamantul nu trebuie să furnizeze temeiuri juridice pe care se bazează reclamația sa în cererea pentru o somație de plată. Circumstanțele menționate în sprijinirea cererii trebuie însă să fie descrise suficient de detaliat pentru a identifica cererea și a obține o cerere specifică (adică cererea trebuie să fie „convingătoare”).

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Procedura de somație de plată din Austria este o procedură care nu prevede obligația prezentării de elemente de probă. Prin urmare, niciun fel de documente nu trebuie înaintate în sprijinul cererii pentru a solicita o somație de plată. Cu toate acestea, reclamanții care au obținut sau care încearcă să obțină o somație de plată în mod fraudulos, prin includerea de informații false sau incomplete în cererea lor, vor fi sancționate în temeiul Codului austriac de procedură civilă.

1.4 Respingerea cererii

Curtea efectuează doar o evaluare sumară a cererii. Aceasta nu verifică gradul de acuratețe a conținutului; doar evaluează fondul juridic al cererii (dacă cererea este „convingătoare”). Dacă cererea privind o somație de plată îndeplinește cerințele în ceea ce privește forma și conținutul (adică conține o cerere

specifică, precizează faptele din care se poate deduce cererea, prezintă dovezi și detalii privind competența și permite identificarea cererii), Curtea va emite o somație de plată. Nu există dispoziții în Codul austriac de procedură civilă referitoare la respingerea cererilor privind somațiile de plată pe motive formale. În cazul în care instanța consideră că cerințele privind o somație de plată nu au fost îndeplinite, aceasta nu va respinge cererea, ci va iniția imediat o procedură „ordinară”. Cu toate acestea, în cazul anumitor omisiuni de formă, instanța poate, mai întâi, să inițieze o procedură de corecție cerându-i reclamantului să remedieze omisiunile constatate.

1.5 Căi de atac

Întrucât Codul austriac de procedură civilă nu prevede respingerea cererilor pentru somațiile de plată, transferându-le în mod automat către procedura „ordinară”, nu este necesar un drept de recurs.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Termenul-limită pentru formularea unei obiecții la o somație de plată este de patru săptămâni, care începe cu data de transmitere a unei copii scrise a somației de plată către pârât. Curtea nu poate extinde sau scurta acest termen.

Obiecțiile la somațiile de plată emise de o instanță de prim grad de jurisdicție (în cazurile în care suma în litigiu este între 15 000 EUR și 75 000 EUR) trebuie să ia forma unui memoriu în apărare. Aceasta înseamnă că respectiva obiecție trebuie să conțină o cerere specifică și o descriere a faptelor și circumstanțelor în sprijinul obiecției, împreună cu dovezi în sprijinul afirmațiilor pârâtului. Reprezentarea legală este obligatorie în scopul depunerii de obiecții în fața instanței.

Reprezentarea legală nu este obligatorie în scopul de a depune o obiecție în fața unei instanțe districtuale (adică pentru sume în litigiu de până la 15 000 EUR sau, în cazul în care instanța are competență materială, de până la 75 000 EUR). În ceea ce privește obiecțiile formulate în scris, este suficient în astfel de proceduri ca pârâtul să trimită o scrisoare semnată către instanța care a emis somația de plată, în care să menționeze că intenționează să formuleze o obiecție împotriva somației de plată. Nu există nicio cerință pentru pârât ca, în cadrul unei proceduri în fața unei instanțe de prim grad de jurisdicție, să își motiveze obiecția. De asemenea, pârâtul poate înregistra o obiecție formulată verbal în fața instanței care a emis somația de plată sau a instanței districtuale din circumscripția în care își are reședința.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

În cazul în care pârâtul depune o obiecție în timp util, somația de plată încetează, iar instanța transferă automat recursul către procedura „ordinară” și audiază acuzațiile din cerere și obiecțiile formulate cu privire la acestea.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

Procedura de somație de plată din Austria este o procedură într-o singură etapă. În cazul în care pârâtul nu contestă somația de plată sau nu reușește să o conteste în termenul stabilit, aceasta devine în mod automat executorie, fără a fi nevoie de o altă cerere din partea reclamantului. Prin urmare, nu există nicio dispoziție în drept privind decizia unei a doua instanțe.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Instanța confirmă din oficiu că somația de plată este executorie. Reclamantul poate utiliza o copie certificată a somației de plată pentru a iniția procedura de execuție împotriva pârâtului.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Somațiile de plată emise în baza procedurii din Austria de somație de plată pot fi contestate numai prin depunerea unei obiecții. Pârâtul nu are alte căi de recurs. Decizia privind costurile incluse în somația de plată poate fi contestată de reclamant și de pârât în termen de 14 zile de la notificare, în cadrul unui recurs privind costurile (*Kostenrekurs*). Pârâtul poate reclama neregulile grave legate de somația de plată în orice moment, solicitând ca respectiva confirmare a executării să fie anulată. Pârâții care au fost împiedicați de evenimente inevitabile și neprevăzute să formuleze o obiecție la timp pot solicita revenirea la situația anterioară în termen de 14 zile de la îndepărtarea obstacolelor care i-au împiedicat să respecte termenul de formulare a unei obiecții.

Ultima actualizare: 05/06/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Polonia

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Instanța emite o somație de plată dacă reclamantul urmărește să recupereze o creanță pecuniară sau să obțină o prestație sub altă formă.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Somația de plată poate fi emisă indiferent de cuantumul creanței.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Această procedură este facultativă. Instanța emite o somație de plată pe baza unei cereri scrise a reclamantului, formulată în cererea sa de inițiere a procedurii.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Dacă somația de plată nu poate fi notificată sau comunicată pârâtului în Polonia, nu se poate utiliza procedura de somație de plată.

1.2 Instanţa competentă

Procedura de somație de plată este de competența instanțelor districtuale (*sąd rejonowy*) și a instanțelor regionale (*sąd okręgowy*).

1.3 Condiţii de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Nu există un formular standardizat.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie pentru procedura de somație de plată.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

În cerere trebuie să se precizeze creanța și să se descrie circumstanțele de fapt care o justifică.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Circumstanțele de justificare a creanței trebuie să fie dovedite cu ajutorul documentelor următoare, care trebuie să însoțească cererea:

a) un document oficial;

b) factura acceptată de debitor;

c) cererea de plată adresată debitorului și o declarație scrisă din partea debitorului prin care acesta recunoaște datoria;
d) cererea de plată acceptată de debitor și respinsă de bancă din cauza soldului insuficient.
Instanța emite o somație de plată adresată debitorului și în temeiul unui bilet la ordin, al unui cec, al unui warrant sau al unei chitanțe completate în mod corespunzător, ale căror autenticitate și conținut nu ridică nicio îndoială.

1.4 Respingerea cererii

Instanța respinge cererea dacă:
o procedură judiciară nu este admisibilă;
o cauză care vizează aceeași creanță între aceleași părți este în curs sau a făcut deja obiectul unei hotărâri definitive;
una dintre părți nu are capacitate juridică sau reclamantul nu are capacitatea de a se constitui parte în instanță și nu este reprezentat de un reprezentant legal sau componența organelor entității organizaționale reclamante este deficientă și o împiedică pe aceasta să acționeze.

1.5 Căi de atac

A se vedea punctul 1.6.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Declarația de opoziție se depune la instanța care a emis somația de plată. Pârâtul trebuie să precizeze în declarație dacă se opune somației integral sau parțial și trebuie să indice toate mijloacele și excepțiile care trebuie invocate înaintea oricărei apărări pe fond, în caz contrar dreptul de a le invoca fiind pierdut, precum și toate faptele și elementele de probă. Instanța nu ține cont de afirmațiile și dovezile prezentate cu întârziere, cu excepția cazului în care partea în cauză demonstrează cu argumente suficient de credibile că nu este responsabilă pentru întârziere, că examinarea afirmațiilor ori declarațiilor tardive nu va întârzia judecarea cauzei sau că se aplică alte circumstanțe excepționale.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

În cazul depunerii unei declarații de opoziție care îndeplinește condițiile aplicabile, instanța stabilește data audierii și dispune ca declarația să îi fie notificată sau comunicată reclamantului.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

Odată emisă, somația de plată constituie o ordonanță asigurătorie care poate fi executată fără a fi nevoie să fie declarată executorie.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

După expirarea termenului în care se poate introduce o cale de atac, somația de plată devine executorie fără să fie necesare alte formalități.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

O somație de plată emisă în cadrul procedurii de somație de plată nu poate face obiectul unui recurs.

Ultima actualizare: 20/05/2019

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Portugalia

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Procedura de somație de plată se aplică:
în cazul obligațiilor financiare rezultate din contracte care nu depășesc 15 000 EUR în temeiul articolului 1 din Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie 1998.
indiferent de valoare, în cazul plăților efectuate cu întârziere în cadrul tranzacțiilor comerciale („o tranzacție între societăți sau între societăți și organisme publice în scopul furnizării de bunuri sau al prestării de servicii în schimbul unei remunerații”), în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Decretul-lege nr. 62 /20213 din 10 mai 2013.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Pentru creanțele rezultate din contracte, există o limită superioară de 15 000 EUR.
Pentru creanțele rezultate din tranzacțiile comerciale, nu există limită superioară.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Opțională.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Da, normele juridice privind procedura de somație de plată se aplică în cazurile în care pârâtul locuiește în afara teritoriului Portugaliei.

1.2 Instanţa competentă

În Portugalia, cererea de somație de plată poate fi depusă la:
Grefa instanței de la locul de executare a obligației [articolul 8 din Normele de procedură (*Regime de Procedimentos*) anexate la Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie 1998];
Grefa instanței de la domiciliul debitorului (articolul 8 din Normele de procedură anexate la Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie 1998);
Registrul Oficiului Național pentru Somațiile de Plată (*Balcão Nacional de Injunções*) (BNI) – a se vedea datele de contact aici.

1.3 Condiţii de formă

Condițiile de formă și conținutul cererii de somație de plată sunt prevăzute la articolul 10 din Normele de procedură anexate la Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie 1998);
În ceea ce privește formatul cererii de somație de plată, articolul 5 din Ordinul ministerial de punere în aplicare nr. 220-A/2008 din 4 mai 2008 prevede următoarele formate:
1) în format electronic, prin completarea și trimiterea formularului disponibil în sistemul informatic CITIUS sau prin trimiterea fișierului electronic prin intermediul CITIUS;
2) pe suport de hârtie, transmis registrului.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Da, Ordinul ministerial de punere în aplicare nr. 21/2020 din 28 ianuarie 2020 prevede un formular obligatoriu. Formularul poate fi descărcat făcând clic pe acest link.

Grefele instanțelor competente să primească cererea de somație de plată pe suport de hârtie pot pune formularul standard la dispoziția persoanelor fizice, la cerere.
Formularul electronic este pus la dispoziția avocaților și consilierilor juridici prin intermediul CITIUS.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

În cererea de somație de plată trebuie să prezentați faptele care stau la baza cererii dumneavoastră, în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (d) din Normele de procedură anexate la Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie 1998.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Nu este necesar să se prezinte probe scrise ale creanței în cauză.

1.4 Respingerea cererii

Cererea de somație de plată poate fi respinsă din motivele prevăzute la articolul 11 alineatul (1) din Normele de procedură anexate la Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie 1998.

1.5 Căi de atac

O cale de atac împotriva deciziei de respingere a unei cereri de somație de plată poate fi prezentată judecătorului sau, în cazul în care există mai mulți judecători în cadrul instanței, judecătorului de serviciu, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Normele de procedură anexate la Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie 1998.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Termenul-limită pentru contestarea somației de plată este de 15 zile, în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Normele de procedură anexate la Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie 1998.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

În cazul în care pârâtul contestă somația, cauza este ulterior transferată înapoi la cauzele obișnuite, luând forma unei acțiuni în constatare speciale sau ordinare, în conformitate cu cazurile prevăzute la articolul 3 din Normele de procedură anexate Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie 1998 și la articolul 10 alineatele (2) și (4) din Decretul-lege nr. 62/2013 din 10 mai 2013.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

În cazul în care, după ce a fost notificat în mod corespunzător, pârâtul nu depune o declarație de opoziție, grefierul adaugă următoarea mențiune la cererea de somație de plată: „Prezentul document are caracter executoriu” (*Este documento tem força executiva*), astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (1) din Normele de procedură anexate la Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie 1998.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Odată ce a fost anexată clauza executorie, grefierul pune somația la dispoziția solicitantului, de preferință prin mijloace electronice [articolul 14 alineatul (5) din Normele de procedură anexate la Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie 1998].

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

O cale de atac împotriva refuzului caracterului executoriu poate fi înaintată instanței, în conformitate cu articolul 14 alineatul (4) din Normele de procedură anexate la Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie 1998.

Legislația aplicabilă

Decretul-lege nr. 269/98 din 1 septembrie 1998 – Proceduri de conformare cu obligațiile rezultate din contracte – somație de plată
Decretul-lege nr. 62/2013 din 10 mai 2013 – Măsuri împotriva plăților efectuate cu întârziere în cadrul tranzacțiilor comerciale
Ordinul ministerial de punere în aplicare nr. 220-A/2008 din 4 martie 2008 – Oficiul Național pentru Somațiile de Plată
Ordinul ministerial de punere în aplicare nr. 21/2020 din 28 ianuarie 2020 – Model de cerere de somație de plată

Aviz:

Punctul de contact al Rețelei judiciare europene în materie civilă, instanțele și alte entități și autorități nu au obligații în temeiul informațiilor cuprinse în prezenta fișă informativă, care pot face obiectul unor modificări de interpretare pe baza jurisprudenței. Deși fișele informative sunt actualizate în mod regulat, este totuși necesar să se citească legislația în vigoare.

Ultima actualizare: 08/02/2024

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - România

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Procedura ordonanței de plată este reglementată în Noul Cod de procedură civilă, art. 1014-1025, care a intrat în vigoare în la 15.02.2013.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanțe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanțele pecuniare, doar creanțele legate de contracte etc.)?

Procedura de ordonanță de plată se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă dintr-un contract civil, inclusiv din cele încheiate între un profesionist și o autoritate contractantă, constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege. Nu sunt incluse în sfera de aplicare a prezentului titlu creanțele înscrise la masa credală în cadrul unei proceduri de insolvență.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanței?

Nu.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opțională sau obligatorie?

Procedura ordonanței de plată este facultativă, partea interesată putând a se adresa instanței potrivit dreptului comun.

Procedura ordonanței de plată este o procedură specială, mult mai sumară decât procedura de drept comun care permite creditorului să obțină un titlu executoriu în condiții derogatorii de la Codul de procedură civilă.

De asemenea, în cazul în care întâmpinarea debitorului împotriva cererii de ordonanță de plată este întemeiată, instanța va respinge cererea creditorului printr-o încheiere irevocabilă.

Creditorul poate introduce cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun dacă: instanța respinge cererea privind ordonanța de plată; dacă emite ordonanță de plată pentru o parte din pretenții caz în care se poate formula cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun pentru a obține obligarea debitorului la plata restului datoriei; ordonanța de plată a fost anulată.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță?

Da. Noul cod de procedură civilă nu face nicio distincție cu privire la reședința pârâtului, procedura ordonanței de plată fiind aplicabilă indiferent dacă pârâtul locuiește în alt stat membru ori într-o țară terță.

1.2 Instanţa competentă

Cererea privind ordonanța de plată se depune la instanța competentă pentru judecarea fondului în primă instanță. În cazul ordonanței de plată, judecătorul verifică din oficiu competența instanței.

Competența de soluționare a cererilor privind ordonanțe de plată se stabilește potrivit regulilor generale în materia competenței instanțelor judecătorești.

Cererile evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei sunt de competența judecătoriei. Cererile evaluabile în bani în valoare de cel puțin 200.000 lei sunt de competența tribunalului.

Norma de competență din procedura specială a ordonanței de plată se completează cu normele generale de competență după valoare.

1.3 Condiţii de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Nu există un formulat tipizat /standardizat, însă creditorul – reclamant trebuie să respecte regulile minimale de formă ale cererii, care trebuie obligatoriu să cuprindă o serie de mențiuni, respectiv : numele și domiciliul sau, după caz, denumirea și sediul creditorului; numele și domiciliul debitorului persoană fizică, iar în cazul debitorului persoană juridică, denumirea și sediul, precum și, după caz, numărul certificatului de înmatriculare în registrul comerțului sau în registrul persoanelor juridice, codul fiscal și contul bancar; sumele datorate; temeiul de fapt și de drept al obligațiilor de plată, perioada la care se referă acestea, termenul la care trebuia făcută plata și orice element necesar pentru determinarea datoriei.

Totodată, la cerere se anexează contractul sau orice alt înscris doveditor al sumelor datorate precum și dovada comunicării somației către debitor. În ceea ce privește comunicarea somației, creditorul trebuie să îi comunice debitorului, prin intermediul executorului judecătoresc sau prin scrisoare recomandată, cu conținut declarat și confirmare de primire, somație, prin care îi va pune în vedere să plătească suma datorată în termen de 15 zile de la primirea acesteia. Această somație întrerupe prescripția extinctivă.

Cererea și actele anexate la aceasta se depun în copie în atâtea exemplare câte părți sunt, plus unul pentru instanță.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu, reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie, însă este recomandată.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Conținutul minimal al cererii de chemare în judecată este reglementat de lege. Creditorul – reclamant trebuie să indice: suma ce reprezintă obiectul creanței; temeiul de fapt și de drept al obligației de plată și perioada la care se referă acestea; termenul de plată; orice alte elemente necesare pentru determinarea datoriei.

În ceea ce privește dobânda, dacă părțile nu au stabilit nivelul dobânzii pentru plata cu întârziere, se va aplica rata dobânzii de referință stabilită de Banca Națională a României. Rata de referință în vigoare în prima zi calendaristică a semestrului se aplică pe întregul semestru. Creanța produce dobânzi după cum urmează:

în cazul contractelor încheiate între profesioniști, de la data la care obligația a devenit exigibilă;

în cazul contractelor încheiate între profesioniști și o autoritate contractantă, fără a fi necesară punerea în întârziere a debitorului: dacă în contract a fost fixat un termen de plată, din ziua următoare acestui termen; dacă termenul de plată nu este fixat în contract: după 30 de zile de la data primirii de către debitor a facturii sau, dacă aceasta este incertă, după 30 de zile de la recepția mărfurilor sau prestarea serviciilor sau, dacă solicitarea de plată a fost comunicată înainte de a primi mărfurile/serviciile, la expirarea unui termen de 30 de zile de la primirea mărfurilor/prestarea serviciilor; dacă legea sau contractul stabilește o procedură de acceptare ori de verificare, permițând certificarea conformității mărfurilor sau serviciilor, iar debitorul a primit factura ori solicitarea de plată la data verificării sau anterior acestei date, la expirarea unui termen de 30 de zile de la această dată;

în celelalte cazuri, de la data la care debitorul a fost pus sau este de drept în întârziere, potrivit legii.

Creditorul poate să pretindă daune-interese suplimentare pentru toate cheltuielile făcute pentru recuperarea sumelor ca urmare a neexecutării la timp a obligațiilor de către debitor.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Da, la cerere se anexează contractul sau orice alt înscris doveditor al sumelor datorate (factură, bon fiscal, chitanță olografă etc.). Dovada comunicării somației către debitor se va atașa cererii sub sancțiunea respingerii acesteia ca inadmisibilă.

Pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stărui în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru a se ajunge la o înțelegere a părților asupra modalităților de plată. Citația va fi înmânată părții cu 10 zile înaintea termenului de judecată. La citația pentru debitor se vor anexa, în copie, cererea creditorului și actele depuse de acesta în dovedirea pretențiilor. În citație se va preciza că debitorul este obligat să depună întâmpinare cu cel puțin 3 zile înaintea termenului de judecată, făcându-se mențiune că, în cazul nedepunerii întâmpinării, instanța, față de împrejurările cauzei, poate considera aceasta ca o recunoaștere a pretențiilor creditorului. Întâmpinarea nu se comunică reclamantului, care va lua cunoștință de cuprinsul acesteia de la dosarul cauzei.

În cazul în care creditorul declară că a primit plata sumei datorate, instanța ia act de această împrejurare printr-o încheiere definitivă, prin care se dispune închiderea dosarului. Când creditorul și debitorul ajung la o înțelegere asupra plății, instanța ia act de aceasta, pronunțând o hotărâre de expedient. Hotărârea de expedient este definitivă și constituie titlu executoriu.

În cazul în care instanța, ca urmare a verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, precum și a declarațiilor părților, constată că pretențiile creditorului sunt întemeiate, va emite o ordonanță de plată, în care se precizează suma și termenul de plată. Dacă instanța, examinând probele cauzei, constată că numai o parte dintre pretențiile creditorului sunt întemeiate, va emite ordonanța de plată numai pentru această parte, stabilind și termenul de plată. În acest caz, creditorul poate formula cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun pentru a obține obligarea debitorului la plata restului datoriei. Termenul de plată nu va fi mai mic de 10 zile și nici nu va depăși 30 de zile de la data comunicării ordonanței. Judecătorul nu va putea stabili alt termen de plată, decât dacă părțile se înțeleg în acest sens. Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, potrivit legii.

În cazul în care debitorul nu contestă creanța prin întâmpinare, ordonanța de plată va fi emisă în termen de cel mult 45 de zile de la introducerea cererii. Nu intră în calculul termenului perioada necesară pentru comunicarea actelor de procedură și întârzierea cauzată de creditor, inclusiv ca urmare a modificării sau completării cererii.

1.4 Respingerea cererii

Dacă debitorul contestă creanța, instanța verifică dacă contestația este întemeiată, în baza înscrisurilor aflate la dosar și a explicațiilor și lămuririlor părților. În cazul în care apărarea debitorului este întemeiată, instanța va respinge cererea creditorului prin încheiere. Dacă apărările de fond formulate de debitor presupun administrarea altor probe decât cele menționate, iar acestea ar fi admisibile, potrivit legii, în procedura de drept comun, instanța va respinge cererea creditorului privind ordonanța de plată prin încheiere. Ulterior, creditorul poate introduce cerere de chemare în judecată potrivit dreptului comun.

1.5 Căi de atac

Împotriva ordonanței de plată debitorul poate formula cerere în anulare în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia. În același termen poate introduce cererea în anulare și creditorul împotriva încheierilor de respingere, precum și împotriva ordonanței de plată parțiale. Prin cererea în anulare se poate invoca numai nerespectarea cerințelor prevăzute pentru emiterea ordonanței de plată, precum și, dacă este cazul, cauze de stingere a obligației ulterioare emiterii ordonanței de plată. Cererea în anulare se soluționează de către instanța care a pronunțat ordonanța de plată, în complet format din 2 judecători. Cererea în anulare nu suspendă executarea. Suspendarea va putea fi însă încuviințată, la cererea debitorului, numai cu dare de cauțiune, al cărei cuantum va fi fixat de instanță. Dacă instanța învestită admite, în tot sau în parte, cererea în anulare, aceasta va anula ordonanța, în tot sau, după caz, în parte, pronunțând o hotărâre definitivă.

În cazurile în care creditorul a introdus cererea de anulare și dacă instanța învestită a admis cererea în anulare, va pronunța o hotărâre definitivă prin care va emite ordonanța de plată.

Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este definitivă.

1.6 Declarația de opoziție

-

1.7 Efectul declarației de opoziție

-

1.8 Efectul absenței unei declarații de opoziție

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obținerea unei hotărâri executorii?

Ordonanța de plată este executorie, chiar dacă este atacată cu cerere în anulare și are autoritate de lucru judecat provizorie până la soluționarea cererii în anulare. Cererea în anulare nu suspendă executarea. Suspendarea va putea fi însă încuviințată, la cererea debitorului, numai cu dare de cauțiune, al cărei cuantum va fi fixat de instanță. Ordonanța de plată devine definitivă ca urmare a neintroducerii sau respingerii cererii în anulare introduse de debitor. Dacă instanța învestită admite cererea în anulare introdusă de creditor, va pronunța o hotărâre definitivă prin care va emite ordonanța de plată.

Împotriva executării silite a ordonanței de plată partea interesată poate face contestație la executare, potrivit dreptului comun. În cadrul contestației nu se pot invoca decât neregularități privind procedura de executare, precum și cauze de stingere a obligației ivite ulterior rămânerii definitive a ordonanței de plată.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

A se vedea răspunsul de la întrebarea nr. 1.8.1

Ultima actualizare: 09/08/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Slovenia

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Republica Slovenia dispune de două proceduri de somație de plată:

– procedura de somație de plată reglementată la articolele 431-441 din Codul de procedură civilă (*Zakon o pravdnem postopku, ZPP*) și

– procedura de executare bazată pe un act autentic (factură, cambie sau un protest privind cec, însoțite, dacă este cazul, de facturi de retur pentru a putea dovedi o creanță, un act oficial, un extras din registrele contabile certificate de persoana responsabilă, un act sub semnătură privată legalizat, o declarație scrisă privind veniturile salariale) și pe orice document considerat act oficial în temeiul unor reglementări specifice în fața tribunalului cantonal din Ljubljana (*Okrajno sodišče v Ljubljani*). În cadrul acestei proceduri, în urma unei cereri introduse de creditor, instanța emite, în temeiul unei proceduri automatizate și pe baza unui act autentic, în termen de 3-4 zile, un ordin de executare prin care:

îl obligă pe debitor să plătească suma solicitată de creditor (somație de plată sau ordin de executare);

autorizează executarea hotărârii privind activele debitorului indicate în creanță, cu condiția ca debitorul să nu conteste hotărârea (autorizarea executării) în termen de 8 de zile și

îl obligă pe debitor la plata cheltuielilor de judecată (a se vedea articolele 23, 40c și 41 din Legea privind executarea și recuperarea creanțelor – ZIZ).

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Procedura de somație de plată este o procedură specială accelerată care vizează recuperarea unei creanțe pecuniare datorate, care este atestată printr-un act care, potrivit legii, are o forță probantă mai mare (act autentic). Somațiile de plată pot fi și naționale, și internaționale.

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

O creanță care dă naștere unei somații de plată poate consta numai într-o datorie pecuniară (creanță pecuniară). Sunt relevante numai creanțele care constau în obligații contractuale sau necontractuale evaluate la valoarea lor nominală. În mod excepțional, pentru încetarea unui contract de închiriere a unui spațiu profesional și pentru ordinul de evacuare rezultat, se aplică prin analogie normele procedurii speciale de somație de plată. Această excepție este prevăzută la articolul 29 din Legea privind clădirile și spațiile comerciale (*Zakon o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih*), care prevede că, în cazul rezilierii de către locator sau al unei cereri de evacuare a unei clădiri sau a unu spațiu pentru uz profesional, instanța emite un ordin de evacuare a clădirii sau a spațiului respectiv dacă din reziliere sau din cererea de evacuare, precum și din contractul de închiriere sau din dovezile menționate la articolul precedent, rezultă că locatorul are dreptul de a rezilia contractul de închiriere sau de a solicita evacuarea clădirii sau a spațiului respectiv.

Numai creanțele contractuale bazate pe un act autentic pot face obiectul unei proceduri de somație de plată.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Nu există nicio limită maximă pentru o creanță.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

În conformitate cu dispozițiile Codului de procedură civilă, judecătorul decide, de asemenea, cu privire la somația de plată (din oficiu) atunci când un solicitant nu a depus o cerere în acest sens, însă condițiile pentru emiterea unei somații de plată sunt îndeplinite, cu alte cuvinte, dacă solicitantul depune o cerere obișnuit, fără să solicite și pronunțarea unei somații de plată. Astfel, instanța este obligată să emită somația de plată (pronunțată de un evaluator), indiferent de cererea formulată de reclamant, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru pronunțarea somației.

Creditorul poate alege să depună o cerere de plată a unei creanțe și să solicite efectuarea unei somații de plată în temeiul articolului 431 din ZPP sau să depună o cerere de executare electronică în temeiul articolului 41 din ZIZ, pe baza căreia instanța centrală va emite o somație de plată în conformitate cu o procedură automată.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Da.

1.2 Instanţa competentă

În Republica Slovenia, instanța competentă să se pronunțe cu privire la o cerere de somație de plată se stabilește în același mod ca și în cazul altor proceduri judiciare. Astfel, competența materială de a emite o somație de plată o au atât instanțele regionale (*okrožna sodišča*), cât și instanțele locale (*okrajna sodišča*). Competența materială se stabilește în funcție de valoarea litigiului (sau de natura cauzei, de exemplu, în materie comercială). Instanțele locale sunt competente să soluționeze acțiunile patrimoniale în cazul cărora obiectul litigiului are o valoare de cel mult 20 000 EUR. Instanțele regionale sunt competente să soluționeze acțiunile patrimoniale în cazul cărora obiectul litigiului are o valoare mai mare de 20 000 EUR. Numai instanțele regionale sunt competente în primă instanță să judece cauzele comerciale. Litigiile comerciale sunt litigii în care una dintre părți este persoană juridică (societate comercială, instituție sau cooperativă). Acestea includ și litigiile în care una dintre părți este statul sau o autoritate locală, cum ar fi o municipalitate.
Competența teritorială stabilește care dintre instanțele care au competență materială este competentă să se pronunțe într-o anumită cauză. Regula generală cu privire la competența teritorială prevede că o acțiune împotriva unei persoane fizice sau juridice trebuie să fie depusă la instanța care are competență în regiunea în care pârâtul își are domiciliul permanent sau în care persoana juridică își are sediul social. În cazul procedurilor împotriva unei persoane fizice sau juridice străine, instanța cu competență teritorială generală este instanța cu competență în regiunea din Slovenia în care persoana fizică își are reședința sau în care persoana juridică își are sucursala. Dreptul sloven dispune de asemenea de o normă de competență teritorială specială, care se determină în raport cu obiectul litigiului și cu părțile implicate.
Pentru procedurile de executare silită pe baza unui act autentic, în baza căruia se pronunță și somații de plată, doar tribunalul cantonal din Ljubljana este competent.
Pentru mai multe informații cu privire la acest subiect, a se vedea răspunsurile la întrebările din rubrica „Introducerea unei acțiuni în justiție”.

1.3 Condiţii de formă

În temeiul articolului 431 din ZPP, cele două condiții aplicabile somației de plată sunt următoarele: acțiunea trebuie să vizeze o creanță pecuniară care este datorată, iar această creanță trebuie stabilită pe baza unui act autentic. În plus, cererea sau somația de plată trebuie să includă toate elementele care trebuie să însoțească o acțiune, și anume: numele instanței, numele și adresa corespunzătoare reședinței permanente sau temporare a părților, numele reprezentanților sau ale reprezentanților legali, cererea principală și cererile adiționale, elementele de fapt în susținerea căii de atac, faptele care susțin plângerea reclamantului, valoarea litigiului și semnătura. În plus, la cerere trebuie anexat actul autentic (original sau copie certificată).
Somația de plată cuprinsă în ordinul de executare bazată pe un act autentic (articolul 41 din ZIZ) este condiționată de prezentarea cererii de executare pe baza unui act autentic prin mijloace electronice, de plata taxelor judiciare și de faptul că cererea de executare întemeiată pe un act autentic trebuie să conțină:
numele creditorului și al debitorului cu datele de identificare ale acestora [de exemplu, codul de identificare fiscală, codul numeric personal (EMŠO) sau data nașterii];
actul autentic;
obligația debitorului;
mijloacele și obiectul executării;
alte date necesare pentru executare;
cererea adresată instanței de a obliga debitorul să plătească, în termen de opt zile sau de trei zile de la notificarea hotărârii pronunțate în litigiile referitoare la cambii și cecuri, creanța, la care se adaugă costurile calculate.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

În conformitate cu dispozițiile articolului 431 din ZPP, în Republica Slovenia nu este necesară utilizarea unui formular tip pentru a introduce o cerere de emitere a unei somații de plată; de altfel, nici nu există un astfel de formular. Cu toate acestea, cererea trebuie să conțină elementele prevăzute de lege menționate la punctul 1.3 (elemente obligatorii ale unei cereri).
În cazul în care ordinul de executare este emis pe baza unui act autentic (articolul 41 din ZIZ) care conține o somație de plată, cererea trebuie introdusă completând un formular tip [articolul 29 alineatul (2) din Legea ZIZ, reglementarea privind formularele, tipurile de executare forțată și procedura de executare forțată automatizată], fie în format electronic (https://evlozisce.sodisce.si/esodstvo/index.html), fie în scris.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu este necesar ca părțile să fie reprezentate de un avocat în cadrul procedurii de somație de plată (nici în contextul procedurii prevăzute la articolul 431 din ZPP, nici în contextul procedurii prevăzute la articolul 41 din ZIZ).

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

În conformitate cu articolul 431 din ZPP, cererea de plată a unei creanțe trebuie să specifice baza și cuantumul datoriei și trebuie să fie însoțită de elemente care să permită stabilirea veridicității afirmațiilor prezentate. De asemenea, în cerere trebuie să se precizeze suma și moneda și data la care creanța pecuniară devine exigibilă. Dacă se solicită dobândă, acestea trebuie, de asemenea, să fie stabilită cu precizie (rata dobânzii și perioada pentru care sunt solicitate). Data la care creanța devine exigibilă trebuie să reiasă clar din actul autentic.
Cererea de executare bazată pe un act autentic nu trebuie motivată în mod mai precis; este suficient să se atașeze un act autentic (articolul 41 din ZIZ).

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Da, actul autentic (original sau copie certificată) trebuie anexat cererii sau cererii de emitere a unei somații de plată. Nu este necesară anexarea originalului sau a unei copii certificate a actului autentic pentru o somație de plată într-un litigiu comercial. Este suficient ca o copie a documentului să fie certificată de către un organism specializat abilitat de o persoană juridică.
Un act autentic este un document care nu constituie un titlu executoriu, dar care exprimă un grad ridicat de probabilitate a existenței datoriei. Un document este un act autentic dacă este desemnat ca atare prin Codul de procedură civilă sau printr-un alt act legislativ. În conformitate cu Codul de procedură civilă, următoarele documente sunt considerate acte autentice: documente publice, documente private care poartă semnătura debitorului autentificată de către un organism autorizat pentru autentificare, cambiile și protestele privind un cec, eventual împreună cu facturile de rambursare, în cazul în care acestea sunt necesare pentru inițierea plângerii, extrasele din registrele contabile, facturile și documentele care au caracter de document public în conformitate cu reglementările speciale. Un document străin care îndeplinește condițiile pentru a fi utilizat în Slovenia ar putea constitui, de asemenea, un act autentic.
Excepție: instanța emite somația de plată împotriva unui pârât fără a solicita prezentarea unui act autentic în cazul în care acțiunea se referă la o creanță pecuniară care nu depășește 2 000 EUR, cererea se referă la baza și cuantumul datoriei și conține dovada veridicității afirmațiilor solicitantului; această excepție nu se aplică litigiilor comerciale (articolul 494 din ZPP).

Deoarece nu este posibil să se atașeze un act autentic la o procedură de executare bazată pe un act autentic prin care se transmite somația de plată (sistemul informatic nu permite acest lucru), este suficient ca acesta să fie declarat (articolul 41 din ZIZ).

1.4 Respingerea cererii

Instanța respinge o cerere de emitere a unei somații de plată în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prealabile pentru emiterea ordonanței respective, cu alte cuvinte existența unei creanțe pecuniare datorate și a unui act autentic de stabilire a creanței.

În cazul în care instanța aprobă cererea de somație de plată, se continuă procedura prin examinarea cauzei.

Tribunalul cantonal din Ljubljana respinge cererea de executare întemeiată pe un act autentic în cazul în care creanța nu este exigibilă sau dacă pârâtul este în stare de faliment.

1.5 Căi de atac

Decizia de respingere a unei cereri de somație de plată nu poate fi atacată, iar reclamantul nu poate nici măcar contesta această decizie printr-un apel.

Pârâtul poate însă face opoziție la somația de plată. Termenul pentru formularea unei opoziții este de opt zile de la data notificării și/sau a notificării sau comunicării acesteia pârâtului (trei zile în cazul litigiilor referitoare la cambii sau cecuri). Opoziția trebuie să fie motivată, în caz contrar fiind considerată nefondată. Împotriva deciziei prin care instanța se pronunță cu privire la opoziție se poate formula un recurs.

În cazul în care pârâtul contestă somația de plată numai în privința deciziei privind cheltuielile de judecată, această decizie nu poate fi atacată decât prin contestarea deciziei privind opoziția.

Decizia tribunalului cantonal din Ljubljana de respingere a cererii de executare pe baza unui act autentic poate fi atacată de către solicitant în termen de 8 zile la Curtea de Apel din Ljubljana.

1.6 Declaţia de opoziţie

Pârâtul poate formula contestație împotriva cererilor formulate de creditor. Declarația de opoziție trebuie să fie motivată. Aceasta trebuie să menționeze faptele în sprijinul opoziției și să furnizeze elemente de probă, în caz contrar fiind considerată nefondată [articolul 435 alineatul (2) din ZPP]. Prin urmare, pârâtul trebuie să invoce în declarația de opoziție și faptele semnificative din punct de vedere juridic, și anume faptele pe baza cărora creanța ar putea fi declarată inadmisibilă (dacă sunt stabilite). Afirmațiile cu privire la aceste fapte trebuie să fie concrete și precise.

Hotărârea tribunalului cantonal din Ljubljana privind cererea de executare pe baza unui act autentic și emiterea unui ordin de executare pe baza unui act autentic poate fi atacată în termen de 8 zile. Declarația de opoziție trebuie să fie motivată. Se consideră că opoziția este motivată atunci când debitorul notifică faptele pe baza cărora ar trebui să fie respinsă creanța (de exemplu, datoria a fost rambursată) și furnizează dovezi privind faptele invocate în opoziție (articolul 61 din ZIZ). Tribunalul cantonal din Ljubljana hotărăște cu privire la opoziție.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

În cazul în care instanța nu respinge opoziția formulată de pârât din cauză că a fost depusă prea târziu sau din cauză că este incompletă și ilegală, aceasta va continua procedura prin examinarea cauzei.

În cazul în care pârâtul formulează o obiecție motivată, instanța anulează ordinul de executare privind somația de plată și, atunci când ordinul devine definitiv, poate avea loc prima audiere cu privire la cererea principală.

Părțile pot invoca fapte noi și pot prezenta noi elemente de probă la prima audiere, iar pârâtul se poate prevala de asemenea de noi motive de opoziție în legătură cu partea în litigiu a somației de plată.

În cazul în care tribunalul cantonal de la Ljubljana admite opoziția față de o decizie de executare bazată pe un act autentic, tribunalul anulează acea parte a hotărârii de executare care autorizează executarea și care desemnează executorul judecătoresc și măsurile de executare luate (instanța nu anulează somația de plată, urmând ca aceasta să decidă, în cadrul unei proceduri ulterioare, dacă somația de plată se anulează sau rămâne în vigoare). Instanța continuă apoi procedura prevăzută în cazul unei opoziții la o somație de plată; în cazul în care nu are competență, acesta declară că nu este competentă, cauza fiind trimisă instanței competente. Procedând astfel, aceasta ia în considerare acordul privind competența teritorială, în cazul în care creditorul a invocat-o în cererea de executare sau în cazul în care debitorul a invocat acest acord în cadrul opoziției la ordinul de executare și a prezentat-o instanței. O cerere de executare care se bazează pe un act autentic utilizat pentru a întocmi un ordin de executare anulat este considerată o acțiune care ține de procedura civilă (articolul 62 din ZIZ).

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

În lipsa unei opoziții sau a unei căi de atac, decizia, adică somația de plată devine definitivă și executorie.

În cazul în care debitorul nu formulează opoziție împotriva ordinului de executare bazat pe un act autentic în termen de 8 zile, ordinul de executare bazat pe un act autentic devine definitiv și executoriu (inclusiv în cazul somației de plată), iar executarea creanței va avea drept rezultat executarea activelor care îi aparțin debitorului și care fac obiectul executării, semnalate de creditor în cererea de executare.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Reclamantul trebuie să solicite în mod expres instanței eliberarea unui certificat învestit cu formulă executorie. O hotărâre este executorie dacă este definitivă, iar termenul pentru respectarea voluntară a obligațiilor a expirat (articolul 19 primul paragraf din Legea privind executarea și recuperarea creanțelor).

Tribunalul cantonal din Ljubljana eliberează *ex officio* un certificat care dovedește învestirea cu formulă executorie și definitivă a ordinului de executare bazat pe un act autentic și îl trimite creditorului (împreună cu ordinul de executare) și tuturor reprezentanților relevanți în executarea ordinului de executare (executor judecătoresc, bancă, angajator etc.).

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Un ordin de plată care nu a făcut obiectul unei opoziții sau pentru care opoziția a fost declarată inadmisibilă sau a fost respinsă devine definitivă și nu mai poate face obiectul niciunei căi de atac.

Cu toate acestea, o somație de plată definitivă poate face obiectul unei proceduri extraordinare de recurs.

Decizia finală de executare bazată pe un act autentic care conține o somație de plată poate fi contestată prin căi de atac extraordinare (cerere de reexaminare a procedurii și recurs în interesul legii, articolul 10 din ZIZ).

Linkuri utile

http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?sop=1998-01-2303
http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO1212
http://www.pisrs.si/Pis.web/
https://www.uradni-list.si/
http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov
http://www.sodisce.si/

Ultima actualizare: 13/01/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Slovacia

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Somația de plată este una dintre așa-numitele proceduri judiciare accelerate. Această procedură este reglementată de articolele 265 și următoarele din Legea nr. 160/2015, Codul de procedură civilă contencioasă (*zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok*).

Se poate emite o somație de plată doar dacă cererea vizează dreptul la plata unei sume de bani, pe baza unor fapte susținute de reclamant despre care instanța nu are nicio îndoială, mai ales dacă aceste fapte sunt confirmate cu înscrisuri doveditoare; judecătorul poate soluționa cererea fără ca pârâtul să fie audiat și fără desfășurarea unei audiențe, prin intermediul unei somații de plată prin care pârâtului i se pune în vedere să plătească parțial sau integral, în 15 zile de la data notificării somației, creanța pecuniară revendicată și să ramburseze cheltuielile aferente procedurii sau, în același termen, să depună o declarație de opoziție. În scopurile procedurii de somație de plată, o declarație privind cheltuielile este considerată un ordin.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Nu.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Utilizarea acestei proceduri este opțională; ea este destinată să asigure o soluționare rapidă și eficientă a cauzei. Emiterea unei somații de plată nu depinde de cererea explicită a reclamantului; instanța poate emite o somație de plată chiar dacă reclamantul îi solicită să pronunțe o hotărâre.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Dacă somația de plată trebuie să fie notificată în străinătate, trebuie să se solicite o somație europeană de plată. Această cerere se depune cu ajutorul formularului A prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unei proceduri europene de somație de plată.

1.2 Instanţa competentă

Instanța competentă în primă instanță este tribunalul districtual. Procedura se desfășoară în fața acestui tribunal, care deține competența materială și competența teritorială.

1.3 Condiţii de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Nu este obligatoriu să se folosească niciun formular în cadrul acestei proceduri; cu toate acestea, în cazul în care, odată cu cererea sa de inițiere a procedurii, reclamantul transmite o somație de plată folosind formularul publicat pe site-ul Ministerului Justiției al Republicii Slovace https://www.justice.gov.sk și în cazul în care condițiile stabilite în Legea privind emiterea unei somații de plată sunt îndeplinite, iar taxele judiciare au fost achitate, tribunalul emite somația de plată în cel mult 10 zile lucrătoare de la data la care au fost îndeplinite condițiile menționate.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie pentru această procedură.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Această procedură este o procedură accelerată, care se bazează exclusiv pe faptele susținute de reclamant. Prin urmare, faptele care stau la baza dreptului revendicat în cerere trebuie să fie atestate în mod corespunzător; plata creanței solicitate trebuie să fie justificată de un drept obiectiv.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Creanța revendicată trebuie să fie demonstrată, de exemplu printr-un contract. În orice caz, cererea trebuie să fie însoțită de dovezi care stabilesc creanța reclamantului.

1.4 Respingerea cererii

Dacă nu emite o somație de plată, tribunalul procedează în conformitate cu articolul 168 alineatul (1) din Codul de procedură civilă contencioasă, și anume aplicând procedura obișnuită pentru oricare alt litigiu.

Dacă dreptul revendicat vizează plata unei sume de bani legată de un contract încheiat cu un consumator și dacă pârâtul este un consumator, tribunalul nu emite o somație de plată în cazul în care contractul sau alte documente contractuale conțin clauze abuzive [articolul 299 alineatul (2) din Codul de procedură civilă contencioasă].

1.5 Căi de atac

Calea de atac disponibilă în cazul unei proceduri de somație de plată este depunerea unei declarații de opoziție. Apelul este o cale de atac care poate viza numai declarația privind cheltuielile. Instanța îl soluționează fără să organizeze nicio audiere.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Declarația de opoziție, drept cale de atac, trebuie să fie depusă în termen de 15 zile de la data notificării somației de plată, la tribunalul care a emis somația. Declarația de opoziție trebuie să fie motivată. Pentru a o depune se plătește o taxă judiciară.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

Dacă un singur pârât depune o declarație de opoziție în termenul stabilit, motivând-o în mod corespunzător, somația de plată este anulată integral, iar tribunalul stabilește o audiere.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

Dacă nu se depune nicio declarație de opoziție în termenul stabilit, somația de plată dobândește autoritate de lucru judecat.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Somația de plată trebuie să fie validată, ceea ce înseamnă că trebuie să se aplice ștampila care indică faptul că aceasta este definitivă și executorie; ștampila se aplică la tribunalul care a emis somația de plată. Apoi este necesar să se introducă o cerere de executare.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Dacă nu se introduce nicio cale de atac în termenul legal sub forma unei declarații de opoziție, somația de plată produce efectele unei hotărâri definitive. În conformitate cu Codul de procedură civilă (*Občiansky súdny poriadok*), orice hotărâre definitivă poate face obiectul unei căi de atac extraordinare dacă sunt îndeplinite toate condițiile legale. Posibilitatea introducerii unei căi de atac extraordinare depinde de circumstanțele și faptele fiecărei cauze.

Ultima actualizare: 22/04/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE şi nici Comisia Europeană nu-şi asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informaţiile sau datele pe care le conţine ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecţia drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultaţi avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Finlanda

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

În Finlanda există o procedură specială de somație de plată, care este concepută special pentru colectarea creanțelor necontestate. În aceste cazuri, pârâtului i se poate impune să își plătească datoria față de reclamant prin intermediul unei așa-numite hotărâri pronunțate în lipsă.
Acțiunile pot fi introduse, de asemenea, folosind o cerere de chemare în judecată electronică, depusă folosind un formular electronic de pe site-ul internet al administrației judiciare finlandeze (https://oikeus.fi/en/). Pentru mai multe informații, a se vedea secțiunea „Procesare automată – Finlanda”.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?
Procedura poate fi utilizată pentru toate tipurile de creanțe pecuniare pe care părțile le pot conveni contractual reciproc.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?
Nu. Nu există o limită superioară sau inferioară privind valoarea creanței.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?
Procedura este voluntară.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?
Nu există, în principiu, nicio regulă care să stipuleze că pârâtul trebuie să locuiască în Finlanda. Cu toate acestea, o instanță finlandeză trebuie să aibă competență pentru a fi posibilă aplicarea procedurii. De exemplu, în temeiul Regulamentului Bruxelles I, forumul este stabilit în general în așa fel încât o cauză care implică o cerere de plată trebuie procesată într-o instanță din circumscripția în care pârâtul își are reședința.

1.2 Instanţa competentă

Instanța competentă în aceste probleme este instanța generală de prim grad de jurisdicție. În Finlanda, aceste instanțe sunt cunoscute sub denumirea de instanțe districtuale (*käräjäoikeus*). Regula generală este că instanța competentă este instanța districtuală a localității în care pârâtul își are reședința. Dispozițiile normale privind jurisdicția se aplică procedurii de somație de plată (a se vedea secțiunea „Jurisdicție – Finlanda”).

1.3 Condiţii de formă

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)
Cererile de chemare în judecată trebuie făcute în scris și trebuie să includă detalii specifice: plângerea, motivele (pe scurt), orice revendicare a costurilor introducerii acțiunii și datele de contact ale reclamantului și pârâtului. Cererile de chemare în judecată trebuie semnate.
Nu există formulare la nivel național. Unele instanțe districtuale au creat formulare, dar folosirea acestora nu este obligatorie.
Creanțele necontestate pot fi introduse, de asemenea, printr-o cerere de chemare în judecată electronică, depusă folosind un formular electronic de pe site-ul internet al administrației judiciare finlandeze (https://oikeus.fi/en/).

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?
Nici reclamantul, nici pârâtul nu trebuie să folosească un avocat. Cu toate acestea, folosirea unui avocat este întotdeauna permisă.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?
Motivele plângerii trebuie identificate astfel încât să fie distinsă de alte plângeri.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?
Nu este nevoie de nicio probă în cauzele care presupun colectarea unei creanțe necontestate. Reclamantul trebuie să prezinte numai probe suficiente dacă pârâtul contestă plângerea.

1.4 Respingerea cererii

În practică, un impediment pentru o hotărâre pronunțată în lipsă este dacă pârâtul, din motive rezonabile, contestă creanța stabilită în cererea de chemare în judecată, făcând astfel ca plângerea să nu mai fie necontestată. Alte situații care pot apărea includ respingerea cererii de chemare în judecată; acest lucru se întâmplă mai ales dacă instanța districtuală în cauză nu deține competența necesară sau dacă reclamantul, în ciuda faptului că i se solicită acest lucru, nu reușește să corecteze deficiențele din cererea de chemare în judecată pe care a depus-o. În principiu, este posibil, de asemenea, ca o acțiune să fie respinsă imediat printr-o hotărâre dacă plângerea este în mod evident nefondată, adică dacă nu are niciun temei juridic. Altfel, instanța nu va examina valabilitatea plângerii.

1.5 Căi de atac

Reclamantul nu poate face recurs împotriva unei decizii conform căreia o plângere nu poate fi procesată ca necontestată dacă pârâtul decide să conteste plângerea. În aceste circumstanțe, cauza va fi procesată de instanța districtuală într-o procedură civilă normală. Reclamantul poate, totuși, să facă recurs împotriva respingerii plângerii sale.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Întrebarea a fost formulată având în vedere tipul de sistem în care o „hotărâre pronunțată în lipsă/ordinul de plată” este emis(ă) pentru prima dată și numai atunci reclamantul are oportunitatea de a obiecta. În Finlanda plângerea este transmisă mai întâi pârâtului și, dacă pârâtul nu contestă plângerea, se pronunță o hotărâre în lipsă.
Instanța districtuală va solicita pârâtului să răspundă în scris la acțiune până la un termen-limită specific. Termenul-limită este stabilit de instanța districtuală și de obicei este de două-trei săptămâni. Răspunsul pârâtului trebuie să indice dacă contestă plângerea și, în acest caz, pe baza căror motive. Pârâtul poate indica, de asemenea, în răspuns care sunt probele, dacă există, pe care intenționează să le prezinte și poate face o revendicare cu privire la costuri. Pârâtul trebuie să indice, de asemenea, datele sale de contact și să semneze răspunsul.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

Dacă pârâtul își prezintă declarația de opoziție în termenul-limită, plângerea nu va mai fi necontestată și nu poate fi pronunțată o hotărâre în lipsă. În aceste circumstanțe, cauza va deveni în mod automat o procedură civilă normală.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?
Dacă pârâtul nu contestă plângerea în termenul-limită, se pronunță o hotărâre în lipsă conformă cu plângerea formulată de reclamant. Hotărârea este executorie imediat.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Pârâtul nu poate introduce o cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în lipsă în fața Curții de apel (*hovioikeus*), dar are opțiunea de a cere retrimiterea cauzei la instanța districtuală. O cerere de reexaminare a cauzei are ca urmare întoarcerea cauzei la instanța districtuală care a pronunțat hotărârea în lipsă, pentru reexaminare. Cererile de reexaminare trebuie depuse în termen de 30 de zile de la data la care pârâtul a primit notificarea cu privire la hotărârea în lipsă. Dacă nu este depusă nicio cerere de reexaminare, va rămâne valabilă hotărârea pronunțată în lipsă.

Ultima actualizare: 15/02/2024
Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Suedia

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Da, în Suedia o persoană poate solicita emiterea unei somații de plată Autorității de Executare suedeze („Kronofogdemyndigheten”). Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul Autorității de Executare suedeze (http://www.kronofogden.se/4.4cd91a3d12ec898821380001889.html) în limbile suedeză, engleză, finlandeză, sami de nord, polonă, arabă și persană.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

O solicitare de emitere a unei o somații de plată poate avea drept obiect obligația pârâtului de a plăti o creanță financiară. Creanța trebuie să fie restantă și trebuie să se permită medierea în cadrul procedurii.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Nu. Cererile pot fi examinate indiferent de suma implicată.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Nu, nu este obligatoriu să se solicite emiterea unei somații de plată. În schimb, este posibil să se depună o cerere de chemare în judecată la instanța districtuală („tingsrätt”).

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Opțiunea de utilizare a procedurii de somație de plată presupune că pârâtul locuiește în Suedia, dar este posibil să se solicite emiterea unei somații de plată și împotriva unui pârât care locuiește în afara Suediei. Conform regulamentului cunoscut sub denumirea Regulamentul Bruxelles I [Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială], o hotărâre ca urmare a unei cereri de emitere a unei somații de plată poate fi executată în alte state membre.

1.2 Instanţa competentă

Cererile trebuie depuse la Autoritatea de Executare suedeză („Kronofogdemyndigheten”).

1.3 Condiţii de formă

Cererea de emitere a unei somații de plată trebuie depusă în scris și semnată. În cerere, reclamantul trebuie să specifice pretenția sa și temeiul acesteia. Trebuie să se menționeze suma care face obiectul cererii, termenul la care trebuia făcută plata și dobânda solicitată, precum și orice costuri pentru care se solicită despăgubire. Cererea trebuie să specifice, de asemenea, părțile implicate.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Nu. Cu toate acestea, există un formular în limba suedeză și în limba engleză, împreună cu instrucțiunile de completare a acestuia, pe site-ul Autorității de Executare suedeze („Kronofogdemyndigheten”) (http://www.kronofogden.se/).

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu, reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie pentru a cere emiterea unei somații de plată. Oricine își poate susține propria cauză, fără a fi reprezentat sau asistat în niciun fel.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Motivele trebuie să fie suficient de detaliate, astfel încât pârâtul să cunoască obiectul cererii și să decidă dacă o poate contesta sau nu. Motivele trebuie să prezinte în mod obiectiv obiectul creanței, astfel încât ulterior să se poată stabili sfera efectului juridic al hotărârii care va fi pronunțată.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Nu există nicio cerință privind prezentarea unor dovezi scrise.

1.4 Respingerea cererii

Regula generală este că până la emiterea unei somații nu se va examina corectitudinea cererii. Cu toate acestea, dacă se poate presupune că cererea reclamantului este nefondată sau nejustificată, cererea trebuie tratată ca și cum ar fi fost contestată de pârât.

O cerere poate fi respinsă dacă este neconformă.

1.5 Căi de atac

Conform sistemului suedez, nu există o examinare a cauzei. În cazul în care creanța este contestată, cererea nu este respinsă, ci este înaintată unei instanțe pentru examinare. A se vedea întrebarea 1.6 de mai jos. Prin urmare, nu există nicio decizie de respingere pentru care ar putea fi introduse căi de atac.

În cazurile în care cererea este respinsă în conformitate cu descrierea de la punctul 1.4, poate fi introdusă o cale de atac împotriva unei astfel de decizii de respingere.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Termenul pentru contestarea unei somații este indicat în somație. Termenul este stabilit în mod normal la zece zile de la data la care a fost emisă somația. Orice contestație a unei somații trebuie să se facă în scris.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

Dacă pârâtul contestă o cerere, reclamantul va fi informat cu privire la aceasta imediat. Dacă reclamantul își menține cererea, acesta poate solicita înaintarea cauzei către instanța districtuală („tingsrätt”).

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

Dacă pârâtul nu contestă cererea prompt, Autoritatea de Executare suedeză („Kronofogdemyndigheten”) va emite o decizie privind cererea în cel mai scurt timp.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

O decizie a Autorității de Executare suedeze („Kronofogdemyndigheten”) este executorie, fiind executată din oficiu de Autoritatea de Executare suedeză pe teritoriul Suediei, imediat ce este emisă, exceptând cazul în care reclamantul a solicitat în mod explicit neexecutarea la depunerea cererii de emitere a unei somații de plată.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Pârâtul poate solicita redeschiderea cauzei în termen de o lună de la data deciziei. În acest caz, cauza este înaintată unei instanțe districtuale în vederea examinării.

Ultima actualizare: 19/01/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Anglia şi Ţara Galilor

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Nu există nicio procedură specifică de somație de plată pentru cauze inițiate în întregime în Anglia și Țara Galilor; există o procedură prin care reclamantul poate obține o hotărâre pronunțată în lipsă. Somația europeană de plată este disponibilă în cazul litigiilor transfrontaliere din UE.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Procedura hotărârii în lipsă face parte din procedurile judiciare obișnuite în materie civilă din Anglia și Țara Galilor. După ce un reclamant formulează o cerere (a se vedea „How to proceed - England & Wales”), pârâtul trebuie să răspundă în termen de 14 zile de la primirea notificării cu privire la formularul de cerere. În cazul în care pârâtul nu răspunde la cerere, reclamantul poate solicita instanței să pronunțe o hotărâre „în lipsă” (adică să oblige pârâtul să plătească suma solicitată, deoarece nu s-a primit niciun răspuns). Reclamantul trebui să facă acest lucru cât mai curând posibil după trecerea perioadei de 14 zile. Până la momentul în care instanța primește solicitarea de pronunțare a hotărârii, pârâtul poate încă să răspundă la cerere. În cazul în care instanța primește răspunsul pârâtului înainte de solicitarea reclamantului, acest răspuns va avea prioritate chiar dacă a fost depus cu întârziere.

În cazul în care un reclamant nu solicită pronunțarea unei hotărâri în termen de șase luni de la încheierea perioadei de depunere a memoriului în apărare, cererea este „suspendată” (oprită sau întreruptă), iar singura acțiune pe care un reclamant o poate întreprinde este de a solicita judecătorului să pronunțe un ordin de ridicare a suspendării.

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Hotărârea în lipsă poate fi pronunțată în aproape toate tipurile de cauze/acțiuni ale instanțelor civile din Anglia și Țara Galilor. Acestea nu se limitează la cererile de natură pecuniară și contractuală. Cu excepția cazului în care normele de procedură ale instanței (cunoscute sub denumirea de norme de procedură civilă) exclud în mod expres acest lucru, reclamantul poate solicita o hotărâre în lipsă în cadrul oricărei acțiuni în materie civilă din Anglia și în Țara Galilor, cu excepția unei cereri care are ca obiect livrarea de bunuri, caz în care contractul este reglementat de Legea creditelor de consum din 1974. Pentru a obține pronunțarea unei hotărâri în lipsă, reclamantul trebuie să facă dovada că a respectat cerințele de procedură și, de asemenea, că pârâtul nu a respectat aceste cerințe de procedură.

În mod excepțional, partea 8 din normele de procedură civilă permite o procedură alternativă pentru urmărirea unei cereri în cazul în care reclamantul solicită decizia instanței cu privire la o chestiune care este puțin probabil să implice un litigiu important de fapt sau în cazul în care această procedură este permisă în anumite acțiuni. În astfel de circumstanțe nu este disponibilă o hotărâre în lipsă.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Nu există o limită superioară în ceea ce privește valoarea cererii.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Astfel cum s-a menționat mai sus, procedura de judecare a unei hotărâri în lipsă face parte din acțiunea civilă obișnuită. Aceasta nu este o procedură separată, astfel cum este cunoscută în multe alte state membre. Utilizarea procedurii este opțională în sensul că hotărârea în lipsă nu se pronunță în mod automat ca urmare a faptului că pârâtul nu a răspuns la o cerere în termenul stabilit. Acest termen este indicat în mod clar în formularul de cerere care se comunică pârâtului. Pentru a obține o hotărâre în lipsă, reclamantul trebuie să formuleze fie o solicitare, fie o cerere de pronunțare a unei hotărâri în lipsă. În mod alternativ, reclamantul poate alege să nu introducă acțiunea.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Litigiile dintre întreprinderi sau persoane dintr-un alt stat membru sunt reglementate de diferite acte legislative, cel mai relevant fiind Regulamentul (CE) nr. 44 /2001 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, cunoscut sub denumirea de Regulamentul Bruxelles.

Somația europeană de plată facilitează recuperarea, de către creditori, a creanțelor pecuniare necontestate (adică admise) în litigiile transfrontaliere din Uniunea Europeană; procedura este opțională pentru procedurile existente.

1.2 Instanţa competentă

Hotărârile în lipsă pot fi pronunțate atât de instanța civilă (*County Court*), cât și de Înalta Curte (*High Court*). Reclamantul trebuie să se adreseze instanței la care a formulat cererea. Instanța respectivă poate apoi să verifice dacă pârâtul nu a depus vreo confirmare de primire sau vreun memoriu în apărare și dacă termenul de depunere a acestor documente a expirat.

Procedura respectă normele generale în materie de competență aplicabile instanțelor din Anglia și Țara Galilor [a se vedea paginile de la secțiunea „Jurisdiction” (*Competență*)]. Pe scurt, în cazul în care o cerere are ca obiect o sumă mai mică de 100 000 GBP (în cauzele privind vătămarea corporală, dacă cererea are o valoare mai mică de 50 000 GBP), aceasta trebuie introdusă în fața instanței civile, cu excepția cazului în care reclamantul este sfătuit să procedeze în alt mod. Cererile cu o valoare mai mică de 10 000 GBP pot fi soluționate la instanța civilă în cadrul filierei cererilor cu valoare redusă care oferă o modalitate simplă și informală de soluționare a litigiilor, adesea fără a mai fi nevoie de un avocat. Orice cerere cu o valoare de peste 100 000 GBP poate fi formulată fie în fața Înaltei Curți, fie în fața instanței civile. Instanța competentă depinde de natura și complexitatea cauzei.

Mai multe informații referitoare la normele de procedură aplicabile în cazul hotărârilor pronunțate în lipsă în fața acestor instanțe pot fi găsite pe site-ul web al Ministerului Justiției.

1.3 Condiţii de formă

Pe lângă cerințele enumerate mai sus – și anume faptul că reclamantul a urmat procedurile corecte de formulare a cererii și că pârâtul nu a răspuns în termenul prevăzut – cerințele de formă pentru a obține pronunțarea unei hotărâri în lipsă depind de tipul de cerere.

În general, în cazul în care cererea se referă la o sumă specificată, reclamantul nu trebuie decât să depună o cerere de pronunțare a unei hotărâri în lipsă. Astfel de cereri sunt de obicei analizate mai degrabă de personalul administrativ al instanței, decât de un judecător. În astfel de cazuri, personalul instanței verifică dacă pârâtul nu a depus confirmarea de primire a cererii sau memoriul în apărare, dacă termenele în acest sens au expirat și dacă reclamantul a furnizat instanței elementele de probă necesare.

În cazul în care cererea se referă la o sumă nedeterminată, reclamantul trebuie să depună o cerere în fața instanței. În astfel de cazuri, un judecător analizează cauza. Acesta decide dacă este necesară o audiere în instanță și ce anume trebuie să furnizeze reclamantul pentru a ajuta judecătorul să ia o decizie cu privire la suma de bani la care are dreptul reclamantul – de exemplu, ce elemente de probă trebuie furnizate.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obține formularul?)

Pentru ambele tipuri de cereri, utilizarea unui formular standardizat este obligatorie.

În cazul în care cererea se referă la o sumă specificată, iar instanța a emis cererea, instanța trimite reclamantului formularul N205A – Notificare de emitere (suma specificată). Acest formular include o secțiune pe care reclamantul trebuie să o completeze și să o returneze instanței pentru a solicita pronunțarea unei hotărâri în lipsă în cazul în care pârâtul nu răspunde la cerere în termenul prevăzut. Formularul cuprinde note orientative care ajută la completarea acestuia.

Înainte de a completa formularul, reclamantul trebuie să se gândească cu atenție la modul în care dorește ca pârâtul să plătească suma datorată. Reclamantul poate dori ca suma de bani să îi fie achitată imediat, dar este mai probabil să o obțină dacă pârâtului i se permite să o achite în rate în decursul unei perioade de timp. Aceasta va depinde de situația pârâtului.

În cazul în care reclamantul a introdus acțiunea prin intermediul Money Claim Online, o solicitare de pronunțare a unei hotărâri în lipsă poate fi depusă la instanță online.

Dacă cererea ar fi avut ca obiect o sumă nedeterminată, reclamantul ar fi primit formularul N205B – Notificare de emitere (sumă nedeterminată) din partea instanței în momentul emiterii cererii. Acest formular include, de asemenea, o secțiune în care reclamantul poate solicita instanței să pronunțe o ordonanță potrivit căreia pârâtul este „răspunzător” (responsabil) pentru cerere. Instanța va decide asupra sumei pe care trebuie să o plătească pârâtul. Această acțiune este denumită „înscrierea hotărârii pentru o sumă care urmează să fie stabilită de instanță”.

Anumite tipuri de cauze necesită depunerea unei cereri pentru ca un judecător să decidă dacă se poate pronunța o hotărâre în lipsă. Printre acestea se numără cauzele în care creanța este comunicată unui pârât într-o altă jurisdicție, pârâtul fiind un stat, Coroana sau o persoană sau un organism care beneficiază de imunitate împotriva acțiunilor civile. O cerere este, de asemenea, necesară în cazul în care acțiunea este îndreptată împotriva unui copil sau a unui pacient sau este o acțiune în materie delictuală introdusă de un soț împotriva celuilalt. În astfel de cazuri, trebuie să se utilizeze formularul N244 (Notificare de depunere a cererii).

Numeroase formulare judiciare, inclusiv N244, sunt disponibile pe site-ul web al Ministerului Justiției. Toate formularele pot fi obținute de la orice instanță civilă din Anglia și Țara Galilor.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

La fel ca în cazul tuturor tipurilor de cauze, nu există nicio cerință ca o persoană să solicite consultanță sau să fie reprezentată de un avocat. Cu toate acestea, ca regulă generală, în cazul în care cererea se referă la o sumă mai mare de 5 000 GBP, în special dacă aceasta include chestiuni complicate, se recomandă consultarea unui avocat. Mai multe detalii referitoare la oportunitatea reprezentării juridice pot fi găsite pe pagina „Introducerea unei acțiuni în instanță” (*Bringing a Case to Court*).

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Întrucât o solicitare sau o cerere de pronunțare a unei hotărâri în lipsă face parte din procedurile judiciare obișnuite în materie civilă din Anglia și Țara Galilor, va fi necesar ca un reclamant să introducă o acțiune în modul obișnuit – a se vedea pagina Introducerea unei acțiuni în instanță. În general, un formular de cerere trebuie să conțină datele de contact ale părților, detalii succinte referitoare la cerere și, dacă este posibil, o declarație privind suma de bani solicitată și dacă suma preconizată a fi recuperată se încadrează în unul dintre următoarele intervale:

nu mai mult de 10 000 GBP

peste 10 000 GBP, dar nu mai mult de 25 000 GBP

peste 25 000 GBP.

În cazul cererilor legate de pierdere sau vătămare corporală, reclamantul trebuie să precizeze dacă se așteaptă să recupereze:

cel mult 1 000 GBP

peste 1 000 GBP.

În cazul în care un reclamant nu poate să estimeze valoarea creanței, acesta trebuie să declare următoarele: „Nu pot spune ce sumă intenționez să recuperez”. Formularul conține note orientative destinate atât reclamantului, cât și pârâtului.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Pe lângă formularul de cerere, reclamantul trebuie să furnizeze informații referitoare la cerere care includ:

o expunere concisă a faptelor

o declarație (dacă este cazul) potrivit căreia reclamantul solicită anumite tipuri de daune-interese

detalii referitoare la orice dobândă solicitată

orice alte aspecte necesare pentru tipul de creanță, astfel cum se prevede în regulamentul de procedură al instanței.

În cazul în care personalul instanței este în măsură să pronunțe o hotărâre în lipsă, acesta trebuie să se asigure că informațiile referitoare la cerere i-au fost comunicate pârâtului; că pârâtul nu a răspuns cererii în termenul relevant; și că pârâtul nu a acoperit creanța.

În cazul în care aceste cerințe sunt îndeplinite, personalul instanței pronunță o hotărâre în favoarea reclamantului prin care îl informează pe pârât cu privire la suma pe care trebuie să o plătească, data la care trebuie să o plătească și adresa la care trebuie să fie trimisă suma de bani. O copie a hotărârii este trimisă reclamantului și pârâtului.

În cazul în care este de competența unui judecător să ia decizia menționată mai sus și dacă o cerere are ca obiect o sumă nedeterminată, acesta poate decide dacă este necesară o audiere sau dacă sunt necesare elemente de probă suplimentare. Această măsură poartă de denumirea de formulare de instrucțiuni. După ce judecătorul a luat o decizie, reclamantului și pârâtului li se va trimite un ordin. Judecătorul poate formula instrucțiuni pentru alocarea cererii către filiera cererilor cu valoare redusă; sau va dispune ca cererea să beneficieze de o audiere finală (*disposal hearing*).

La audierea finală, judecătorul: fie va oferi instrucțiuni mai detaliate cu privire, de exemplu, la documentele și probele necesare, pentru a ajuta judecătorul să ia o decizie definitivă cu privire la sumă; fie va decide cu privire la suma pe care trebuie să o plătească pârâtul, dacă este vorba despre o cauză simplă, care nu necesită o audiere îndelungată.

Măsurile de mai sus depind de valoarea probabilă a daunelor-interese; dacă este probabil ca pârâtul să conteste valoarea daunelor; și dacă judecătorul consideră că există suficiente probe în documentele disponibile în cadrul audierii pentru a lua o decizie definitivă.

În mod normal, un judecător nu va utiliza audierea finală pentru a lua o decizie definitivă, cu excepția cazului în care probele scrise furnizate instanței i-au fost trimise pârâtului cu cel puțin trei zile înainte de data la care a fost programată audierea.

După audierea finală, personalul instanței prezintă ceea ce judecătorul a decis în cadrul ordinului. Copii ale documentelor sunt trimise atât reclamantului, cât și pârâtului.

Pe lângă cele de mai sus, în cazul în care pârâtul nu își are reședința în Anglia și Țara Galilor, instanța trebuie să se asigure, în temeiul acordurilor internaționale relevante etc., că are competența de a judeca cererea și de a pronunța o hotărâre referitoare la aceasta; că nicio altă instanță nu are competență judiciară exclusivă; și că cererea a fost comunicată în mod corespunzător.

1.4 Respingerea cererii

Instanța va respinge o solicitare sau o cerere de pronunțare a unei hotărâri în lipsă în cazul în care solicitantul nu a respectat normele de procedură ale instanței. De exemplu, dacă informațiile din formularul de cerere sau cele referitoare la comunicarea acestuia nu sunt conforme cu normele de procedură civilă, instanța nu va pronunța o hotărâre în lipsă. De asemenea, instanța va respinge cererea de pronunțare a unei hotărâri în lipsă în cazul în care reclamantul nu furnizează probele necesare pentru a convinge instanța (a se vedea mai sus). Cu condiția respectării acestor cerințe de procedură, examinarea de către instanță a motivării cererii înainte de a pronunța o hotărâre în lipsă depinde (după cum s-a menționat mai sus) dacă cererea se referă la o sumă specificată sau nu sau dacă se încadrează în categoria cererilor care pot fi analizate numai la cererea unui judecător (a se vedea punctul 1.3).

1.5 Căi de atac

Refuzul de a pronunța o hotărâre în lipsă va avea loc numai ca urmare a faptului că reclamantul nu a reușit să convingă instanța că a urmat procedurile corecte. Reclamantul nu poate contesta această decizie. În cazul în care instanța refuză să pronunțe hotărârea în lipsă, reclamantul poate, în general, să reia procedura, notificând un nou formular de cerere împotriva pârâtului în conformitate cu procedurile și cerințele prevăzute în normele de procedură civilă. Un ordin de pronunțare a unei hotărâri în lipsă care a fost pronunțat în mod eronat poate fi modificat sau anulat la cererea pârâtului. Se poate depune o cerere de modificare (de exemplu, modificare la o sumă mai mică în cazul în care o parte a datoriei a fost plătită înainte de pronunțarea hotărârii) sau de anulare a hotărârii pronunțate în lipsă.

În cazul în care reclamantul are motive să considere că informațiile referitoare la cerere nu i-au parvenit pârâtului înainte de pronunțarea hotărârii în lipsă, acesta are obligația de a solicita instanței să anuleze hotărârea în lipsă care a fost pronunțată în favoarea sa.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Procedura hotărârii în lipsă devine disponibilă numai ca urmare a faptului că pârâtul nu a contestat sau confirmat creanța în termenul necesar (a se vedea mai sus). În cazul în care pârâtul contestă cererea, cauza își va urma cursul obișnuit.

În cazul în care dorește anularea sau modificarea ordinului de pronunțare a unei hotărâri în lipsă după pronunțarea acestuia, pârâtul trebuie să acționeze cu promptitudine, solicitând instanței anularea sau modificarea hotărârii. Instanța poate să modifice sau să anuleze hotărârea pronunțată în lipsă în cazul în care consideră că există motive întemeiate pentru a face acest lucru sau că există o perspectivă reală ca pârâtul să se apere cu succes împotriva cererii.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

În cazul în care pârâtul depune un memoriu în apărare împotriva cererii în termenul prevăzut, cauza își urmează cursul obișnuit, astfel cum se prevede la pagina Introducerea unei acțiuni în instanță.

Întrucât sistemul hotărârii pronunțate în lipsă face parte din procedura civilă de drept comun, un astfel de transfer nu este aplicabil în Anglia și în Țara Galilor. Cu toate acestea, în cazul în care o hotărâre pronunțată în lipsă este anulată după o contestație finalizată cu succes, este posibil să fie necesar ca acțiunea să fie reinițiată sau ca pârâtului să i se acorde posibilitatea să formuleze un memoriu în apărare împotriva cererii. Ceea ce se va întâmpla în continuare va fi stabilit de către judecător în funcție de circumstanțele cauzei.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

Procedura hotărârii în lipsă devine disponibilă numai ca urmare a faptului că pârâtul nu a contestat sau confirmat creanța în termenul necesar. Numai în acest caz poate reclamantul să depună o solicitare sau o cerere de judecată în lipsă.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Hotărârea pronunțată în lipsă este o decizie pe care reclamantul o poate executa împotriva pârâtului. Procedurile care trebuie urmate pentru obținerea hotărârii sunt descrise la punctul 1.3.4 de mai sus.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

După cum s-a arătat mai sus, pârâtul poate solicita instanței să modifice sau să anuleze (și anume să modifice termenii hotărârii sau să o anuleze în întregime) hotărârea pronunțată în lipsă. Aceasta nu este o cale de atac ca atare, întrucât este soluționată de aceeași instanță care ar fi soluționat cauza inițială dacă pârâtul ar fi contestat cererea. Instanța poate să modifice sau să anuleze hotărârea pronunțată în lipsă în cazul în care consideră că au existat erori de procedură sau că există o perspectivă reală ca pârâtul să se apere cu succes împotriva cererii sau că există motive întemeiate pentru a face acest lucru.

Oricare dintre părți poate introduce o cale de atac împotriva unei decizii de anulare sau de respingere a anulării unei hotărâri pronunțate în lipsă, sub rezerva obținerii unei permisiuni din partea instanței care a pronunțat decizia sau a instanței de apel.

Linkuri conexe

Ministerul Justiției

Adresele instanțelor

Ultima actualizare: 17/08/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Irlanda de Nord

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Nu există nicio procedură specifică de somație de plată în Irlanda de Nord. Cu toate acestea, există o procedură prin care un reclamant poate solicita o „hotărâre pronunțată în lipsă” (*judgment in default*) în cazul în care pârâtul nu își manifestă intenția de a se apăra în cadrul procedurii („procedura hotărârii pronunțate în lipsă”).

De asemenea, poate fi posibil ca, în cadrul unei cereri transfrontaliere în cadrul UE, să se utilizeze procedura europeană de somație de plată sau procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Procedura hotărârii pronunțate în lipsă face parte din procedurile judiciare obișnuite în materie civilă din Irlanda de Nord.

În cadrul Înaltei Curți, în cazul în care un solicitant (denumit în continuare „reclamantul”) formulează o cerere, pârâtul este obligat să ia la cunoştinţă cererea în termen de 14 zile de la data la care aceasta i-a fost notificată sau comunicată, cu excepția cazului în care pârâtul își are reședința în afara Irlandei de Nord, caz în care termenul depinde de locul în care locuiește pârâtul, dar acest lucru este reflectat pe prima pagină a citației.

În cadrul instanței civile (*County Court*), în ceea ce privește cererile în materie civilă și cererile cu valoare redusă, termenul este de 21 de zile. În cazul în care pârâtul nu recunoaște că a primit documentele referitoare la cerere și dorește să conteste acțiunea, reclamantul poate depune o cerere de pronunțare a unei hotărâri în lipsă, depunând documentele corespunzătoare la grefa desemnată.

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

În Irlanda de Nord, o hotărâre pronunțată în lipsă poate fi obținută în următoarele tipuri de proceduri, deși, în anumite circumstanțe, va fi necesară permisiunea instanței:

datorii;

daune-interese;

reținerea mărfurilor;

recuperarea terenurilor.

În alte cazuri, trebuie să se depună la instanță o cerere pentru pronunțarea unei hotărâri.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

La instanța civilă, nu există o limită superioară în ceea ce privește valoarea creanței.

Instanța civilă are competența generală în materie civilă de a judeca orice acțiune în cadrul căreia suma solicitată sau valoarea anumitor bunuri mobile solicitate nu depășește 30 000 GBP.

Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă face parte din procedurile instanței civile și poate soluționa cererile a căror valoare nu depășește 3 000 GBP.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Procedura de obținere a unei hotărâri pronunțate în lipsă face parte din acțiunea civilă obișnuită. Aceasta nu este o procedură separată. Utilizarea procedurii este opțională, în sensul că hotărârea în lipsă nu se pronunță în mod automat în momentul în care pârâtul nu răspunde unei cereri în termenul stabilit. Pentru a obține o hotărâre pronunțată în lipsă, reclamantul trebuie să formuleze o solicitare sau o cerere. În mod alternativ, reclamantul poate alege să nu introducă acțiunea.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Sub rezerva existenței unor acorduri între țări privind recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești între Regatul Unit și alte state membre sau a altor acorduri similare cu alte țări, procedura este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o altă țară.

Reclamantul trebuie să se asigure că a comunicat pârâtului în mod corespunzător formularul de cerere în conformitate cu normele care se aplică notificării sau comunicării actelor în afara Irlandei de Nord.

În cazul în care pârâtul nu răspunde cererii, reclamantul trebuie să introducă o acțiune în instanță pentru permisiunea obținerii unei hotărâri în lipsă în modul obișnuit.

1.2 Instanţa competentă

În Irlanda de Nord, o hotărâre pronunțată în lipsă poate fi obținută de la instanța la care a fost inițiată acțiunea.

1.3 Condiţii de formă

Pe lângă cerințele enumerate mai sus – și anume faptul că reclamantul a urmat procedurile corecte de formulare a cererii și că pârâtul nu a răspuns în termenul prevăzut – cerințele de formă pentru a obține pronunțarea unei hotărâri în lipsă sunt următoarele:

În cadrul Înaltei Curți, un reclamant care are dreptul la o hotărâre în caz de neprezentare sau în lipsa apărării poate obține hotărârea prin depunerea la grefa competentă a Înaltei Curți a următoarelor documente:

Neprezentare

Documentul inițial (somația) prin care a fost inițiată procedura;

Declarație pe propria răspundere privind notificarea prin care se confirmă că procedurile au fost notificate;

Declarație pe propria răspundere privind datoria dacă cererea se referă la o sumă fixă;

În cazul deținerii de terenuri, un certificat care să ateste că proprietatea nu este rezidențială.

Lipsa apărării

Documentul inițial (somația) prin care a fost inițiată procedura;

O copie a memorandumului de înfățișare comunicat de pârât;

Declarație pe propria răspundere privind datoria dacă cererea se referă la o sumă fixă sau o copie a cererii introductive a reclamantului;

Un certificat care să ateste că nu s-a comunicat niciun memoriu în apărare;

În cazul deținerii de terenuri, un certificat care să ateste că proprietatea nu este rezidențială.

În fața instanței de trimitere, un reclamant care are dreptul la o hotărâre pronunțată în lipsă atunci când pârâtul își manifestă intenția de a se apăra poate intenta o acțiune prin depunerea la grefa instanței a unui set de documente similare celor menționate mai sus.

În cauzele referitoare la cereri cu valoare redusă, există un formular specific intitulat „Cerere de pronunțare a unei ordonanțe în lipsă” pe care reclamantul trebuie să o completeze și să o depună la grefa competentă.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Formularele necesare care trebuie să fie utilizate pentru inițierea procedurilor și cele necesare în alte etape ale proceselor pot fi găsite în următoarele norme judiciare:

Normele de procedură ale Curții de Justiție (Irlanda de Nord) din 1980 [S.R. 1980 nr. 346]

Normele de procedură ale instanței civile (Irlanda de Nord) din 1981 [S.R. 1981 nr. 225]

Acestea pot fi accesate pe site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Irlanda de Nord.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu, cu toate acestea, ca regulă generală, se recomandă consultarea unui avocat. Personalul instanței nu este calificat să ofere consultanță juridică reclamanților sau pârâților.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Întrucât o cerere de pronunțare a unei hotărâri în lipsă face parte din procedurile judiciare civile din Irlanda de Nord, va fi fost necesar ca un reclamant să intenteze o acțiune în modul obișnuit, iar detaliile referitoare la creanță vor fi fost incluse în documentele inițiale. Cererea de pronunțare a unei hotărâri în lipsă trebuie să indice motivul pentru care este solicitată.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Dovezile scrise în sprijinul cauzei vizate vor fi incluse în documentele furnizate instanței la momentul formulării unei cereri de pronunțare a unei hotărâri în lipsă.

1.4 Respingerea cererii

Atunci când reclamantul formulează o cerere împotriva pârâtului pentru o creanță a cărei valoare trebuie să fie stabilită de instanță, iar pârâtul nu își exprimă intenția de a se apăra, reclamantul poate solicita pronunțarea unei hotărâri care să precizeze că valoarea urmează să fie evaluată de către instanță. În astfel de cauze, valoarea creanței este evaluată de către judecător. Judecătorul poate decide cu privire la suma datorată sau poate decide că nu se datorează nicio sumă.
Există și alte cauze care necesită depunerea unei cereri la un judecător pentru ca acesta să decidă dacă se poate pronunța o hotărâre în lipsă. Printre acestea se numără cauzele în care creanța este comunicată unui pârât într-o altă jurisdicție, pârâtul fiind un stat, Coroana sau o persoană sau un organism care beneficiază de imunitate împotriva acțiunilor civile.
O cerere este, de asemenea, necesară în cazul în care acțiunea este îndreptată împotriva unui copil sau a unui pacient sau este o acțiune pe motiv de neglijență (în materie delictuală) introdusă de un soț împotriva celuilalt.

1.5 Căi de atac

O cerere poate fi formulată de un pârât pentru a obține modificarea (de exemplu, modificarea la o valoare mai mică în cazul în care o parte a datoriei a fost plătită înainte de pronunțarea hotărârii) sau anularea hotărârii pronunțate în lipsă.
În cazul în care reclamantul are motive să considere că informațiile referitoare la cerere nu i-au parvenit pârâtului înainte de pronunțarea hotărârii, acesta are obligația de a solicita instanței să anuleze hotărârea în lipsă.

1.6 Declaraţia de opoziţie

În cazul în care dorește anularea sau modificarea ordinului de pronunțare a unei hotărâri în lipsă după pronunțarea acestuia, pârâtul trebuie să acționeze cu promptitudine, solicitând instanței anularea sau modificarea hotărârii.
Instanța poate să modifice sau să anuleze hotărârea pronunțată în lipsă în cazul în care consideră că există motive întemeiate pentru a face acest lucru sau că există o perspectivă reală ca pârâtul să se apere cu succes împotriva cererii.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

În cazul în care pârâtul depune un memoriu în apărare împotriva cererii în termenul prevăzut, cauza își urmează cursul obișnuit.
În cazul în care o hotărâre pronunțată în lipsă este anulată după o contestație finalizată cu succes, este posibil să fie necesar ca acțiunea să fie reinițiată sau ca pârâtului să i se acorde posibilitatea să formuleze un memoriu în apărare împotriva cererii. Ceea ce se va întâmpla în continuare va fi stabilit de către judecător în funcție de circumstanțele cauzei.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

Procedura hotărârii în lipsă devine disponibilă numai ca urmare a faptului că pârâtul nu a contestat sau confirmat creanța în termenul necesar. Numai în acest caz poate reclamantul să depună o solicitare sau o cerere de judecată în lipsă.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Hotărârea pronunțată în lipsă este o decizie pe care reclamantul o poate executa împotriva pârâtului. Procedurile care trebuie urmate pentru obținerea hotărârii pronunțate în lipsă sunt descrise la punctul 1.3 de mai sus.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

După cum s-a arătat mai sus, pârâtul poate solicita instanței să modifice sau să anuleze hotărârea pronunțată în lipsă (și anume să modifice termenii hotărârii sau să o anuleze în întregime).
Instanța poate să modifice sau să anuleze hotărârea pronunțată în lipsă în cazul în care consideră că au existat erori de procedură sau că există o perspectivă reală ca pârâtul să se apere cu succes împotriva cererii sau că există motive întemeiate pentru a face acest lucru.

Linkuri relevante

Informații suplimentare referitoare la proceduri pot fi obținute de pe site-ul web al Serviciului instanțelor judecătorești din Irlanda de Nord.
Asistență pentru persoanele cu handicap
Unele instanțe au desemnat responsabili pentru relațiile cu clienții care ar putea fi în măsură să ofere asistență. În cazul în care aceștia nu pot oferi asistență, persoanele cu handicap pot contacta echipa de comunicare din cadrul Serviciului instanțe judecătorești din Irlanda de Nord la numărul de telefon:
+ 44 300 200 7812.

Ultima actualizare: 13/08/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Scoţia

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Toate cererile trec printr-un proces în care există posibilitatea de a se apăra în cauza respectivă sau de a răspunde acesteia. În cazul în care cererile nu sunt apărate sau nu sunt contestate, nu este nevoie ca acestea să fie chemate în instanță și pot fi soluționate în lipsă – de fapt, o procedură simplificată pentru creanțele necontestate.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

O astfel de procedură este disponibilă în cadrul Sheriff Court în procedură simplă, sumară și ordinară, iar în cadrul Court of Session, prin intermediul procedurii ordinare de citare.

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Procedura simplă (*simple procedure*) se referă la creanțele pecuniare de până la 5 000 GBP.
Procedura sumară (*summary cause*) se referă la anumite tipuri de creanțe pecuniare de până la 5 000 GBP, și anume vătămare corporală. Procedura simplă a înlocuit procedura sumară, însă numai în cazul în care se referă la acțiuni în materie de plată, de livrare sau de recuperare a posesiei asupra bunurilor mobile sau la acțiuni care obligă o persoană să întreprindă anumite acțiuni.
Procedura ordinară (*ordinary cause*) se referă la creanțe în valoare de peste 5 000 GBP.
Court of Session soluționează cereri care au ca obiect creanțe de peste 100 000 GBP.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Procedura simplă – limită de 5 000 GBP.
Procedura sumară – limită de 5 000 GBP.
Procedura ordinară în fața Sheriff Court și Court of Session – nicio limită.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Fiecare dintre procedura simplă, cea sumară și cea ordinară din cadrul Sheriff Court dispune de proceduri separate care trebuie urmate. În plus, Court of Session dispune de o procedură separată de citare ordinară și numai cererile care se referă la creanțe de peste 100 000 GBP pot fi invocate în fața instanței.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Da.

Procedura simplă – în cazul în care pârâtul își are domiciliul pe teritoriul unui alt stat contractant, executorul judecătoresc (*Sheriff*) nu va lua o decizie înainte de a se stabili că pârâtul a putut primi formularul de cerere într-un interval de timp suficient pentru a răspunde sau că au fost întreprinse toate demersurile necesare în acest scop.

Procedura sumară – în cazul în care pârâtul își are domiciliul pe teritoriul unui alt stat contractant, judecătorul (*Sheriff*) nu va pronunța un ordin înainte de a se stabili că pârâtul a putut primi citația într-un interval de timp suficient pentru a-și pregăti apărarea sau că au fost întreprinse toate demersurile necesare în acest scop.

Procedura ordinară – Regulamentul Bruxelles I prevede norme în materie de competență care trebuie respectate de instanțele din Regatul Unit în cadrul procedurilor, ori de câte ori pârâtul își are domiciliul pe teritoriul altui stat al Uniunii Europene.

1.2 Instanţa competentă

Cererile în procedură sumară și cele în procedură simplă trebuie să se depună la Sheriff Court. Cu excepția cazului în care se pot stabili alte temeiuri de competență, cererile trebuie depuse la instanța din zona în care își are reședința pârâtul.

Acțiunile ordinare pot fi intentate, în general, fie la Sheriff Court, fie la Court of Session. Court of Session are competență pe întreg teritoriul Scoției. Din nou, în ceea ce privește Sheriff Court, cu excepția cazului în care se pot stabili alte temeiuri de competență, cererile trebuie depuse la instanța din zona în care își are reședința pârâtul.

Procedurile sunt reglementate prin norme judiciare separate, care sunt disponibile pe site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Scoția.

1.3 Condiţii de formă

Procedura simplă – se inițiază prin formularul de cerere (Formularul 3A), cu o declarație prin care se informează în mod rezonabil pârâtul cu privire la cerere, la detaliile referitoare la temeiul cererii și la detaliile referitoare la bunuri etc., în cazul în care creanța a rezultat din livrarea de bunuri.

Procedura sumară – se inițiază prin citație (Formularul 1), cu o declarație prin care se informează în mod rezonabil pârâtul cu privire la cerere, la detaliile referitoare la temeiul cererii și la detaliile referitoare la bunuri etc., în cazul în care creanța a rezultat din livrarea de bunuri.

Procedura ordinară în cadrul Sheriff Court – se inițiază printr-o petiție inițială (*initial writ*) în Formularul G1. În petiția inițială trebuie să fie inclus un articol de expunere a faptelor și trebuie să cuprindă:

a. temeiul de competență; și
b. situația de fapt care stă la baza temeiului de competență.

Procedura ordinară în cadrul Court of Session – prin citație, a cărei descriere și formă figurează în normele de procedură ale Court of Session.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Da, în cadrul procedurii simple trebuie să se completeze Formularul 3A și, în cadrul procedurii sumare, Formularul 1. În procedura ordinară, acțiunea se inițiază prin petiție inițială la Sheriff Court și prin citație la Court of Session. Acestea sunt disponibile pe site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Scoția, la secțiunea referitoare la normele respectivelor proceduri.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

Nu, puteți depune o cerere în nume propriu, însă, pentru procedura ordinară, este recomandabil să aveți un avocat, întrucât procedura este relativ complicată.

O parte nereprezentată (*party litigant*) (o persoană care nu este reprezentată de un avocat) poate solicita instanței permisiunea de a aduce o altă persoană pentru a o ajuta în cadrul procedurii judiciare civile – această persoană este denumită reprezentant nespecializat (*lay representative*). Informații suplimentare privind reprezentanții nespecializați sunt disponibile pe site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Scoția.

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Procedura trebuie să includă detalii cu privire la cerere, inclusiv datele relevante. Cu cât cererea este mai importantă și mai complexă, cu atât este mai mare nevoia de descriere.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Nu.

1.4 Respingerea cererii

Instanța constată din conținutul cererii că suma este datorată. Ordinul ar putea fi respins, deoarece este posibil ca formularele să fie incomplete, judecătorul să nu fie convins de existența unui temei de competență sau acțiunea să fi fost inițiată la instanța nepotrivită.

1.5 Căi de atac

Poate reclamantul contesta decizia de respingere a unui ordin în lipsă? Da.

Procedura ordinară – calea de atac poate fi inițiată la Court of Session sau la Sheriff Appeal Court.

Procedura sumară – calea de atac poate fi inițiată la Sheriff Appeal Court.

Procedura simplă – calea de atac poate fi inițiată la Sheriff Appeal Court.

La Court of Session, procedura de recurs se numește „reclaiming”.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Procedura sumară – pârâtul are la dispoziție 21 de zile pentru a completa un formular de răspuns care include o declarație prin care reclamantul este notificat în mod rezonabil.

Procedura simplă – pârâtul trebuie să trimită instanței, până la data limită de răspuns, un Formular de răspuns 4A completat, prin care să indice faptul că contestă total sau parțial creanța (precum suma pe care pârâtul ar trebui să o plătească reclamantului). Acesta trebuie să trimită un răspuns instanței până la data limită de răspuns specificată în calendarul comunicat împreună cu formularul de cerere.

Procedura ordinară la Sheriff Court – pârâtul are la dispoziție 21 de zile pentru a completa, în Formularul 07, o notificare privind intenția de a se apăra și pentru a trimite o copie reclamantului. Data limită până la care trebuie trimisă la Sheriff Court notificarea privind intenția de a se apăra este menționată în Formularul 07.

La Court of Session, dacă dorește să se opună cererii, pârâtul solicită „înfățișarea” prin înscrierea unei note în cadrul citației în acest sens, în termen de trei zile de la „strigarea” cauzei. Această cauză nu va fi strigată până la expirarea perioadei de notificare. Perioada obișnuită de notificare este de 21 de zile.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

Procedura simplă – în termen de 2 săptămâni de la răspuns, judecătorul va emite un ordin scris prin care poate lua oricare dintre următoarele măsuri:

(a) direcționează părțile către soluționarea alternativă a litigiilor

(b) organizează o discuție privind gestionarea cauzei

(c) organizează o audiere
(d) în cazul în care judecătorul consideră că s-ar putea lua o decizie fără o audiere, acesta va indica faptul că judecătorul ia în considerare acest aspect
(e) exercită competențele judecătorului pentru a respinge o cerere sau pentru a pronunța o hotărâre în temeiul normei 1.8 alineatele (11), (12) și (13).
Procedura sumară – părțile participă la o primă audiere în cadrul căreia judecătorul va încerca să negocieze o înțelegere.
Procedura ordinară atât la Sheriff Court, cât și la Court of Session – trebuie să se depună apărări, iar apoi cauza va respecta normele referitoare la cauzele contestate și, cu excepția cazului în care este soluționată anterior între părți, se va încheia cu o dovadă a elementelor de fapt aflate în litigiu între părți.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

În cadrul procedurii sumare și al procedurii ordinare, atât la Sheriff Court, cât și la Court of Session, reclamantul ar putea să depună o notă (*minute*) sau o cerere de pronunțare a unui decret (*motion for decree*).
În cadrul procedurii simple, reclamantul poate completa o cerere de pronunțare a unei decizii.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Reclamantul va depune o notă sau o cerere de pronunțare a unui decret (sau a unei decizii), iar judecătorul poate pronunța un decret sau un alt ordin competent în ceea ce privește nota (sau cererea) respectivă.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

Deși judecătorul pronunță un decret (sau o hotărâre), pârâtului îi este permis să solicite instanței o revocare a decretului (sau a deciziei) în cauză.

Linkuri relevante

Site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Scoția cuprinde normele referitoare la procedurile ordinară, sumară și simplă.

Ultima actualizare: 17/08/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Somaţia europeană de plată - Gibraltar

1 Existenţa unei proceduri de somaţie de plată

Nu există nicio procedură specifică de somație de plată în Gibraltar. Cu toate acestea, există o procedură echivalentă prin care un reclamant poate obține o hotărâre pronunțată în lipsă.

1.1 Domeniul de aplicare al procedurii

Procedura hotărârii pronunțate în lipsă face parte din procedurile judiciare obișnuite în materie civilă din Gibraltar. După ce un reclamant formulează o cerere, pârâtul trebuie să răspundă în termen de 14 zile de la primirea notificării cu privire la formularul de cerere. În cazul în care pârâtul nu răspunde la cerere, reclamantul poate solicita instanței să pronunțe o hotărâre „în lipsă” (adică să oblige pârâtul să plătească suma solicitată, deoarece nu s-a primit niciun răspuns). Reclamantul trebui să facă acest lucru cât mai curând posibil după trecerea perioadei de 14 zile. Până la momentul în care instanța primește solicitarea de pronunțare a hotărârii, pârâtul poate încă să răspundă la cerere. În cazul în care instanța primește răspunsul pârâtului înainte de solicitarea reclamantului, acest răspuns va avea prioritate chiar dacă a fost depus cu întârziere.
În cazul în care un reclamant nu solicită pronunțarea unei hotărâri în termen de șase luni de la încheierea perioadei de depunere a memoriului în apărare, cererea este „suspendată” (oprită sau întreruptă), iar singura acțiune pe care un reclamant o poate întreprinde este de a solicita judecătorului să pronunțe un ordin de ridicare a suspendării.

1.1.1 Ce tipuri de creanţe pot face obiectul acestei proceduri (de exemplu doar creanţele pecuniare, doar creanţele legate de contracte etc.)?

Hotărârea în lipsă poate fi pronunțată în aproape toate tipurile de cauze/acțiuni ale instanțelor civile din Gibraltar. Acestea nu se limitează la cererile de natură pecuniară și contractuală. Cu excepția cazului în care normele de procedură ale instanței (cunoscute sub denumirea de norme de procedură civilă) exclud în mod expres acest lucru, reclamantul poate solicita o hotărâre în lipsă în cadrul oricărei acțiuni în materie civilă din Gibraltar.
Pentru a obține pronunțarea unei hotărâri în lipsă, reclamantul trebuie să facă dovada că a respectat cerințele de procedură și, de asemenea, că pârâtul nu a respectat aceste cerințe de procedură.
În mod excepțional, partea 8 din normele de procedură civilă permite o procedură alternativă pentru urmărirea unei cereri în cazul în care reclamantul solicită decizia instanței cu privire la o chestiune care este puțin probabil să implice un litigiu important de fapt sau în cazul în care această procedură este permisă în anumite acțiuni. În astfel de circumstanțe nu este disponibilă o hotărâre în lipsă.

1.1.2 Există o limită superioară cu privire la valoarea creanţei?

Nu există o limită superioară în ceea ce privește valoarea cererii.

1.1.3 Folosirea acestei proceduri este opţională sau obligatorie?

Astfel cum s-a menționat mai sus, procedura de judecare a unei hotărâri în lipsă face parte din acțiunea civilă obișnuită. Aceasta nu este o procedură separată, astfel cum este cunoscută în multe alte state membre. Utilizarea procedurii este opțională în sensul că hotărârea în lipsă nu se pronunță în mod automat ca urmare a faptului că pârâtul nu a răspuns la o cerere în termenul stabilit. Acest termen este indicat în mod clar în formularul de cerere care se comunică pârâtului. Pentru a obține o hotărâre în lipsă, reclamantul trebuie să formuleze fie o solicitare, fie o cerere de pronunțare a unei hotărâri în lipsă. În mod alternativ, reclamantul poate alege să nu introducă acțiunea.

1.1.4 Această procedură este disponibilă dacă pârâtul locuieşte într-un alt stat membru sau într-o ţară terţă?

Sub rezerva existenței unor acorduri între țări privind recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești între statele membre [de exemplu, Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială] sau a altor acorduri similare cu țări terțe, procedura este disponibilă dacă pârâtul locuiește într-un alt stat membru sau într-o țară terță.
Reclamantul trebuie să se asigure că a comunicat pârâtului în mod corespunzător formularul de cerere în conformitate cu normele care se aplică notificării sau comunicării actelor în afara Gibraltarului [de exemplu, Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială]. În cazul în care pârâtul nu răspunde cererii, reclamantul trebuie să introducă o acțiune în instanță pentru obținerea unei hotărâri în lipsă în modul obișnuit.

1.2 Instanţa competentă

Curtea Supremă din Gibraltar, în diferitele sale jurisdicții, ar fi o instanță competentă. Aceasta include jurisdicția pentru cereri cu valoare redusă din cadrul Curții Supreme, care se referă la creanțe de până la 10 000 GBP.

1.3 Condiţii de formă

Pe lângă cerințele enumerate mai sus – și anume faptul că reclamantul a urmat procedurile corecte de formulare a cererii și că pârâtul nu a răspuns în termenul prevăzut – cerințele de formă pentru a obține pronunțarea unei hotărâri în lipsă depind de tipul de cerere.

În general, în cazul în care cererea se referă la o sumă specificată, reclamantul nu trebuie decât să depună o cerere de pronunțare a unei hotărâri în lipsă. Astfel de solicitări sunt de obicei soluționate mai degrabă de grefierul instanței, decât de un judecător. În astfel de cazuri, personalul instanței verifică dacă pârâtul nu a depus confirmarea de primire a cererii sau memoriul în apărare, dacă termenele în acest sens au expirat și dacă reclamantul a furnizat instanței elementele de probă necesare.
În cazul în care cererea se referă la o sumă nedeterminată, reclamantul trebuie să depună o cerere în fața instanței. În astfel de cazuri, un judecător analizează cauza. Acesta decide dacă este necesară o audiere în instanță și ce anume trebuie să furnizeze reclamantul pentru a ajuta judecătorul să ia o decizie cu privire la suma de bani la care are dreptul reclamantul – de exemplu, ce elemente de probă trebuie furnizate.

1.3.1 Este obligatorie folosirea unui formular standardizat? (dacă da, de unde se poate obţine formularul?)

Pentru ambele tipuri de cereri, utilizarea unui formular standardizat este obligatorie.
În cazul în care cererea se referă la o sumă specificată, iar instanța a emis cererea, instanța trimite reclamantului formularul N205A – Notificare de emitere (suma specificată). Acest formular include o secțiune pe care reclamantul trebuie să o completeze și să o returneze instanței pentru a solicita pronunțarea unei hotărâri în lipsă în cazul în care pârâtul nu răspunde la cerere în termenul prevăzut. Formularul cuprinde note orientative care ajută la completarea acestuia.
Înainte de a completa formularul, reclamantul trebuie să se gândească cu atenție la modul în care dorește ca pârâtul să plătească suma datorată. Reclamantul poate dori ca suma de bani să îi fie achitată imediat, dar este mai probabil să o obțină dacă pârâtului i se permite să o achite în rate în decursul unei perioade de timp. Aceasta va depinde de situația pârâtului.
Dacă cererea ar fi avut ca obiect o sumă nedeterminată, reclamantul ar fi primit formularul N205B – Notificare de emitere (sumă nedeterminată) din partea instanței în momentul emiterii cererii. Acest formular include, de asemenea, o secțiune în care reclamantul poate solicita instanței să pronunțe o ordonanță potrivit căreia pârâtul este „răspunzător” (responsabil) pentru cerere. Instanța va decide asupra sumei pe care trebuie să o plătească pârâtul. Această acțiune este denumită „înscrierea hotărârii pentru o sumă care urmează să fie stabilită de instanță”.
Anumite tipuri de cauze necesită depunerea unei cereri pentru ca un judecător să decidă dacă se poate pronunța o hotărâre în lipsă. Printre acestea se numără cauzele în care creanța este comunicată unui pârât într-o altă jurisdicție, pârâtul fiind un stat, Coroana sau o persoană sau un organism care beneficiază de imunitate împotriva acțiunilor civile. O cerere este, de asemenea, necesară în cazul în care acțiunea este îndreptată împotriva unui copil sau a unui pacient sau este o acțiune în materie delictuală introdusă de un soț împotriva celuilalt. În astfel de cazuri, trebuie să se utilizeze formularul N244 (Notificare de depunere a cererii).
Pentru mai multe informații, inclusiv obținerea de copii are formularelor relevante, contactați grefa Curții Supreme, 277 Main Street, Gibraltar, telefon (+ 350) 200 75608.

1.3.2 Este necesar să fiu reprezentat de un avocat?

La fel ca în cazul tuturor tipurilor de cauze, nu există nicio cerință ca o persoană să solicite consultanță sau să fie reprezentată de un avocat. Cu toate acestea, ca regulă generală, în cazul în care cererea se referă la o sumă mai mare de 10 000 GBP, în special dacă aceasta include chestiuni complicate, se recomandă consultarea unui avocat. Mai multe detalii referitoare la oportunitatea reprezentării juridice pot fi găsite pe pagina Introducerea unei acțiuni în instanță (*Bringing a Case to Court*).

1.3.3 Cât de detaliat trebuie să descriu motivul introducerii cererii?

Întrucât o solicitare sau o cerere de pronunțare a unei hotărâri în lipsă face parte din procedurile judiciare obișnuite în materie civilă din Gibraltar, va fi necesar ca un reclamant să introducă o acțiune în modul obișnuit – a se vedea pagina „How to proceed” (*Cum să procedați*). În general, un formular de cerere trebuie să conțină datele de contact ale părților, detalii succinte referitoare la cerere și, dacă este posibil, o declarație privind suma de bani solicitată și dacă suma preconizată a fi recuperată se încadrează în unul dintre următoarele intervale:
nu mai mult de 10 000 GBP
peste 10 000 GBP, dar nu mai mult de 15 000 GBP
peste 15 000 GBP.
În cazul cererilor legate de pierdere sau vătămare corporală, reclamantul trebuie să precizeze dacă se așteaptă să recupereze:
cel mult 1 000 GBP
peste 1 000 GBP.
În cazul în care un reclamant nu poate să estimeze valoarea creanței, acesta trebuie să declare următoarele: „Nu pot spune ce sumă intenționez să recuperez”. Formularul de cerere conține note orientative destinate atât reclamantului, cât și pârâtului.

1.3.4 Este necesar să prezint dovezi scrise în sprijinul cauzei vizate? Dacă da, care documente sunt admisibile ca probe?

Pe lângă formularul de cerere, reclamantul trebuie să furnizeze informații referitoare la cerere care includ:
o expunere concisă a faptelor
o declarație (dacă este cazul) potrivit căreia reclamantul solicită anumite tipuri de daune-interese
detalii referitoare la orice dobândă solicitată
orice alte aspecte necesare pentru tipul de creanță, astfel cum se prevede în regulamentul de procedură al instanței.
În cazul în care personalul instanței este în măsură să pronunțe o hotărâre în lipsă, acesta trebuie să se asigure că informațiile referitoare la cerere i-au fost comunicate pârâtului; că pârâtul nu a răspuns cererii în termenul relevant; și că pârâtul nu a acoperit creanța.
În cazul în care aceste cerințe sunt îndeplinite, personalul instanței pronunță o hotărâre în favoarea reclamantului prin care îl informează pe pârât cu privire la suma pe care trebuie să o plătească, data la care trebuie să o plătească și adresa la care trebuie să fie trimisă suma de bani. O copie a hotărârii este trimisă reclamantului și pârâtului.
În cazul în care este de competența unui judecător să ia decizia menționată mai sus și dacă o cerere are ca obiect o sumă nedeterminată, acesta poate decide dacă este necesară o audiere sau dacă sunt necesare elemente de probă suplimentare. Această măsură poartă de denumirea de formulare de instrucțiuni. După ce judecătorul a luat o decizie, reclamantului și pârâtului li se va trimite un ordin. Judecătorul poate formula instrucțiuni pentru alocarea cererii către filiera cererilor cu valoare redusă; sau va dispune ca cererea să beneficieze de o audiere finală (*disposal hearing*).
La audierea finală, judecătorul: fie va oferi instrucțiuni mai detaliate cu privire, de exemplu, la documentele și probele necesare, pentru a ajuta judecătorul să ia o decizie definitivă cu privire la sumă; fie va decide cu privire la suma pe care trebuie să o plătească pârâtul, dacă este vorba despre o cauză simplă, care nu necesită o audiere îndelungată.
Măsurile de mai sus depind de valoarea probabilă a daunelor-interese; dacă este probabil ca pârâtul să conteste valoarea daunelor; și dacă judecătorul consideră că există suficiente probe în documentele disponibile în cadrul audierii pentru a lua o decizie definitivă.
În mod normal, un judecător nu va utiliza audierea finală pentru a lua o decizie definitivă, cu excepția cazului în care probele scrise furnizate instanței i-au fost trimise pârâtului cu cel puțin trei zile înainte de data la care a fost programată audierea.

După audierea finală, personalul instanței prezintă ceea ce judecătorul a decis în cadrul ordinului. Copii ale documentelor sunt trimise atât reclamantului, cât și pârâtului.
Pe lângă cele de mai sus, în cazul în care pârâtul nu își are reședința în Gibraltar, instanța trebuie să se asigure, în temeiul acordurilor internaționale relevante etc., că are competența de a judeca cererea și de a pronunța o hotărâre referitoare la aceasta; că nicio altă instanță nu are competență judiciară exclusivă; și că cererea a fost comunicată în mod corespunzător.

1.4 Respingerea cererii

Instanța va respinge o solicitare sau o cerere de pronunțare a unei hotărâri în lipsă în cazul în care solicitantul nu a respectat normele de procedură ale instanței. De exemplu, dacă informațiile din formularul de cerere sau cele referitoare la comunicarea acestuia nu sunt conforme cu normele de procedură civilă, instanța nu va pronunța o hotărâre în lipsă. De asemenea, instanța va respinge cererea de pronunțare a unei hotărâri în lipsă în cazul în care reclamantul nu furnizează probele necesare pentru a convinge instanța (a se vedea mai sus). Cu condiția respectării acestor cerințe de procedură, examinarea de către instanță a motivării cererii înainte de a pronunța o hotărâre în lipsă depinde (după cum s-a menționat mai sus) dacă cererea se referă la o sumă specificată sau nu sau dacă se încadrează în categoria cererilor care pot fi analizate numai la cererea unui judecător (a se vedea punctul 1.3).

1.5 Căi de atac

Refuzul de a pronunța o hotărâre în lipsă va avea loc numai ca urmare a faptului că reclamantul nu a reușit să convingă instanța că a urmat procedurile corecte. Reclamantul nu poate contesta această decizie. În cazul în care instanța refuză să pronunțe hotărârea în lipsă, reclamantul poate, în general, să reia procedura, notificând un nou formular de cerere împotriva pârâtului în conformitate cu procedurile și cerințele prevăzute în normele de procedură civilă.
Un ordin de pronunțare a unei hotărâri în lipsă care a fost pronunțat în mod eronat poate fi modificat sau anulat la cererea pârâtului. Se poate depune o cerere de modificare (de exemplu, modificare la o sumă mai mică în cazul în care o parte a datoriei a fost plătită înainte de pronunțarea hotărârii) sau de anulare a hotărârii pronunțate în lipsă.
În cazul în care reclamantul are motive să considere că informațiile referitoare la cerere nu i-au parvenit pârâtului înainte de pronunțarea hotărârii în lipsă, acesta are obligația de a solicita instanței să anuleze hotărârea în lipsă care a fost pronunțată în favoarea sa.

1.6 Declaraţia de opoziţie

Procedura hotărârii în lipsă devine disponibilă numai ca urmare a faptului că pârâtul nu a contestat sau confirmat creanța în termenul necesar (a se vedea mai sus). În cazul în care pârâtul contestă cererea, cauza își va urma cursul obișnuit.
În cazul în care dorește anularea sau modificarea ordinului de pronunțare a unei hotărâri în lipsă după pronunțarea acestuia, pârâtul trebuie să acționeze cu promptitudine, solicitând instanței anularea sau modificarea hotărârii. Instanța poate să modifice sau să anuleze hotărârea pronunțată în lipsă în cazul în care consideră că există motive întemeiate pentru a face acest lucru sau că există o perspectivă reală ca pârâtul să se apere cu succes împotriva cererii.

1.7 Efectul declaraţiei de opoziţie

În cazul în care pârâtul depune un memoriu în apărare împotriva cererii în termenul prevăzut, cauza își urmează cursul obișnuit, astfel cum se prevede la pagina „Introducerea unei acțiuni în instanță”.

1.8 Efectul absenţei unei declaraţii de opoziţie

Procedura hotărârii în lipsă devine disponibilă numai ca urmare a faptului că pârâtul nu a contestat sau confirmat creanța în termenul necesar. Numai în acest caz poate reclamantul să depună o solicitare sau o cerere de judecată în lipsă.

1.8.1 Ce trebuie făcut pentru obţinerea unei hotărâri executorii?

Hotărârea pronunțată în lipsă este o decizie pe care reclamantul o poate executa împotriva pârâtului. Procedurile care trebuie urmate pentru obținerea hotărârii sunt descrise la punctul 1.3 de mai sus.

1.8.2 Această hotărâre este definitivă sau există posibilitatea ca pârâtul să facă recurs împotriva acestei hotărâri?

După cum s-a arătat mai sus, pârâtul poate solicita instanței să modifice sau să anuleze (și anume să modifice termenii hotărârii sau să o anuleze în întregime) hotărârea pronunțată în lipsă. Aceasta nu este o cale de atac ca atare, întrucât este soluționată de aceeași instanță care ar fi soluționat cauza inițială dacă pârâtul ar fi contestat cererea. Instanța poate să modifice sau să anuleze hotărârea pronunțată în lipsă în cazul în care consideră că au existat erori de procedură sau că există o perspectivă reală ca pârâtul să se apere cu succes împotriva cererii sau că există motive întemeiate pentru a face acest lucru.
Oricare dintre părți poate introduce o cale de atac împotriva unei decizii de anulare sau de respingere a anulării unei hotărâri pronunțate în lipsă, sub rezerva obținerii unei permisiuni din partea instanței care a pronunțat decizia sau a instanței de apel.

Ultima actualizare: 17/08/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.